

NOVI TAVČAR

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

MEDOBČINSKA ZDRAVSTVENA SKUPNOST

BREZ DODATNIH KADROV

Za boljšo organizacijo in učinkovitost

V celjski regiji smo sredi ustanavljanja medobčinske zdravstvene skupnosti, skupnosti, v kateri bodo občinske zdravstvene skupnosti še naprej reševale naloge, ki so skupnega pomena. Zanj, kot prostovoljno obliko združevanja, se odločamo v skladu z Zakonom o zdravstvenem varstvu, s katerim preneha z delom Regionalna zdravstvena skupnost. Potrebe in želja po skupnem načrtovanju zdravstvenih dejavnosti - tako bolnišnične kot specialistične, združevanje in razporejanje sredstev solidarnosti, urejanje in razvoj zdravstveno informacijskega sistema, štipendiranje in še vrsta drugih dejavnosti, ki se odvijajo v občinskih zdravstvenih skupnostih, jo pogojujejo. Usklajevanje vseh teh dejavnosti med občinskimi zdravstvenimi skupnostmi bo le v korist izvajalcem in uporabnikom zdravstvenega varstva.

V okviru medobčinske zdravstvene skupnosti pa za nekatere skupne naloge koordinacije ustanovljamo posebno delovno skupnost, ki bi za občinske zdravstvene skupnosti in druge uporabnike razvijala zdravstveno informacijski sistem ter skrbela za koordinacijo in svetovanje. S to službo bi naj posodobili, poenostavili in v perspektivi tudi pocenili poslovanje uporabnikov in izvajalcev. Ustanovitev te nove skupnosti ne terja novih kadrov, razen pri avtomatski obdelavi podatkov, in tudi ne dodatnih sredstev, saj so to dejavnosti doslej v okviru Regionalne zdravstvene skupnosti že opravljali, le v drugačni obliki. Novi stroški bodo nastali pri delu avtomatske obdelave podatkov zaradi porasta kadrov po programu in tehnične izpopolnitve z novimi stroji. Vse to pa so občinske zdravstvene skupnosti že predvidele pri informacijskem sistemu. Pomembna novost je gotovo tudi priključitev dosedanje službe za avtomatsko obdelavo podatkov Zdravstvenega centra Celje k tej enoti. To obeta boljše pogoje in usklajen razvoj zdravstvenoinformacijskega sistema v regiji.

V prvem polletju tega leta pa morajo zdravstvene skupnosti rešiti še vprašanje prenosa in prevzema nalog dosedanje strokovne službe Regionalne zdravstvene skupnosti. Vsa strokovna in administrativno tehnična opravila bi se naj približala uporabnikom v občini. Naloga ni lahka, saj zahteva vrsto kadrovske, pa tudi prostorske rešitve. Da bi bil prenos čim bolj uspešen in smotrni, so se v regiji opredelili, da bodo to dejavnost po občinah vključili v skupne strokovne službe samoupravnih interesnih skupnosti. V tem času v občinah že delujejo posebne komisije, ki bodo pripravile konkreten predlog prenosa in prevzema nalog. Prvi osnutek bodoče organiziranosti strokovnih služb za potrebe zdravstvenih skupnosti so že pripravili le strokovne službe Regionalne zdravstvene skupnosti Celje in so ga obravnavale občinske zdravstvene skupnosti in družbenopolitične skupnosti v občinah. Za večino je osnutek sprejemljiv.

TONE VRABL

MILENA B. POKLIČ

PRIPRAVE NA VAJO

OKREPLJENO!

Vaja bo od 4. do 6. junija

Od 4. do 6. junija letos bo Celje prizorišče zvezne vaje ob Dnevu civilne zaštite pod skupnim naslovom »CELJE V OBRAMBI IN ZAŠČITI«. Imenovan je že organizacijski odbor, vodstvo vaje in posamezne komisije, ki bodo v naslednjih mesecih morale opraviti pomembno delo, da bo vaja z vsemi spremljajočimi prireditvami uspela.

V Celju je bila 1. seja vodstva vaje in komisij za pripravo in izvedbo prireditve ob Dnevu CZ, katere namen je bil informirati udeležence s programom aktivnosti CZ v Sloveniji, spoznati osnovni koncept vaje »Celje v obrambi in zaščiti 81« ter dogovor o delu komisij, pripravi načrtov in metodah dela. Vse aktivnosti ob Dnevu CZ v naši

republici se neposredno vključujejo tudi v akcijo NNNP 81. Posebej je ob tem opredeljen okvirni program aktivnosti v Celju, kjer naj bi se organizirale zaključne aktivnosti in ZTV v času od 4. do 6. junija.

Vaja bo organizirana predvidoma 6. junija na širšem območju KS Nova vas, nato pa se bo odvijala preko KS Dolgo polje (industrijska cona), KS Slavko Šlander z zaključno manifestacijo vseh sodelujočih na Gričku. V vaji bodo sodelovali letalstvo in enote JLA, pripadniki TO, pripadniki organov za NZ in narodne zaštite KS in tozdr občine Celje, združeni odred CZ, komunalne in gradbene OZD, delovni ljudje in občani.

VESELJE NA SNEGU

»Ne, če se vsi smučajo in sankajo, mi se ne bomo!« so rekli tile malčki nekje v Savinjski dolini in si izmislili novo prevozno sredstvo za na sneg. Vreče od umetnih gnojil so napolnili s slamo, dobro zavezali, na vrhu hribočka sedli nanjo in se peljali. Iz obrazov se jim vidi, da jim je vožnja všeč in da se zabavajo, to pa je več kot dovolj. Na srečo je ob letošnjih počitnicah dovolj snega.

T. TAVČAR

OSMIČ STO NA MORJE

Kako čas hitro teče!

Spet je leto naokoli in kmalu bo potekel čas za zbiranje nagradnih kuponov, ki pripomorejo stotniži kmečkih žena, da obiščejo naš plavi Jadran.

Tudi letos bomo krenili v drugi polovici marca v Rovinj in to za dva dni. Pokrovitelja te velike in priljubljene akcije vam zoenkrat še ne moremo izdati.

Danes objavljamo prvi nagradni kupon. Za razliko od lani jih morate letos poslati samo štiri in ne pet. Torej, po štirih zbranih kuponih, ki bodo seveda oštevilčeni, jih pošljite vse skupaj v eni kuverti, ne pozabite seveda pripisati vaš točen naslov. Pri zadnjem kuponu bomo objavili tudi anketni list, ki ga morate izpolniti, preden vse kupone odposljete.

Zaenkrat toliko. Sproti vas bomo obveščali, od tedna do tedna o vseh novostih. Najbrž nam ni treba posebej poudarjati, da tiste, ki ste z nami že bile na izletu, raje ne poskušajte sreče v žrebanju. Sezname od prejšnjih let namreč skrbno hranimo!

VARČUJMO Z ELEKTRIKO

V Sloveniji bomo imeli do konca februarja po zagotovilih naših energetikov dovolj električne energije tako, da bomo vendarle v tej zimi izplavali. Slabše je v drugih republikah, tako da niti ne moremo računati na tovrstno solidarnost. Bolj varčna energetska miselnost je sicer že prisotna, vendar je ključ do še večjega energetskega varčevanja v ukrepih vseh in v vsakem trenutku - tudi v smislu preizkušene modrosti, da »iz malega raste veliko«. Če smo sedaj že kolikor toliko zadovoljni z ekološko osveščenostjo v naši družbi, nas čakajo še pomembnejše naloge na področju energetske osveščenosti. Ta pa se začne tudi pri tem, koliko žarnic nam po nepotrebnem sveti v stanovanju.

U. M. - D. M.

STEKLINA

ZATAJILA VEST

Neodgovorno ravnanje lovca!

Pred mesecem je na Hudi-nji na Pohorju lisica padla v hlev skozi odprtino za seno. Kmet, pri katerem se je to zgodilo, se je zavedal nevarnosti stekline in vedel je, da je Pohorje s steklino najbolj okuženo. Kljub temu, da lisica ni kazala znakov stekline se je zavedal nevarnosti okužbe s steklino zato je takoj obvestil lovca. Lovec je lisico odstrelil, zatrdil pa je, da lisica verjetno ni stekla. Ker je videl, da se kmet boji, da bi se krave okužile, je obljubil, da bo lisico odpeljal na veterinarsko postajo v Sl. Konjice.

Kmet mu je zaupal, zato se mu je zdelo neumestno, da bi se on sam šel na Veterinarsko postajo v Konjice in lisico prijavil. Sosedje pa so ga opozarjali, da ob vsakem primeru, ko se lisica približa gospodarskim poslopjem vso zadevo takoj preišče občinska veterinarska služba. Dokler ni zbolela domača mačka je bilo vse lepo in prav. Mačka je kazala znake stekline. Kmet je zopet iskal pomoč pri lovcu, ki je prišel mačko odstreliti.

Na vprašanje ali je lisico odpeljal na veterinarsko postajo, se je izgovoril, da mu jo je nekdo ukradel. Tudi obbolele mačke ni hotel odpeljati na veterinarsko postajo z izgovorom, da se ne izplača. Šele zdaj je kmet ugotovil kam »pes taco moli, zato je lisico sam odpeljal na veterinarsko postajo v Sl. Konjice. Takoj je intervenirala občinska veterinarska služba, kmetsko opozorilo na nevarnost okužbe s steklino in izdali odlok o prepovedi prodaje in zakola govedi.

Sedaj kmet iz dneva v dan čaka kaj bo s njegovimi 18 kravami. Ali se bo tudi pri njih pojavila steklina. Kdo mu bo kril ogromno materialno škodo? Ne preostane drugega, kot čakanje.

Možno je, da se je vsa živina okužila s steklino samo zato, ker je zatajil človek, ki se ni zavedal svoje odgovornosti do družbe in tudi lovskega društva. Očitno ni bilo dovolj, da si je občinska veterinarska služba prizadevala, da bi občane osvestila. Vsa predavanja o nevarnosti stekline še niso bila dovolj. Če bi lovec o steklini vedel ali si zapomnil vsaj del tega kar je slišal na predavanjih, do takšnih pojavov ne bi smelo priti. Zavedati bi se moral svoje odgovornosti do soljudi, do lovskega društva, razen če ni član lovskega društva samo zaradi lovskih trofej.

Že itak je dovolj občanov, ki se neodgovorno obnašajo do pojava stekline. Se vedno se okoli klatijo neprivezani psi, celo ponoči. Kakšen neodgovoren samo zamahne z roko in si misli - saj mi nič ne morejo, saj se ne bo nič zgodilo. Pa ni tako. Boj proti steklini je uspešen le tedaj, če je veriga tistih, ki ga bojujejo, sklenjena. Če so člani popokani, ne bo uspeha. Najslabše pa je seveda, če pri človeku popusti vest in prevlada nad družbeno koristjo samovolja, morda pa celo pridobitništvo.

Še slabše!

Opisani primer na Pohorju bi se moral za lovca končati drugače, morda pa se še bo!

MARJANA MATIJEČ

Mladi na širšem celjskem območju se že nekaj časa temeljito pripravljajo za letošnji tradicionalni spominski pohod po poteh slavne štirinajste divizije. Začetek pohoda bo v petek, 6. februarja, kot prvi pa se bodo na pot podali mladinci laške občine, ki so pred leti tudi bili pobudniki za pohod, ki je postal tradicionalen in je prerasel v republiške okvire. Mladi Laščani, ki se jim bodo poleg ostalih mladincev pridružili tudi nekdanji borci, rezervne vojaške starešine in aktivni pripadniki JLA, se bodo zbrali v Laškem pred Domom Dušana Poženela in se z vlakom odpeljali v Plavice v SR Hrvatsko, kjer bodo formirali pohodno enoto.

TUDI LETOS POHOD PO POTEH ŠTIRINAJSTE

Prvi dan bodo prispeli od Sedlarjevega do Lesičnega, kjer bo miting, nadaljevali pa bodo vse do ponedeljka, ko se bo začela druga etapa in kjer bodo nosilci celjski mladinci. Pot bo vodila prek Svetine in Dramelj do Frankolovega pa dalje čez Paški Kozjak, Plešivec, Zavodnje do Zlebnika. To etapo pripravljajo mladinci velenjske občine, ki so tudi glavni organizatorji letošnjega celotnega pohoda. Četrto etapo od Belih vod do Ljubnega, kjer bo sklepna prireditve v nedeljo, 15. februarja ob 16. uri, pripravljajo mladinci mozirske občine. Sodelovalo bo več sto mladincev, ki bodo tako znova obudili spomine na slavno pot štirinajste divizije na Štajersko. Pokrovitelj pohoda je Franc Leskošek - Luka.

T. VRABL

MEDOBČINSKI SVET ZKS

MOŽNOST ZA PREIZKUŠNJO

Največ težav je z oskrbo s surovinami

Eden izmed najpomembnejših sklepov zadnje seje Medobčinskega sveta ZKS Celje, ki je bila pred dnevi na Teharju, je bil ta, da bo treba voditi odločno bitko za oskrbo in normalni potek tekoče proizvodnje. Skoraj iz vseh občin celjskega območja so sekretarji in predstavniki, ki so ocenjevali lanskega gospodarjenja, povedali, da je bilo precej težav prav z oskrbo s surovinami in repromaterialom. Nemalo besed so namenili tudi vprašanjem realnosti oziroma nerealnosti planov v nekaterih družbenopolitičnih skupnostih. Zavedati se bo treba, da od sledi in v bodoče ne bo več mogoče računati s pretirano rastjo družbenega proizvoda. Prav čudno je, da so ponekod načrtovali celo de-

setodstotno realno rast družbenega proizvoda, ko pa je kot na dlani, da bo že petodstotna več kot velika.

Sicer pa so na seji poudarili, da bo treba sistemsko urediti probleme slovenskega elektrogospodarstva. Prav delavci v rudarsko elektroenergetskih obratih so nenačrtno v nekakšnem mednem odnosu, ki izvira tudi iz neurejenih dohodkovnih odnosov znotraj elektrogospodarstva. Pri tem so opozorili na velenjski REK.

V zvezi z izvozom se velja vprašati, je menil sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Janez Zahrastnik, če so izvozni rezultati prisiljeni ali so odraz zavesti delavcev, da je treba izvažati. Razmišljati bo treba tudi o tem, kakšna je cena našega izvoza. Znova so opozorili na

neustrezno strukturo gospodarstva celjskega območja. Ena poglobljenih nadaljnjih nalog bo seveda razvoj kmetijstva in pridelovanje čim več hrane. Opozorili so tudi na problem investiranja v drugih republikah. Zlasti nerazviti. Združeno delo tudi na našem območju bi moralo ugotoviti interes za plasman v te republike, pa tudi v manj razvite občine na našem območju. Navsezadnje je hitrejši razvoj teh občin tudi v interesu vsega razvitega dela celjske regije.

Zanimivo je bilo na seji slišati podatek, da nekatere delovne organizacije kupujejo devize za celo sedemdeset odstotkov dražje kot je uradni tečaj. Ob tem je zares čudno, da se gospodrstvo v celjski regiji ne zna dogovoriti in uravnovesiti devizno bilanco, čeprav bi bilo to prav mogoče. Lep primer je Zdravilišče Rogaska Slatina, ki je devize ponujalo za dinarske naložbe, pa ni bilo za to na našem območju nikakršnega interesa. Priložnost je zato izkoristila Sava iz Kranja.

Seje se je udeležil tudi izvršni sekretar predsedstva CK ZKS Emil Rojč, ki je menil, da nekatere probleme jemljemo preveč površno.

J. V.

KAKŠNI SPORAZUMI?

Tudi v občini Zalec so številne temeljne organizacije podpisale samoupravne sporazume o združevanju dela in sredstev, ki pa v končni posledici pomenijo le povečanje cen za surovine, repromaterial ali končne proizvode. To potrjujejo po vsebini in obsegu skromni sporazumi. Celu sprejemanje le teh je bilo marsikje nezakonito izvedeno. Družbeni pravobranilec samoupravljanja bo z ustreznimi pobudami delavskim svetom TOZD predlagal uskladitev teh SaS z zakonom o združenem delu.

J. V.

DOMAČI BOLNIKI IMAJO PREDNOST

Zdravila, ki so nujno potrebna kroničnim bolnikom, ne bodo šla v izvoz, je poudaril dr. Pande Drvosanski, pomočnik predse-

dnika zveznega komiteja za delo, zdravstvo in socialno politiko. Nekateri proizvajalci zdravil so se prestrašili, da se sploh ne bo smelo več izvažati zdravil. Vendar ne gre za to. Na seznam bodo prišla le zdravila, ki so nujno potrebna domačim bolnikom. Med te sodijo npr. insulin, lentonitrat, adrenalin itd. (skupno okrog 300 zdravil).

Za uvoz potrebnih zdravil in surovin za izdelavo zdravil bi letos potrebovali okrog 300 milijonov dolarjev. Proizvajalci bodo devize dobivali namensko, za vsako zdravilo posebej - tako bo možen boljši pregled uporabe deviz.

(POLITIKA)

VEČJI UVOZ KAVE

Letos bo Jugoslavija kupila 58.000 ton kave v vre-

dnosti 200 milijonov dolarjev. Po ocenah strokovnjakov je to dovolj za redno preskrbo, v poslovni skupnosti prehranske industrije Kobeks pa menijo, da bi bil zaradi dolgotrajnega pomanjkanja potreben uvoz okoli 70.000 ton kave. Če bi dobili sredstva za nakup teh količin, bi lahko računali, da se bo oskrba s kavo normalizirala do konca letošnjega leta in bi bil za normalno oskrbo tržišča potreben uvoz 60.000 ton kave.

Kobeks predlaga, da bi moral ceno kave oblikovati po pogojih na domačem in tujem trgu po enotnih kriterijih ob predhodnem sporazumu vseh predelovalcev. Cilj naj bi bil, da bi potrošniki v kar najmanjšem merilu plačevali stroške neracionalnega poslovanja 35 prazarn, ki imajo skupno zmogljivost 300.000 ton.

(BORBA)

ZOFKA PAVLIČ

O ženskah, o njihovem družbenem in ekonomskem položaju ji najraje steče beseda. Nič čudnega. Vrsto let, pravzaprav že od leta 1950, se ukvarja z njihovo problematiko. Začelo se je nekako takrat, ko so se ženske iz Zreč zbrale in skušale urediti v kraju otroško varstvo. Tudi sama je bila zaposlena, v Kovaški industriji. No, takrat niso

uspele - pridobile so le manjše otroško igrišče. En neuspeh pa človeku res ne sme vzeti poguma. To, kar je danes urejeno za otroško varstvo v konjski občini, že samo dokazuje, koliko so žene in družba v celoti v teh desetletjih storili.

Iz Zreč, kjer je tovarišica Zofka bila v Kovaški industriji dvajset let tajnica sindikalne organizacije in potem še sekretarka krajevnih organizacij SZDL, se je njeno delo razširilo na celo občino. V izvršilnem odboru OK SZDL je kaj kmalu postala predsednica sveta za vprašanja družbeno-ekonomskega položaja žensk. Ugotavlja, tako kot mnoge druge žene, da je perspektiva uveljavljanja žensk v združenem delu. Veliko pa je odvisno uveljavljanje delavk kot kmetijskih proizvajalk od dela njih samih, seveda povezanega v družbeno-ekonomsko in politično življenje v občini v celoti.

V svetu, katerega predsednica je Zofka Pavličeva, ugotavljajo, da je de-

OBRAZI

lež žensk med individualnimi poslovnimi organi v občini še vedno premajhen. Vsi nosilci kadrovske politike v občini bodo morali še bolj dosledno uveljavljati enakopraven položaj žensk; zavzemati se morajo še za ureditev statusa kmetijske proizvajalke, socialno in zdravstveno varstvo materinstva, pokojnino...

Društvo ljudske tehnike v Zrečah je še eno pomembno področje dela Zofke Pavličeve. Članica je od ustanovitve pred tridesetimi leti, ves čas je v upravnem odboru kot vodja gospodinjstva krožka. Od tu tudi izvira vsa njena nadaljna skrb za življenje žensk. Za to svoje delo je že leta 1976 prejela srebrno plaketo Borisa Kidriča, lani pa je za delo v socialistični zvezi prejela priznanje Osvobodilne fronte.

MILENA B. POKLIČ

Zavedati se je treba, da gre za kompleksne probleme, ki jih bo težko reševati. Pri tem je opozoril na zmanjšanje administracije, pri čemer bo potrebna vrsta postopnih ukrepov. Rešiti bo treba vprašanje, kako prekvalificirati te delavce, kako bomo spremenili pogoje dela v neposredni proizvodnji, da bo delo tam privlačno tudi za tiste iz pisarn itd. Ko razmišljamo o pravih dolgoročnih usmeritvah, pa nikakor ne gre prezreti raziskovalnih potencialov. Janez Zahrastnik je ob koncu menil, da smo v sedanjem trenutku priče zapletenim družbeno-ekonomskim odnosom, povezanim s tekočo proizvodnjo, po drugi strani pa je družbenopolitično razpoloženje delovnih ljudi in občanov zadovoljivo. Dejstvo je, da takšno protislovje ne more dolgo trajati. Zato bo treba voditi bitko za drugačno zavest ljudi o drugačnem načinu življenja. Skratka, obdržati bo treba dobro družbenopolitično razpoloženje. Zveza komunistov mora dobiti bitko za odpravo protislovja. Prav v tem pa je tudi priložnost za ponovno afirmacijo socialističnega samoupravljanja.

JANEŽ VEDENIK

KOMENTAR

VSE JE MOGOČE, ČE...

Prav res. Vrsto težav, ki grenijo življenje posamezniku, je mogoče rešiti z dobro voljo, z razumevanjem, s praviimi medčloveškimi odnosi. Pa se tako rado kje zatakne. Kdo je kriv - ali posameznik ali okolje, v katerem živi, je težko presoditi. Poglejmo en sam majhen, za večino nepomemben primer. S Pohorja. Zdaj pozimi, ko so ceste pogosto zametene, težko ali ne prevozno.

Poštarjem težka pot ne sme biti pretežka. Trikrat tedensko se z motorjem odpravijo po snegu in ledu na Pohorje. S pošto, časopisi... Do predalčnikov, kjer odlože svoje breme. Do njih morajo krajani sami. Kje so ti predalčniki, so se lepo dogovorili v krajevnih skupnostih. Večina je z razporeditvijo zadovoljna in si pomaga med seboj. Nič posebnega: sosed vzame pošto še za sosed. Drugič bo on zanj in oba bosta zadovoljna, tudi z dostavo pošte. Pa se je zgodilo, da so se odnosi med sosedi skalili. Res, težko je hoditi po pošto nekam, kjer misliš, da nisi zaželen. Težko je, če ravno tebi pošte nihče ne prinese, zlasti če jo še težje pričakuješ v hribovski samoti. Samo na sokrajane lahko računaj. Poštar se pot do predalčnikov težko zmoro. Poleti že, zdaj, sredi zime pa... Ko bodo in če bodo na pošti dobili avtomobil, bo še mogoče šlo. Pa vseeno. Če bi enemu nosili na dom, bi to želeli tudi drugi. Lahko bi celo zahtevali. Kaj pa potem?

Potem bi bilo pa spet vse odvisno od ljudi. Tako kot je vedno. V krajevnih skupnostih uresničujemo večino svojih potreb. Dogovorimo se, kaj in kako. Od nas je odvisno, kako bomo dogovore uresničevali. Pravzaprav je odvisno naše dobro počutje v nekem kraju že od tega, če smo se vključili v reševanje možnih problemov pravočasno. Sicer pa nikoli ni prepozno. Dobra beseda vedno mesto najde, pravimo. To je kot pribito. Včasih je treba iti tudi preko samega sebe, za svoje dobro. Pa najsi gre za pošto ali za kar koli drugega.

MILENA B. POKLIČ

DRUŽBENO-POLITIČNO IZOBRAŽEVANJE

ŠE ZA VEČ PRAKSE

S srednjo politično šolo nisi birokrat

Na celjskem območju že skoraj 10 let usposablja delavce za njihovo družbenopolitično delo srednja politična šola. Pretekli teden je občinska konferenca zveze komunistov v Celju povabila na razgovor predstavnika slušateljev politične šole. Takšna srečanja postajajo že kar tradicija. Organizirana so z namenom, da se pogovorijo o njihovem delu, študiju in morebitnih problemih, ki se pojavljajo v teku šolskega leta.

Srednja politična šola je bila nekaj let organizirana v Dobrni, kasneje v Laškem, zadnji dve leti pa deluje v Celju. Letošnje leto obiskuje predavanja 31 slušatelj. Šola deluje v prostorih doma JLA. Predavalnica ni najbolj primerna. Učencev je veliko, prostora pa premalo. Predavanja, ki trajajo eno leto, obiskujejo na predlog delovnih organizacij delavci z različnimi poklici in različno predizobrazbo. Zato sta kolektivno delo in medsebojna pomoč še toliko bolj potrebna. V naslednjih mesecih bodo slušatelji sami namenili veliko več pozornosti skupinskemu delu, kjer bodo lahko obogatili svoje znanje. Ob tem so slušatelji opozorili na nekatere napake pri samem kadrovanju učencev. Na srednjo politično šolo prihajajo namreč tudi takšni delavci, ki pred vpisom niso bili družbenopolitično angažirani. »Sama teorija ne pomaga,« pravijo slušatelji. Ne želijo ostajati samo na teoretič-

Zlatko Leskovšek

Ivanka Cokan

nih predpostavkah, zato si želijo čimveč sodelovanja na raznih seminarjih, ki obravnavajo konkretno problematiko in obiske v delovnih organizacijah. Tega doslej ni bilo ravno veliko.

In kam po končanem enoletnem šolanju? Prav gotovo ni namen te šole, da bi odtegovala dobre delavce iz proizvodnje in jih prestavljala za pisarno mizo. Po končanem šolanju se vračajo delavci nazaj na svoja delovna mesta, čeprav včasih kdo izmed njih namesto v proizvodnjo zavije v pisarniške prostore.

Med letošnjimi slušatelji sta tudi Zlatko Leskovšek in Ivanka Cokan. Ivanka je bila pred začetkom šolanja zaposlena kot gostinska delavka pri Gostinskem podjetju v Celju. Po srednji politični šoli namerava nazaj v svojo delovno organizacijo. Želi si takšno delovno mesto, kjer bo lahko opravljala svoj poklic, hkrati pa delovala kot družbenopolitična delavka.

Zlatko se je odločil za poklic strojnega ključavničarja in se zaposlil v Železarni Store. Pravi, da z znanjem, ki ga daje srednja politična šola, ne postane birokrat. Name-rava se vrniti v proizvodnjo, kjer bo moral svoje delo uskladiti z družbenopolitičnim delovanjem. »Stati osem ur ob stroju, izpolnjevati normo in opravljati še družbenopolitično delo, je zelo težavno,« pravi Zlatko.

IRENA JELEN

KITAJCI V SIPU

Osemčlanska delegacija iz kitajske province GANSU, ki je na študijskem potovanju po Jugoslaviji, je prejšnji teden obiskala tudi Sipo v Sempetru. V tej provinci je kar sedem milijonov hektarov travnatih površin in Sipo se odpirajo lepe možnosti za prodajo v tej državi. Pravijo pa, da bo treba to tržišče obdelovati s posebnimi pristopi.

J. V.

NAROČITE
NOVI
tednik
NA DOM

JAVNO TOŽILSTVO

ZA VEČJO UČINKOVITOST

V letu 1980 3500 kazenskih ovadb

Hkrati z ustavno preobrazbo dela rednih sodišč je pred dvema letoma prišlo do nove organizacije in sprememb tudi v vsebini dela javnega tožilstva. V tem zapisu želimo poudariti le nekatere premike, ki pomenijo hkrati tudi uspešnejše in učinkovitejše delo javnega tožilstva v tem obdobju.

Temeljno javno tožilstvo v Celju deluje sedaj na enoti v Celju za območje občin Celje, Laško, Žalec, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah in Slovenske Konjice ter enota v Velenju za območje občin Velenje in Mozirje. V skladu z namenom ustavne preobrazbe so tako lahko urejevali vse zadeve s področja kazenskega pravnega varstva na sedežu tožilstva, ki je najbližje njihovem stalnemu prebivališču oz. delovnemu mestu.

Da bi doseglo kvalitetnejše reševanje zadev je javno tožilstvo znotraj svoje ustavne organizacije oddelke za kazenski kriminal, gospodarsko kazenski kriminal in mladoletniški kriminal. V te oddelke so bili razporejeni

tudi namestniki, ki so se specializirali za navedena področja in so po področjih tudi vključeni v sistem izobraževanja.

V letu 1980 je javno tožilstvo v Celju prejelo okoli 3500 kazenskih ovadb, od tega približno 500 zoper mladoletne storilce kazenskih dejanj. Do konca leta je tožilstvo s trinajstimi zaposlenimi funkcionarji skoraj vse zadeve rešilo oz. jih predalo pristojnemu sodišču v postopek, tako da je zaostanek zanemarljivo majhen. Zlasti velja poudariti, da so rešili vse družbeno pomembnejše zadeve, torej zadeve, ki obravnavajo gospodarski kriminal, kršitve samoupravnih pravic, razne špekulacije in gospodarske prestopke.

Kar 70 odstotkov pripadnih zadev je bilo rešenih v času do treh mesecev in le redke so bile rešene v času več kot devetih mesecev. Gre torej za pomembne premike pri številu rešenih zadev, skrajšanju trajanja postopka reševanja in tudi glede kvalitete reševanja zadev. Se po-

membejše pa je dejstvo, da javno tožilstvo ni le pasiven opazovalec družbenega dogajanja, pač pa se je s svojo dejavnostjo aktivno vključilo v sistem družbene samozasčite.

Javno tožilstvo posveča vse več pozornosti spremljanju družbeno negativnih pojavov in preventivni aktivnosti, že v fazi predhodnega postopka. V tem smislu opozarja delovne organizacije, sodeluje z družbenopolitičnimi skupnostmi, organi odkrivanja in inšpekcijskimi službami, s čimer se tožilstvo vse bolj vključuje v družbeno prizadevanja za odpravljanje tistih žarišč, ki pogojujejo nastanek kaznivih dejanj in gospodarskih prestopkov.

A. R.

NOVI
tednik

PONOVA POTRDI TEV DOBRIH ODNOSOV

Kot v vseh drugih občinah te dni, je bilo tudi v občini Laško srečanje z uradnimi predstavniki RKC. Duhovniki in člani komisije za stike z verskimi skupnostmi so minulo soboto v Laškem v sproščenem razgovoru vnovič ugotovili, da ni vprašanj, ki bi te odnose motila in da ni razlogov, da bi ti odnosi ne bili še boljši ko gre za dobrobit, napredek in mirno ter svobodno naše socialistične samoupravne družbe.

Novoletne želje je zbranim duhovnikom izrekel predsednik Jože Rajh, zahvalil se je in z enako voščilnico odgovoril nadžupnijski upravitelj g. Jože Horvat.

SO BILE
PREKINITVE DELA
POTREBNE?

Celjski občinski sindikalni svet je za razpravo na izvršnem svetu skupščine občine Celje pripravil jedrnat poročilo o prekinitev dela v lanskem letu. Poročilo poleg pregleda prekinitev vsebuje tudi vzroke in aktivnost sindikatov v zvezi s tem pojavom. Res, da je ob petih prekinitvah in dveh poskusih težko govoriti o pojavu, vendar mora biti naša samoupravna družba še kako občutljiva za takšna vprašanja.

Tako so lansko leto prekinili delo v tozd Industrijska proizvodnja Klima Celje, in sicer 25 delavcev za slabi dve uri in pol, šlo pa je za nejasnosti v zvezi z doseganjem norm in manjšim osebnim dohodkom. Poleg tega je skupino »vodilo« šest slabših delavcev.

V delovni organizaciji Töper, v tozd Konfekcija je prekinilo delo skoraj tristo delavcev in delavk za uro in pol in sicer zaradi nizkih osebnih dohodkov v mesecu januarju ter splošnih slabih tedanjih poslovnih Toprovih razmer v zvezi z načrtovano sanacijo.

Za dobre pol ure je prekinila delo tudi skupina 54 delavcev v Hmezdovih Mesninah, razlog pa je bil v slabi obveščenosti, saj na primer niso vedeli za časovni premik izplačilnega dne. Seveda lahko sklepamo, da so temu zelo »prozaičnemu« razlogu botrovali tudi slabši poslovni rezultati v mesni industriji, ki so lani dlje časa polnili »košaro mesne krize«.

V tozd Gradbeno operativna Ingrad Celje je na gradbišču verižnega bloka v Novi vasi prišlo do dvakratne enourne prekinitev dela skupine 15 delavcev zaradi napake pri obračunu njihovega osebnega dohodka. Vodstvo tozd ni pravočasno reagiralo na upravičene zahteve delavcev, sicer bi se tej prekinitvi dela zlahka izognilo.

Seznam lanskih prekinitev dela dopolnjuje še tozd Gradnje in mehanizacija Gozdnega gospodarstva Celje, kjer je prekinilo delo 7 delavcev za pet ur, razlog pa je bil v premajhnih osebnih dohodkih, četudi po že uveljavljenem novem sistemu točkovanja.

Bila sta še dva poskusa prekinitev dela in sicer v Centru za poklicno usposabljanje invalidov ter v tozd Posoda Emo Celje. V prvem primeru je delovna enota ortopedsko delavnica zahtevala podrobnejše pojasnilo glede izplačila oziroma obračuna osebnih dohodkov, v drugem primeru pa je skupina 20 delavcev iz obrata pocinkovalnica tudi zahtevala dodatna pojasnila okrog izplačila osebnih dohodkov.

Občinski sindikalni svet je vsako prekinitev dela in oba poskusa temeljito analiziral in za vse pojave ugotovil vsaj osem poglavitnih vzrokov: od slabe ali nika-kršne obveščenosti, napak pri obračunih osebnih dohodkov, neurejene samoupravne zakonodaje, prepoznega ukrepanja vodstev tozd in družbenopolitičnih organizacij, slabih medsebojnih odnosov do prepočasne urejanja delovnih in drugih pogojev delavcev, pomanjkljive organizacije dela in neučinkovitega dela organov samoupravne delavske kontrole.

Vsekakor prekinitev, pet po številu in dva poskusa prekinitev dela, v lanskem težavnem gospodarskem letu ne predstavljajo velikega problema, vsaj ne kot pojava, res pa je tudi, da bi se jim vsem po vrsti lahko izognili z boljšo obveščenostjo in večjo aktivnostjo družbenopolitičnih organizacij in vodstev tozd.

MITJA UMNIK

CELJSKI IS

NOVA IMENA IN DENAR

Pred sprejemom občinskega proračuna za letos

Delegati vseh zborov celjske občinske skupščine se bodo v torek, 3. februarja, sestali na letošnjih prvih ločenih sejah. To bo hkrati 29. zasedanje celjske delegatske občinske skupščine.

Predlog dnevnega reda obeta več kot aktualno delo. Že na začetku bodo odločali o nekaterih spremembah v izvršnem svetu ter o predlogih komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve. Tako predsednik izvršnega sveta predlaga, da skupščina razreši Nika Zimška dolžnosti člana v izvršnem svetu in na njegovo mesto imenuje Žarka Mrovljeta.

Razrešitev Nika Zimška je vezana z njegovo izvolitvijo v kolegijiški poslovodni odbor Ljubljanske banke

Splošne banke Celje, Kandidat za novega člana izvršnega sveta občinske skupščine, Žarko Mrovlje, pa je zdaj opravljal delo vodje sektorja financ, računovodstva in informatike pri območni enoti zavarovalne skupnosti Triglav.

Na predlog komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve pa naj bi delegati med drugim zaradi boleznih razrešili Stanislava Plaustnerja funkcije sodnika Temeljnega sodišča Celje, enote v Žalcu.

Delegati bodo v nadaljevanju odločali o delovnem programu občinske skupščine v tem letu in še posebej o resoluciji o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v 1981. letu.

Na dnevni red zasedanja delegatske skupščine prihaja tudi predlog občinskega proračuna za 1981. leto. Po tem predlogu bodo skupni prihodki občinskega proračuna letos znašali okoli 238,5 milijona dinarjev, od tega bo za občinske potrebe namenjenih 233,2 milijona dinarjev, ostalo pa za proračunske rezerve in za posebne namene.

In končno bodo delegati razpravljali o osnutkih dveh odlokov, o načinu oplojevanja živali na občinskem območju ter o dopolnitvah odloka o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, izkoriščanja rudnin in drugih materialov v celjski občini.

MB

ŠE VEČJA
SKRB ZA
OTROKA

Zveza prijateljev mladine Slovenije je izdala knjigo Naš malček v kateri je podrobno opisana nega otroka od rojstva do treh let. V njej so tudi navodila in nasveti za vzgojo teh malčkov. Občinska zveza društev prijateljev mladine Žalec pa se je odločila, da bo to knjigo podarila vsem mamam, ki bodo rodile v letu 1981. To humano akcijo jim je v žalski občini omogočila Skupščina občine, Občinska skupnost otroškega varstva in Občinska skupnost zdravstvenega varstva Žalec. Knjigo bodo matere dobile ob prvem obisku patronažne sestre.

T. TAVČAR

POGLED V SVET

Neuvrščena Alžirija in ameriški talci

»Neuvrščenost je utelešenje zamisli o nacionalni neodvisnosti na področju mednarodnih odnosov.« Tako je ob koncu minulega tedna opredelil tilavo in radoživ gibanje skoraj sto držav sodobnega sveta alžirski zunanji minister Benjahja.

Vodja alžirske diplomacije je zadel žeblico na glavico, zakaj izpovedal je veliko resnico: gibanje, ki letos slavi in doživlja dvajsetletnico obstoja, življenja in dela, je v svojo zibelko - na beograjski konferenci državnih poglavarjev in ministrskih predsednikov 1961. leta v Beogradu - položilo misel, da neuvrščenost kot odklanjanje blokvske razdelitve sveta zato, da bi s tega sveta kolikor se da hitro odpravili imperializem in hegemonizem, vsakršno podrejanje malih in srednjih držav pa narodov velikim, supersilam in velesilam - nujno potrebuje most med interesi posameznih članic gibanja neuvrščenih in njihovimi skupnimi mednarodnimi interesi.

Ni naključje, da je alžirski zunanji minister opredelil tesno povezanost nacionalnih koristi posameznih neuvrščenih

držav z njihovo mednarodno dejavnostjo samo nekaj dni po dramatičnem razpletu zadeve z ameriški talci v Iranu, ki so prišli na prostost dobrih štirinajst mesecev po njihovem zajetju v ameriškem veleposlaništvu v Teheranu.

PIŠE:
JOŽE ŠIRCELJ

Z zajetjem ameriških talcev - diplomatov in drugega osebja ene od obeh sodobnih supersil - je nastal položaj, ko so ZDA zavoljo prestiža supersile očitno nihale med potjo pogajanj in potjo kaznovanja Irana, ker je ta - s kršenjem določil mednarodnega prava o nedotakljivosti diplomatskih predstavnikov - skušal ponižati ZDA kot državo, ki je četrto stoletja v Iranu s trdo roko imela glavno besedo.

Dolgo je kazalo, da se oboroženemu spopadu te ali one vrste ne bo dalo izogniti. Washington, Carterjeva vlada je 25. aprila lani skušala talce rešiti s silo. Akcija je nekaj ur po začetku propadla v peščenem viharju v puščavi blizu iran-

skega Tabasa. Poslej je ostala samo še pot pogajanj, dolgih, utrudljivih, negotovih.

In čeprav si zdaj v več vlad lasti zasluge za rešitev 52 ameriških talcev iz ujetništva, je neizpodbitno dejstvo, da ima levji delež zasluge za to, da je sezidala most med dvema bregovima, ki sta bila sovražno vsakebi, ravno alžirska vlada in njeni diplomati - vlada neuvrščene države torej.

Lahko trdimo, da je dogajanje v zvezi z izpustitvijo ameriških talcev pokazalo, da je vloga posrednika, sprejemljivega za obe sprti, sovražni strani, ki sicer najbrž ne bi našli druge poti za dogovor, dobila ravno vlada ene od neuvrščenih držav, v tem primeru Alžirije. Alžirija je - po otipljivih rezultatih sodeč - znala sezidati most med supersilo, ZDA, in eno od neuvrščenih držav, Iranom - in utreti pot do sporazuma.

Najsi si že ob epilogu zadeve z 52 talci nekateri še tako prizadevajo zabrisati to plat dogajanja, je vseeno res, da v sodobnem svetu v eni največjih kriz zadnjih let ni bilo druge poti kot poklicati na pomoč, zaprositi za dobre usluge eno od neuvrščenih držav, v tem primeru Alžirijo, ki je - upošteva svoje, nacionalne interese - ravnala neuvrščeno, v tem primeru pomagala razplesti, razvozlati enega od zadržanih mednarodnih vozlov, ki je grozil prerasti v vojni požar.

Takšno ravnanje pa je v strugi neuvrščenosti, ki išče pota do miru, do mirne, politične, diplomatske poravnave sporov.

ŽELEZARNA ŠTORE 1981-1985

NOV DRAGOCEN JEKLOVLEK

Večja proizvodnja jekla in izvoz

V štorski železarni sodijo, da bo letošnje leto in vse prihodnje srednjeročno obdobje še bolj stabilizacijsko, kot je bilo dosedanje. Novi samoupravni sporazumi v okviru Samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino so opredelili za letošnje leto prosto razpolaganje z devizami, ustvarjenimi z lastnim izvozom, vendar pa ornejeno tako, da bo mogoče za en dolar, dosežen z izvozom, uvažati le 0,65 dolarja surovin, reprodukcijanskega materiala in opreme. Dosedaj je imelo slovensko železarstvo ugodnejše razmerje - za en dolar izvoza kar 0,95 dolarja uvoza. Vse to nalaga pred črno metalurgijo še večje izvozne naloge ob zaostrenih zunanjetrgovinskih pogojih poslovanja.

Tudi v železarni Štore so močno odvisni od uvoza: gre za gredice, jekleni odpadki, elektrode, ferolegure, železo, rudo za plavž in drugo. Zato računajo, da bo v letošnjem letu glavno gibalno njihove industrijske proizvodnje dosežen izvoz. Prav tako se dobro zavedajo, da je bitka za večjo proizvodnjo in produktivnost enako pomembna.

Zaradi tega bodo pomembna vlaganja v livarno strojne litine, v izgradnjo obrata vzdrževanja, najpo-

membnejši naložbeni podvig pa je predviden za področje jeklarstva - gradnja novega obrata jeklovleka. Po večletnih naporih, da pride do izgradnje tega proizvodno, ekonomsko in izvozno zanimivega obrata, so sedaj priprave v takšni fazi, da po mnenju dipl. ing. Dušana Burnika z zanesljivostjo lahko govorimo o pričetku gradnje v spomladanskih mesecih tega leta. Tudi sicer je v vsem naslednjem srednjeročnem obdobju v železarni Štore na prednostnem vrstnem redu naložb dopolnitev opreme v jeklarni in valjarnah, kar bo ob povečani proizvodni zmogljivosti jeklarne dobilo tudi večjo podporo v republiki Sloveniji.

Glede finančnih sredstev je logično, da železarna Štore sama vseh naložbenih bremen ne bo zmogla. V veliko pomoč je interna banka v okviru SOZD Slovenske železarne, ki bo na primer samo pri naložbi v livarno strojne litine in vzdrževalnem obratu pomembno sodelovala. Sicer pa se bodo štorski železarji morali povezovati pri uresničevanju naložbenih načrtov z vsemi svojimi poslovnimi partnerji za združevanje sredstev, tudi za pridobivanje bančnih kreditov.

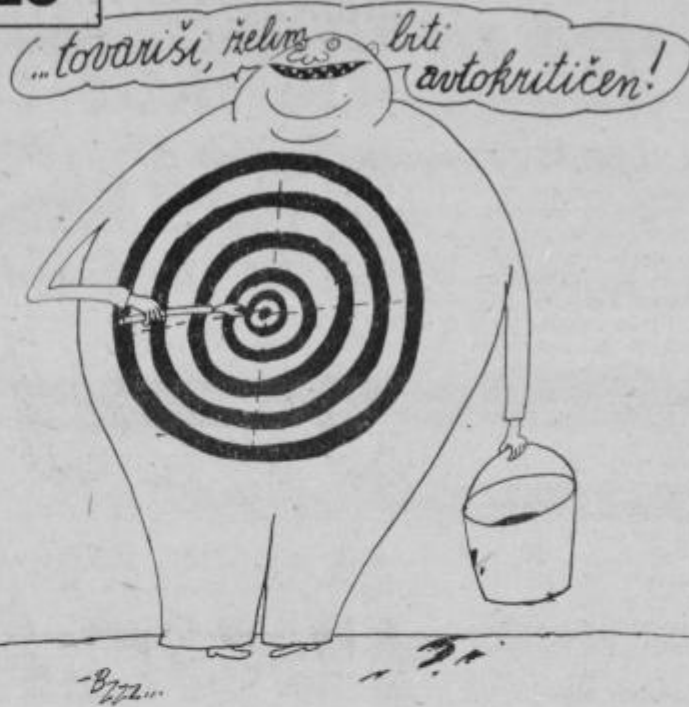
Takšni dolgoročni poslovno-finančni dogovori pa pomenijo tudi novo kakovost v medsebojnem sodelovanju.

Že po teh skopih podatkih o naravnosti nekaterih gospodarskih načrtov v železarni Štore je moč sklepati na izredno zahtevne in odgovorne naloge vseh njenih delavcev, še posebno družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov pri uresničevanju gospodarskih ciljev prihodnjega planskega obdobja. Pri vseh teh načrtih pa ne bodo smeli pozabiti na splošen razvoj delovne organizacije, zlasti ne na razvoj družbenega in osebnega standarda delavcev.

MITJA UMNIK

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

KOSTROJ IZ SLOVENSKE KONJIC

NOVI PROIZVODI - NOV TRG

Najbolj uspešen izvoz je v Sovjetsko zvezo, NDR in ČSSR

Razširitev programa proizvodov, rast proizvodnje in aktivno vključevanje s prodajo v dežele, kamor doslej še niso prodali, so glavne značilnosti načrtov obeh temeljnih organizacij konjiškega Kostroja: tovarne strojev in tovarne plastičnih izdelkov. Načrtujejo tudi izgradnjo novih prostorov, ki bi poleg večje proizvodnje zagotovili predvsem boljše delovne pogoje delavcev. Ob teh načrtih pa so zaživi tudi dohodkovni odnosi z drugimi delovnimi organizacijami.

V zadnjih petih letih so v temeljni organizaciji Tovarna strojev vložili največ dela in truda v opremljanje dveh usnjarn v Sovjetski zvezi. Ker so pri delih že na samem začetku zamudili, so se cene repromaterialov dvignile nad pričakovani, kar je seveda povzročilo težave pri akumulaciji proizvedenih izdelkov. S svojimi napori in s pomočjo v občini ter pomočjo izvoznih organizacij so z dodatnimi deli oba posla uspešno zaključili. Ni bilo lahko, saj je bilo treba med samo nabavo rekonstruirati že vrsto zastarelih proizvodov. Kljub temu so, če gledamo na pridobljena sredstva, uspeli. No, pri tem jim je malce pomagala tudi oprema usnjarne v Somaliji, ki so jo, kot sovjetski, dokončali lani.

Svoje izdelke najuspešneje izvažajo v Sovjetsko zvezo, Nemško demokratično republiko in Čehoslovaško, v naslednjih petih letih pa se želijo s prodajo vključiti še v dežele v razvoju in na konvertibilna področja. Tovarna strojev bo še naprej ponujala svoj osnovni program - opremo za usnjarne, poleg tega pa bo razširila proizvodnjo kamnoseških strojev, strojev za predelavo lesa in pakirnih strojev, za katere so se že pričeli zanimati kupci in prodajalci iz Zvezne republike Nemčije in Italije. Zaenkrat se v dohodku proizvodnje opreme za usnjarne pojavlja z 80 odstotki, z razširitvami ostale proizvodnje pa se bo njen delež zmanjšal.

Tovarna plastičnih izdelkov pa se je v preteklih petih letih borila in si izborila svoj položaj. Uspešno je pričela posloovati šele leta 1977. Veliko je bilo treba narediti pri tehničnem razvoju, povezavi s projektantskimi organizacijami in vključevanju na tržišče. Izredno dobro so se vključili s svojimi proiz-

vodi kot sodobavitelji plastičnih elementov za proizvodnjo izdelkov bele tehnike za LTH Škofjo Loko, Gorenje in Cetinje.

Proizvodnjo nameravajo v tem letu povečati za 9 do 10 odstotkov, kar pri plastičnih oknih z zelo dobrim tesnjenjem, vratih, elementih bele tehnike in obcestnih stebrih ne bo težko doseči. Težje bo te izdelke izvoziti tako, da bi si s tem zagotovili lažji uvoz surovin za PVC. Uvažajo dejansko 10 odstotkov surovin, po vrednosti pa je to kar 30 odstotkov.

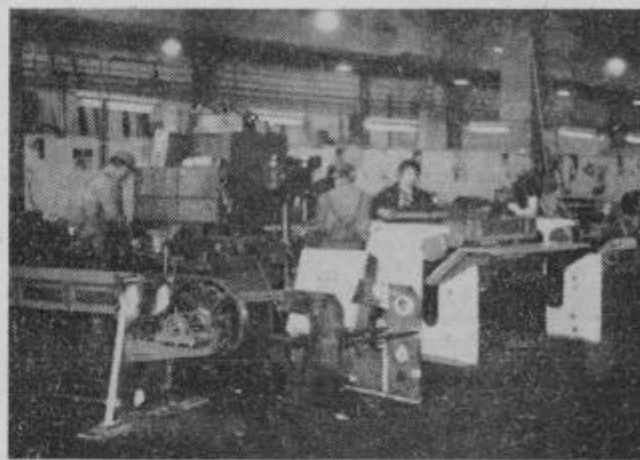
Ena pomembnejših nalog pa je gotovo tudi izgradnja novih proizvodno-skladišnih prostorov. Pri tem so se kot sovlagatelji vključile trgovine Astra in Konim iz Ljubljane ter delovne organizacije iz konjiške občine, predvsem Skala in Comet. Sovlagatelji bodo za halo, ki bi naj bila ob polletju že gotova, zagotovili 3,5 milijonov dinarjev.

Delavci v tovarni strojev pa verjetno še bolj nestrno pričakujejo nove prostore, s katerimi bi se ne le rešili nemogočih delovnih pogojev (niti pleskarske delavnice nimajo ločene!), ampak bi delo lahko tudi bolj kvalitetno opravljali, tudi zato, ker bi bilo mogoče zamenjati opremo, ki je že zastarela ali pa kmalu bo. Tudi to proizvodno halo žele urediti s pomočjo sovlagateljev.

MILENA B. POKLIČ

Montaža obcestnih stebričkov

Montaža strojev

POLZELA

INOVACIJE

V »Lastovki« 11 primerov

V minulem letu je komisija za inovacije v Tovarni nogavic na Polzeli obravnavala 11 predlaganih inovacij in jih tudi dokončno rešila. Devet inovacij je bilo v TOZD Ženske nogavice, ena v TOZD Moške nogavice, dve pa so ostale še nerešene zaradi težav pri zagotavljanju podatkov, ki so podlaga za izračun gospodarske koristi in bodo dokončno rešene v naslednjem mesecu. Vse inovacije so bile rešene na tehničnem področju in sicer so bile nakazane rešitve v smeri varčevanja s surovinami, zmanjšanja ur zastojev, nadomesti-

tve uvoženih rezervnih delov z domačimi, izdelave dodatne opreme za izdelavo novih proizvodov itd. Ena inovacija je bila na področju varstva pri delu. Groba skupna ocena gospodarske koristi znaša 280 tisoč din letno, pri čemer se varstva človeškega življenja ne da ovrednotiti.

Člani komisije za inventivno dejavnost se v polzelski tovarni nogavic zavedajo pomembnosti svoje naloge, saj je aktivna množična inventivna dejavnost precejšnja skrita rezerva v stabilizacijskih prizadevanjih.

T. TAVČAR

V RADEŠKI SOPOTI

VEDNO BOLJE

Posodobitev organizacije dela

Kljub požaru v letu 1979, ki je s svojimi posledicami vplival tudi na poslovne rezultate v prvih mesecih lanskega leta, so v TOZD lesna industrija Sopota Radeče dobro delali in gospodarili. Z zadovoljstvom ugotavljajo, da je bilo predvsem leto 1980 poslovno zelo uspešno. Dobri rezultati pa kot vemo, ne pridejo sami od sebe. Številke, ki kažejo, da so celotni prihodek, v primerjavi z letom 1979, povečali za 35%, dohodek za 59% in da jim je lani ostalo od čistega dohodka kar 25% več sredstev kot predlani, veliko povedo.

Proizvodni program TOZD Sopota Radeče predstavlja stilno masivno pohištvo, otroške postelje, zibelke, lesno embalažo ter razrezano hlodovino. Vsi ti izdelki so na našem tržišču izredno iskani in tako rekoč, prodani že vnaprej.

Pomembna, posebno v sedanjem času, je izvozna dejavnost TOZD Sopota Radeče, ki je združena v DO Lesnina Ljubljana. Kar 30 odstotkov od celotnega prihodka predstavlja izvoz, ki je v dvajsetih letih te dejavnosti, iz leta v leto rasel. V letošnjem letu nameravajo izvoziti blaga v vrednosti 4 starih milijard, lanskega letnega plana pa so presegli kar za 100 odstotkov. Izvozne izdelke usmerjajo predvsem na konvertibilno tržišče (ZDA, Italija) ter v dežele Bližnjega Vzhoda (Kuvait, Libija, Irak, Libanon). Seveda pa imajo na izvozno dejavnost v Sopotu spremljajo tudi težave. Kljub dobremu poslovanju imajo težave z obratnimi sredstvi, še posebno zaradi stalnih podražitev. Ta problem sedaj uspešneje rešujejo skupno z delovno organizacijo Lesnina. Stalne težave imajo tudi z uvozom potrebnih surovin,

reprodukcijskega materiala in rezervnih delov, kar večkrat onemogoči normalen potek proizvodnje. Ob vsem tem pa še ugotavljajo, da je izvoz še vedno vse premalo oziroma nepravilno stimuliran.

Z lani pričeti sanacijski mi oziroma investicijski mi deli bodo v Sopotu nadaljevali še v letošnjem letu. Tako nameravajo dograditi proizvodno halo v obratu žaga na Jatni, kjer bodo pripravljali decimiran les in leseno embalažo, preuredili skladiščne prostore rezanega lesa in hlodovine, v težnji po varčevanju z dragim gorivom pa postavili nov kotel na trda goriva. Tako bodo tehnološko preuredili in posodobili celotno organizacijo dela in s tem povečali proizvodnjo, tako za domače kot za tuje tržišče. Celotna predračunska vrednost sanacije po požaru znaša preko 63 milijonov dinarjev, zaključena pa bo v letošnjem letu. Z izgradnjo novih delovnih prostorov se bodo občutno izboljšali tudi delovni pogoji za zaposlene delavce, kar je tudi pogoj za delo po sprejetih letnih programih oziroma srednjeročnem planu.

Področje, ki mu v Sopotu nameravajo posvetiti še več pozornosti, je tudi strokovno usposabljanje in izobraževanje delavcev ter premišljena kadrovska politika pri zaposlovanju. Za začetek so organizirali interni tečaj za pridobitev polkvalifikacije, ki bo stekel v prihodnjem tednu.

Vsa našeta prizadevanja so tudi razlogi, zakaj delavci v Sopotu skoraj ne razmišljajo več o odhodu iz tega delovnega kolektiva. Tudi zaradi boljših osebnih dohodkov ter socialne varnosti, ki jo, v okviru DO Lesnina in SOZD Uniles, brez dvoma, imajo.

MARJELA AGREŽ

SLIŠALI SMO...

da v Celju najbrž ne bo velikih energetskih problemov, saj so nekateri glavni in odgovorni energetski tovarni v skladu s podaljšanimi energetskimi šolskimi počitnicami ta teden na dopustu. To nam lahko vliva zaupanje, čeprav nam zadnja poskočnost ogrevalno-stanovanjskih cen ni ravno ogrela src, prej zamrznila denarnice. Še dobro da se lahko otroci ta teden v mestnem parku drsajo zastoni! Ni vrag, da ne bi prihranili tudi nekaj bencina, če že ne s sodelimihi prepovedmi, pa vsaj s pomočjo sosedov Avstrijcev in Italijanov, ki svojih avtomobilskih bencinskih rezervoarjev ne bodo več polnili pri nas...

UM

Zlasti v zadnjih mesecih lanskega leta smo tudi v Novem tedniku pospešeno spremljali tako rekoč vsak delovni dan velenjskih rudarjev, ki so bili eno svojih najtežjih bitk v zadnjem desetletju - bitko za izpolnitev letnega plana. Mnoge med letne težave so jih pripeljale v takšen položaj, da skoraj nihče ni verjel v to, da bi ob koncu leta velenjski rudarji le dosegli plan. Bile so krize in težave, objektivne in subjektivne, vse pa je vplivalo na slabše delovne rezultate.

Vrstili so se pogovori, dolgi in jedrnat, tudi s povišanim glasom, z argumenti z ene in druge strani, vse pa je končno pripeljalo na isto tirnico, ki jo želimo vsi: po najboljši možni poti do uspeha, končnega pozitivnega delovnega in človeškega rezultata. Minile so »hude« ure, črni oblaki so se razpršili, posijalo je sonce. Nekaj simbolike je v tem, pa čeprav je rudarjevo delo hudimano težko, odgovorno in ne pozna sentimentalnosti ter lažnih lepotnih stavkov. Stvari so se uredile do tiste meje, da je velenjski rudar znova trmasto in trdoglavo iz resnične ljubezni do svojega poklica še krepkeje zarinil z rokami in stroji v črne, robate in bogate ter tako nam vsem potrebne plasti premoga tam daleč pod zemljo tudi do globine 400 in več metrov.

Rudarji so odhajali v jamo. Dan za dnem! Ko so uvideli, da je nalogo možno izpeljati le s tem, da svoje delo razširijo še na sicer proste sobote, so naredili tudi to. Bilo je nekaj odstopanj posameznikov, vendar je vse skupaj pomenilo pravo kapljo v ocean. Večina je bila »za«! In ko se to ni bilo dovolj, izpolnitev plana pa je bila tako blizu, so rekli: »V jamo gremo tudi ob nedeljah!«

Ko smo drugi preživljali sobotno-nedeljski vikend, so močne roke rudarjev nekaj sto metrov pod rastočim Velenjem, z vso močjo kopali v plasti premoga, ki je popuščal, se krusil in zdrobljen, premagan, odhajal na svetlo v nadaljnjo koristno uporabo.

PRIBLIŽUJE SE 31. DECEMBER

Z vsakim dnem, ki je bil bližji koncu lanskega leta, smo bolj verjeli v neverjetno moč in zavest velenjskih rudarjev. Sami pri sebi smo računali, kombinirali, odštevali in prištevali ali bodo uspeli. Vsak dan smo iz redakcije klicali njihovo službo, ki sproti dnevno razpolaga z vsakim najnovejšim dosežkom velenjskih rudarjev. Dan pred 31. decembrom, ko je večina državljanov že bila v krepkem in širokem znaku pričakovanja Novega leta, smo vedeli, da velenjski rudarji BODO uspeli. Uspeti morajo tam nekje sredi dopoldneva na samo Silvestrovo...

PRIPOVEDUJE FRANC HRIBERŠEK

»Ja, 31. decembra sem delal. Zjutraj sem prišel na delo in povedali so, da moramo danes »dati« leto- no proizvodnjo »ven«. Vsi smo šli skupaj na delovišče in zadnji dan smo delali na pripravi št. 13 (vzhod). V jamo smo šli pri vhodu Preloge v globino okoli 350 metrov. Takoj smo začeli z delom. Povzemali smo s strojem

OBISKALI SMO VELENJSKE RUDARJE

KDOR LJUBI SVOJ POKLIC, MORA USPETI

Ivan Skornšek: »Velenjski rudar ljubi svoj poklic in ker ga ljubi ter vestno opravlja, ga to tudi pripelje do željenega cilja. Velenjski rudar je trmoglav, kajti tisto, kar je obljubil, je vedno in tudi bo naredil ter izpolnil!«

FRANC HRIBERŠEK je iz Raven pri Šoštanju, v rudniku je zaposlen že dvajset let in je vodja strojne priprave.

DRAGO JAMNIKAR je iz Velenja, v rudniku je zaposlen že deset let, dela pa na mehaniziranem odkopu Dowty.

IVAN SKORNŠEK stane na Polzeli, v rudniku je zaposlen že 15 let, dela pa na mehaniziranem čelu Hemscheid.

MILAN ČEPELNIK je tudi iz Velenja, v rudniku dela že trinajst let, je pa strelec na KTU.

do deset minut do desete. Potem smo se okrepili »tesarbo« za čez praznike. V jami smo bili do 13. ure. Ko smo se vrnili iz jame, je vsak dobil kranjsko in pivo pa čestitali so nam in potem smo se z avtobusi, kot vedno po opravljenem delu, odpeljali domov.

Kdaj ste izpolnili letni plan?

»Ob 10.30 na Silvestrovo so sirene naznanile, da smo dosegli željeni cilj. Že čez petnajst minut je prišla delegacija občinske skupščine in družbene-političnih organizacij ter nam čestitala k velikiemu uspehu. Ob delovni zmagi smo dobili tudi več drugih čestitk.«

31. januarja je bilo v velenjskem rudniku opravljenih 883 šihov, od tega pretežni del na silvestrsko dopoldne!

Ste vodja strojne priprave. Kakšno je vaše delo?

Franc Hriberšek: »Predvsem je zelo odgovorno, saj skrbim poleg ostalega tudi za varnost ljudi, ki jih vodim. V skupini imam poprečno po osem ljudi, vendar to niha. Vsak odgovarja za svoje delo. Kaj kdo dela, pa določimo po njegovi kvalifikaciji in tem, kako dolgo je že v jami. Novince ne moreš dati na vsako delovno mesto!«

Dvajset let ste v rudniku, ste imeli kdaj kaj težav?

Franc Hriberšek: »Dosedlej še ne.«

Glavne spremembe v teh dvajsetih letih?

Franc Hriberšek: »Ko sem prišel v rudnik je bilo veliko fizičnega dela. Odstreljevanje, uživanje plina, težko je bilo... Odkar smo prešli na stroje, je delo veliko lažje, gre hitreje in bolje pa tudi naše počutje je boljše. Danes napredujemo s stroji, odvoz je mehaniziran, urejeno je zračenje na globinskih deloviščih,

urejena dostava materiala za podgraevanje jamskih prog itd.«

Načrtujete kakšne novosti?

Franc Hriberšek: »V kratkem predvidevamo uvedbo novega podporja, in sicer tako, da bo stroj napredoval nemoteno, za njim pa bo lahko delovna številka (delovna skupina - op. p.) neovirano tesarila odprto progo. To bo

pridobitev, ki se je v svetovnih rudnikih zelo obnesla. In od tega si obetamo varnejše delo, hitrejše napredovanje proge in še manj fizičnega dela, ker bomo podporje dvigovali s hidravliko, ne pa ročno, kot doslej.«

Z RDEČIMI SOBOTAMI DO PLANA

V velenjskem rudniku imajo dva glavna vhoda v »podzemlje« zaklada rjavega premoga - preko jaska Škale in jaska Preloge ter dva pomožna v Pesjem in triarni upadnik v Škalah. Najgloblje kopljemo premog 483 metrov, velenjski rudarji pa delajo v treh izmenah - od šestih do štirinajstih, od štirinajstih do dvaindvajsetih in od dvaindvajsetih do šestih zjutraj. Rudar izgubi tudi veliko časa pri pripravi za odhod v jamo in za ureditev pri prihodu iz jame. Recimo: pri odhodu v jamo se je treba preobleči, vzeti malico, lampo, samoreševalec... Pri povratku oddajanje opreme, kopanje...

Ob našem obisku v ponedeljek ob 13. uri so prišli direktno iz jame Drago Jamnikar iz Velenja, Ivan Skornšek iz Polzele in Milan Čepelnik iz Velenja.

Ob koncu lanskega leta ste bili izjemno težko bitko za izpolnitev letnega plana. Kako vam je to uspelo?

Ivan Skornšek: »Velenjski rudar ljubi svoj poklic in kdor ga ljubi ter vestno opravlja, doseže zastavljeni cilj. Prisotno je tudi to, da smo nekaj obljubili in da bomo tisto tudi izpeljali.«

Drago Jamnikar: »Zahtevno nalogo smo sprejeli že v začetku lanskega leta in ker so se sredi leta pojavile nekatere težave, smo si kasneje pomagali s tako imenovanimi rdečimi sobotami in v zadnji fazi tudi nedeljami. Pri nas velja pravilo: tisto, kar smo se dogovorili in sprejeli, moramo tudi realizirati.«

Bilo je veliko kritik, pripomb, zlasti sredi leta...

Drago Jamnikar: »Vsaka kritika nam da še več elana!«

Resnično vsaka kritika?

Drago Jamnikar: »Na plodna tla pade samo objektivna kritika!«

Veliko se govori o dobrih zaslužkih rudarjev...

Ivan Skornšek: »Za tisto delo, ki ga rudar opravlja ni dovolj stimuliran...«

Koliko zasluži kvalificiran velenjski rudar?

Skupinski odgovor, da v rednem delovnem mesečniku okoli 13 tisoč novih din, z delom ob sobotah, praznikih in z nadurnimi pa se da »nabrati« še dodatnih 3 do 4 tisoč din ali skupaj 17 tisoč din.

Ljudje govorijo, da rudarji dobro zaslužijo...

Spet skupinski odgovor:

VSAK, KI MISLI, DA KNAP PREVEČ ZASLUŽI, NAJ PRIDE SEM, MED NAS. POTREBUJEMO RUDARJE!

Kako imate urejeno nagrajevanje?

Milan Čepelnik: »S pravilnikom. Ni za vse enako. Menda bo prišlo do sprememb.«

Potem vsi štirje skupaj z Antonom Ribaričem, predsednikom uredniškega odbora INFORMATORJA, ki ga izdaja kolektiv REK Velenje, razmišljajo o variantah, kako bi si uredili delo, da se ne bi znova ponovila zadnjemesečna »gonja« za lovom po izpolnitvi plana, kot je to bilo prejšnja leta. So, recimo, proti kolektivnemu dopustu. Ker je ljudi vedno manj za to delo, vidijo pomemben del rešitve v mehanizaciji. Prevelika je tudi fluktuacija delavcev. Mlajši, ki predvsem prihajajo iz drugih republik, se poročijo in »odseliijo« iz rudnika. Ali gredo nazaj na svoj dom ali kam drugam. Niso »zastupljeni« z delom pod zemljo. Razmišljajo o morebitni neustreznosti razmerstvi delavcev, kajti ni dobro, če cela jama »stoji«. Pravijo, da bi mladi ostajali, če bi dobili stanovanja.

In ko tako razmišljajo, iz njih dejansko veje trmast in trdoglav velenjski knap. Tisti knap, ki ima rad svoj poklic in ki je zadovoljen, če nakoplje dovolj premoga, da je nam, ki v rudniku ne delamo, tako ali drugače toplo. Ta knapovska trdoglavost v odnosu do dela bi morala okužiti tudi druge, kajti potem bi iz starega v novo leto z dvignjeno glavo po zadovoljstvu nad uspešno izpeljanim delom poleg rudarjev lahko stopali tudi drugi. Žal zaenkrat povsod še ni tako. Pred nami je rudarska svetilka. Trmasta, vendar uspešna.

TONE VRABL

LANSKI DOSEŽKI

Zaposlenih v DO RLV 1980: 4449 (poprečno!)

Izkop 1980: 4.702.000 ton premoga (2000 ton nad letnim planom!)

Rekordni mesečni izkop 1980: v decembru 551 tisoč ton!

Rekordni tedenski izkop 1980: med 15. in 21. decembrom 135.100 ton!

Izboljšava dnevnega rekordnega izkopa: 29. oktobra 21.600 ton, 27. novembra 21.700 ton in 17. decembra 21.900 ton!

Lani so planirali: 266 delovnih dni, to številko pa so krepko presežili!

IZKOP PREMOGA JANUAR 1981

Do vključno 28. januarja so velenjski rudarji že nakopali 344.100 ton premoga ali poprečno na dan 18.111 ton. S tem so dosegli osnovni načrt 101,6 odstotka in delovni načrt 95,6 odstotka.

V januarju bi morali nakopati po osnovnem planu 413.930 ton premoga in po delovnem planu 436.440 ton!

Največji dnevni izkop v januarju je bil 12. januarja, ko so nakopali 20.100 ton.

Znan je že tudi plan za letošnje leto, ki je isti kot lanski. Torej morajo tudi letos velenjski rudarji nakopati 4 milijone 700 tisoč ton premoga!

POMOČ OSTARELIM

LEPŠA JESEN ŽIVLJENJA

28 otrok prostovoljno skrbi za ostarele krajanje

Dobo, v kateri živimo, že nekaj časa označujemo kot atomsko dobo. Da se ljudje preveč zapiramo med štiri stene in mislimo samo nase, pravijo ljudje. Že res, najdemo pa tudi svetle izjeme. In takšnih svetlih primerov imajo v krajevni skupnosti Store kar lepo število.

Že pred več leti so se šolarji štorske osnovne šole odločili, da bodo ure, ki bi jih sicer lahko izkoristili za igranje in zabavo, posvetili starejšim krajanom. Na pobudo krajevne skupnosti so ostarelim v Storah začeli nuditi pomoč pred 15 leti. Po letu 1973 pa so se starejšim krajanom začeli vse bolj posvečati osnovnošolci. Danes obiskuje 27 ostarelih 28 otrok. Prihajajo različno - nekateri enkrat tedensko, marsikdo pa tudi trikrat na teden ali še celo večkrat. Šolarji se odločajo za pomoč prostovoljno, pri tem pa jim pomagata šola in njihova socialna delavka, s katero se prizadevni šolarji sestajajo vsakih štirinajst dni in se pogovarjajo o njihovem delu in težavah njihovih varovancev. Na šoli vsako leto v sodelovanju s krajevno skupnostjo priredijo srečanje s kulturnim programom. Lansko leto se ga je udeležilo 87 starejših in pravijo, da je to enkratno doživetje. Včasih povabijo še kakšnega harmonikarja in takrat se pomladijo za nekaj let.

Med tistimi, ki jim otroci krajšajo samotne ure, je tudi **Angela Geršak**. Skoraj neverjetno je, da bo Angela letošnje jesen dopolnila že dvainosemdeseto leto. Vsako njeno besedo spremljata smeh in dobra volja. »Zato pa sem zdrava, ker sem dobre volje,« pravi Angela. Že nekaj časa živi sama v svojem stanovanju. Njeni trije otroci so odrasli in odšli vsak svojo pot. Pa ne da bi jo pozabili. Toda razdalja med hišo številka 44 in Kanado, kjer živi njena hči ter Nemčijo, kjer si je ustvarila dom njen sin, je zelo velika. Zato se srečajo le poredko. V bližini je le njen drugi sin, ki jo večkrat obišče. Skoraj pa ni dneva, da ne bi skozi vrata njene sobe pokukala **Anica Novak**, učenka sedmega razreda. Pomaga ji pri raznih opravilih, skoči namesto Angele v trgovino, poleg tega pa je še pridna učenka. Kolikor pa je mogoče, opravi Angela sama. V tistih urah, ki jih sama prebije v sobi, se ukvarja z ročnim delom, šivanjem in kvačkanjem.

Podobno kot Anica je del svojega prostega časa posvetila starejšim **Nataša Plancker**, ki v letošnjem letu obiskuje šesti razred. Nataša smo našli ravno med popraviljem stanovanja in se tako prepričali, da je pridna tudi doma. Kadar ima kaj prostega časa, obišče nekaj metrov oddaljeno hišo, kjer živi njena varovanka - zakonca Rabuza. Z njima živi tudi njun sin, toda Nataša je v njuni hiši kot doma in nepogrešljiva pomoč. Če je potrebno, prinese kakšno stvar iz trgovine, opravi drobno popravilo namesto Amalije in še kaj. Vendar Nataša ni dobrodošel gost pri Rabuzovih samo zaradi pomoči. Rada jo imata, ker jima krajša ure in popestri marsikateri dan.

Tudi v petem razredu osnovne šole sedi eden izmed 28-ih prostovoljcev. To je **Husein Muhić**, ki že šest mesecev skrbi za **Jožefa Stobengela** in njenega moža. V Muhićevi družini postaja skrb za ostarele že kar tradicija. Poleg Huseina pomaga starejšim krajanom še njegov starejši brat Željko, ki je

Angela Geršak in Anica Novak

Amaliya Rabuza in Nataša Plancker

Jožefa Stobengel in Husein Muhić

v času našega obiska odšel na zaslužene počitnice. In kaj počenja Muhićev petošolec? »Če je potrebno, prinese kurjavo, namesto mene odide v trgovino. Pametno je, da šola organizira pomoč,«

včasih se za to nihče ni zanimal,« nam je povedala Jožefa. Takšnih in podobnih primerov bi verjetno našli še cel kup, ne samo v Storah.

IRENA JELEN

POUČNE POČITNICE

Vzgojno izobraževalni zavod šentjurske občine je letošnji podaljšan polletni odmor smotrno izkoristil za strokovno izpopolnjevanje učnega kadra.

O sodobnih oblikah dela s starši in pripravih za prehod v usmerjeno izobraževanje je predaval profesor Valentincič, o težnjah sodobne šole v individualizaciji in diferenciaciji pri pouku je predaval profesor Strmčnik, nadalje so učitelji poslušali predavanje o geopolitičnem položaju Azije. To predavanje je spremljalo 100 barvnih diapozitivov in ga je imel E. Rečnik. Razredni aktivisti so predelovali didaktične matematične igre ter poslušali referate o aktivnih učnih metodah.

E. R.

»VSE ZA LEPSI ŠENTJUR«

Turistično olepševalno društvo v Šentjuru ima v letošnjem delovnem načrtu dve predavanji. Prva turistična reportaža je bila v petek. O zanimivostih skandinavskih dežel Švedske, Finske in Norveške je ob diapozitivih predaval E. Rečnik.

Naslednje strokovno predavanje bo v februarju, in sicer bo zajemalo področje vrtnarstva.

V začetku junija bo društvo priredilo enodnevni izlet v Goriška Brda na »Praznik češenj«.

Društvo bo tudi letos razpisalo tekmovanje za najlepše urejeno okolje, najlepše balkone ipd. Posebna komisija bo med letom ocenjevala in fotografirala hortikulture ureditve in v oktobru razglasila rezultate in podelila praktične nagrade. Člani društva bodo pobudniki ureditve okolja v samem Šentjuru in zunanjih naseljih. Ob tem pričakuje društvo aktivno sodelovanje vseh prebivalcev pod parolo: »Vse za lepši Šentjur«.

E. R.

BOGAT KOLEDAR ZA LETOS

Avto moto društvo Šlander je v teh dneh sprejelo koledar športnih prireditev, ki jih bo društvo pripravilo v prihodnjem letu. Tako bodo pripravili kar tri karting prireditve, dve srečanju motoristov in avto rally.

V okviru praznovanja 35-letnice društva bodo 26. aprila organizirali dirko za državno prvenstvo v kartingu. 31. maja bodo pripravili avto rally - Mladost 81 za štajersko prvenstvo. 27. in 28. junija se bodo srečali motoristi Jugoslavije. 29. avgusta bo dirka za republiško prvenstvo v kartingu. Že naslednji dan, 30. avgusta, pa mednarodna karting prireditev za Veliko nagrado AMD Šlander. S to prireditvijo bo dosežen tudi višek jubilejnega leta. Zadnje prireditve bodo Šlandrovci organizirali 20. septembra. Na tej se bodo srečali na zboru motoristi.

M. BRECL

BLOK ZA MALA STANOVANJA V PREBOLDU

Dela na bloku malih stanovanj, ki ga gradi gradbeno industrijsko podjetje Hrastnik, so že v zaključni fazi. Z njim bo Tekstilna tovarna Prebold, ki stanovanjski problematiki posveča premajhno pozornost, dobila nova stanovanja za svoje delavce, ki so prišli na delo v TT Prebold iz drugih krajev Slovenije ter drugih republik. Povedati tudi velja, da zraven bloka malih stanovanj, že pripravljajo teren za izgradnjo solidarnostnega bloka.

D. NARAGLAV

KONJIŠKA MLADINA: VESELO NA DELO

Mladi iz konjiške občine so pričeli načrtovati letošnje naloge že v preteklem letu, toliko jih je pred njimi. Sedaj se pripravljajo na sodelovanje na pohoju po poteh XIV. divizije, kjer bodo sodelovali s celjsko in šentjursko ekipo, pripravljajo pa tudi srečanje pri grobovih talcev na Stranica, kjer se bodo zbrali 11. februarja. Pri tem bodo s programom sodelovali člani ZZB iz Slovenskih Konjic.

Poleg pohoda načrtujejo še vrsto drugih aktivnosti. Čeprav že z zamudo, so se resno lotili razprave o družbenoekonomskem položaju mladitve, pravočasno pa so pričeli s pripravo na programsko volilno konferenco. Aprila se namreč izteka enoleten mandat članom predsedstva Občinske konference ZSMS, pa že sedaj razmišljajo tudi o tem, kdo bo prišel na mesta tistih, ki se ne zavedajo dovolj svojih odgovornosti. Čeprav se mandat izteka vsem, bo v predsedstvu ostala predvidoma dobra tretjina sedanjih članov in ti bodo tudi zagotovili neprekinjenost dela.

MBP

V BESEDI IN SLIKI

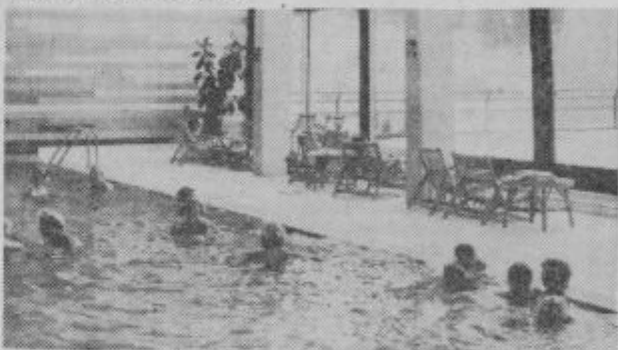
DELOVNO ZBOROVANJE

Člani Zdrženja šoferjev in avtomehanikov v Celju so imeli v soboto delovno konferenco, na kateri so zaključili zelo uspešno preteklo leto. Na posnetku vidimo preko 120 delegatov iz vseh osnovnih enot združenja, ki jih je pozdravil tudi predsednik OK SZDL Tone Rožman.

Foto: T. TAVČAR

KOPANJE POZIMI

Medtem ko večina zimske počitnice izkoristi za smučanje in sankanje, ostane še vedno precej tistih, ki ljubijo tudi drugačno rekreacijo. Plavanje je gotovo eno od njih. Čeprav je družinski obisk zimskega bazena precej drag, saj se karte za enkratno kopanje vrtijo okrog 50 dinarjev, so bazeni precej polni. Tako je tudi na Dobrni, kamor lep bazen privablja številne kopalce.

T. TAVČAR

PREBOLD: FILTER ZA IGRO

Po nekajmesečnem premoru so člani OO ZSMS Prebold ponovno javno nastopili v preboldski kinodvorani in presenetili občinstvo z izredno bogatim repertoarjem lastnih skladb. Za nekaj uspešno skupino Smetišče, Sončni vzhod, je na preboldsko glasbeno sceno v nekoliko spremenjeni zasedbi stopil nov rock ansambel z imenom Filter. Na koncertu so se fantje predstavili občinstvu s štiriindvajsetimi lastnimi skladbami in poželi aplavz zlasti med mladimi, ki jim je ta zvrst glasbe zelo pri srcu. Pristranski niso bili niti starejši, saj so jih Janko Napotnik s kitaro, Roman Zelič s kitaro, Marko Eberlinc z bas kitaro in orglami ter Jože Brišnik z bobni, prepričali, da so se na koncert dobro pripravili.

DARKO NARAGLAV

»V ZDRAVJU JE MOČ«

V velenjski Rdeči dvorani je minuli ponedeljek, 19. januarja 1981, bila prireditev »V zdravju je moč«, na kateri je svoje znanje, moč in sposobnosti pokazalo nad sto delavk in delavcev Gorenja, ogledalo pa si jo je kar nad 2500 delavk in delavcev Gorenja.

To je bila skratka prireditev, kakršnih si želimo. Komisija za šport in rekreacijo pri tovarniški konferenci sindikata v Gorenju je pripravila šaljivo tekmovanje v metanju pikada, štafeti, vleki vrvi, podajanju medicinke in kotaljenju zračnice. V teh igrah so nastopili predstavniki tozdov z desetčlanskimi ekipami. Da bi popestrili tekmovanje, so k sodelovanju povabili tudi slovenskega humorista, neposrednega proizvajalca Vinka Šimka - Jaka Šraufcigerja. Nastopili so tudi člani šaleškega instrumentalnega kvinteta iz Velenja.

Med prireditvijo so podelili tudi pokale najboljšim tozdom Gorenja za športna tekmovanja v letu 1980. V letu 1980 so bili znova najuspešnejši športnice in športniki tozda Galvana.

HINKO JERČIČ

NAROČITE
NOVI
tednik
NA DOM

ODMEVI, POGLEDI, STALIŠČA

ZDAJ PA ŽE GLOBOKO SEGAMO V NAŠE ŽEPE

Zadnje podražitve stanarin, bencina, nenazadnje tudi cigaret in seveda drugih bolj pomembnih življenjskih dobrin niso ostale brez odmevov med občani. Nekatere podražitve je lažje razumeti, nekatere težje. Za današnjo številko sta pripravila sodelavca Marjana Matijec in Tone Tavčar anketo med občani, kaj menijo o podražitvi stanarin in bencina.

MIŠO MAROVT: »No, va podražitev nas bo vse po vrsti prizadela. Pri bencinu smo med najdražjimi v Evropi. Sicer smo to podražitev nekoliko pričakovali, saj se je o njej že prej slišalo, vendar tolikšnega skoka ne. Kot trgovski zastopnik seveda dobivam kilometrino, tako da me tukaj ne bo preveč prizadelo, zasebne vožnje pa bomo omejili na tiste, ki so nujne.«

FRANC KOS: »Delam na bencinski črpalki v Šempetru in prav tu slišimo največ negodovanja na račun podražitve. Vsi se odločajo za omejevanje voženj in tako bom storil tudi sam. S to veliko podražitvijo je sistem sodilni izgubil svoj pomen, saj se brez potrebe ljudje ne bodo vozili.«

Dani SABIČ: »Delam pri PTT kot poštar, zato vsak dan vozim moped. Tu je poraba tako majhna, da se mi podražitev ne bo toliko poznala. Sicer pa dobim tudi na delu odškodnino za gorivo in moped. Ker sem veliko na cesti, lahko rečem, da se jih po podražitvi kar precej manj vozi.«

SLAVKO KORUN: »Podražitve bencina, ki se vrstijo kot na tekočem traku, nas vse močno prizadevajo. Poleg tega me je tudi podražitev ostalega blaga prizadela, saj pričujem z gradnjo hiše. Pri tem pa je, če govorimo o bencinu, veliko poti, veliko skokov in zato tudi velika poraba. Seveda bom vožnje omejil na najnujnejše, mislim pa, da bi lahko sistem sodilni ukinili.«

ANTON CERAR: »Na delo se vozim iz Ljubnega v Velenje, kar je precej daleč. Nova podražitev bo naše denarnice precej stanjšala, saj je bencin za res predrag. Poleg tega so se podražile še druge stvari, medtem ko osebni dohodki zelo počasi rastejo, ali pa sploh ne. Tisti, ki imajo plače bolj visoke, bodo že še shajali, toda tisti z najnižjimi bodo morali resnično trikrat obrniti vsak dinar, pa še bo težko.«

JUSTINA ES, upokojenka, Celje: Imam nizko pokojnino s katero težko shajam. Vsak dinar moram dvakrat obrniti preden ga dam od sebe. Veliko delam in tudi zaslužim z ročnimi deli. Seveda me je povišanje stanarine prizadelo. Ljudi iz množice nikoli ne vprašajo koliko bodo plačevali za stanovanje. Vedno je treba priti le denar. Mislim pa, da bi se morali spomniti nekoliko na dni, ko nismo imeli niti za hrano dovolj denarja.

IVANKA KRIŽMAN, uslužbenka, Celje: S tem, da so povišali stanarine, se je treba samo sprijazniti. Vsakega od nas jezi divjanje cen, z jezo in kritiziranjem se ne da narediti ničesar. Sedaj hodimo v službo samo še zato, da zaslužimo za hrano in stanovanje. Za bencin, avto, in šport pa že zmanjka denarja. Gradnja nove hiše ne pride v poštev, ker so kreditni pogoji takšni, da tega naš žep ne zmore.

MARIJA DREVENŠEK, prodajalka, Celje: Sem mati samohranilke, zato mi povišanje stanarin krepko prazni žep. Otroka imam pri starih, in za varstvo plačujem manj. Vse povsod moram varčevati, pošteno moram računati da imam dovolj denarja za otroka in sebe. Sploh se mi ne zdi prav, da se cene tako vrtoglavo dvigajo. Kljub visokim stanarinam se velikokrat zgodi, da ni vode, da je stanovanje mrzlo.

AVGUŠTINA PEČIČ, upokojenka, Celje: Podražitev stanovanja me ni posebno prizadela ker imam zelo majhno stanovanje. Po drugi strani pa imam visoko pokojnino, ki jo porabim samo za sebe. Podražitev je veliko bolj prizadela tiste, ki imajo večja stanovanja, družino in nizke osebne dohodke. Če bo šlo tako naprej bo še streha nad glavo velik problem.

KARL MAJCEN, delovni terapevt, Vojnik: Sedanja podražitev stanovanja me ni posebno prizadela ker imam svojo hišo. Nihče se ne zaveda, da hiša tudi veliko stane. Stroški pri lastni hiši so celo višji kot z družbenim stanovanjem. Ogrevanje hiše je veliko dražje, če je hiša ogrevana z kurilnim oljem celo štirikrat. Sploh ne razumem tega divjanja cen, nimam besed.

VENO SATLER

PREMALO POZNA MO PRAVICE

Vrsta nepravilnosti pri dodeljevanju stanovanj

Prejšnji teden so na seji sveta za razvoj samoupravljanja pri občinskih svetih Zveze sindikatov v Zalcu opozorili tudi na nekatere ugotovitve v samoupravnih splošnih aktih OZD, ki urejajo stanovanjske zadeve. Na seji so ugotovili, da je v zvezi z urejanjem stanovanjskih razmerij v praksi še precej protislovnih in nezakonitih postopkov. O tem smo se pogovarjali z Venom Satlerjem, družbenim pravobranilcem samoupravljanja v Zalcu.

V. Satler: »V praksi se ugotavljamo primere enotnega urejanja stanovanjskih razmerij s skupnim samoupravnim splošnim aktom

za vse TOZD in DO, s katerim se neposredno urejajo stanovanjska razmerja, dodeljujejo stanovanja ter stanovanjska posojila preko delavskega sveta. V tem primeru gre za centralistično odločanje o neodtujljivih pravicah delavcev TOZD. Pravica dodeljevanja stanovanj in stanovanjskih kreditov delavcev TOZD se naprej ostaja v pristojnosti samoupravnih organov TOZD in tega bi se morali skoraj povsod zavedati.«

- Kakšno vlogo ima pri tem delovna doba v TOZD?

V. Satler: »Čakalne dobe ni! Delavec pridobi s sklenitvijo delovnega razmerja pravico, da v TOZD sodeluje

pri dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih kreditov. Doba prebita v neki OZD ali TOZD je lahko le dodatni kriterij, nikakor pa ne edini.«

- Kako je z delavci, ki so sklenili delovno razmerje za določen čas?

V. Satler: »Določbe samoupravnih splošnih aktov, s katerimi so ti delavci izključeni od pravice do stanovanja oziroma stanovanjskega posojila, so v nasprotju z ustavo in zakonom. Delavec, ki združuje delo za določen čas, ima vse pravice in obveznosti, kot delavec, ki je sklenil delovno razmerje za nedoločen čas.«

- Pojavlja se še vrsta dru-

gih nepravilnosti. Katere so najbolj pogoste? na kaj bi radi opozorili?

V. Satler: »Premoženjsko stanje na primer ne more biti izključni kriterij, zaradi katerega delavec ne bi mogel uveljavljati reševanja svoje stanovanjske vprašanje. To velja tudi za strokovno izobrazbo. Med nedopustnimi primeri velja omeniti prepustitev dosedanjega stanovanja, obveznost ostajanja v delovnem razmerju... Tu di družbenopolitična aktivnost delavca ne bi smela biti poseben element vrednotenja. Ugotovljene kršitve delovnih dolžnosti ne morejo biti temelj za odrekanje pravic do udeležbe pri razpisu

DELEGATI KONJIŠKE OBČINE O SVOJEM DELU

O vrsti predlogov odlokov in sklepov bodo jutri odločali delegati zbora združenega dela Skupščine občine Slovenske Konjice na svoji 30. seji. Obravnavali bodo tudi osnutek programa dela zbora občinske skupščine za leto 1981, predlog Resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v letu 1981 in spregovorili o uresničevanju zasnov SLO in družbene samozaščite. MBP

V ŽALSKI OBČINI INDUSTRIJA IN KMETIJSTVO

Tudi v letošnjem letu bo osnovni poudarek v gospodarstvu žalske občine na razvoju industrije in kmetijstva. V skladu z gospodarskimi načrti organizacij združenega dela načrtujejo naj bi bila rast družbenega proizvoda štiri do pet odstotna, število zaposlenih naj bi se povečalo za dva in pol odstotka, družbeni proizvod na zaposlenega naj bi se povečal prav za toliko. Naložbe v osnovna sredstva naj bi znašale 830 milijonov dinarjev, kar predstavlja 20% družbenega proizvoda, izvoz naj bi se povečal za deset odstotkov in uvoz za pet.

S štiri odstotno realno rastjo družbenega proizvoda bo mogoče doseči štiri milijarde 156 milijonov 730 tisoč dinarjev. V družbenem proizvodu bo industrija predstavljala 81 odstotkov, kmetijstvo in ribištvo 5,3 odstotke, trgovina kar 6,1 odstotek, gradbeništvo 2,5, ostalo (med 1,2 in 0,9%) pa bo odpadlo na gozdarstvo, promet in zveze, gostinstvo in turizem, obrt ter stanovanjsko komunalno dejavnost. Če se bo število zaposlenih povečalo za 248 (2,5%), bo ob koncu v gospodarstvu zaposleno 10.198 delavcev. Realni osebni dohodki naj bi bili večji za dva odstotka, povprečni mesečni osebni dohodek v gospodarstvu pa bi bil 9880 dinarjev. Izvoz bo znašal dobro milijardo dinarjev, uvoz pa skoraj 600 milijonov. Stopnja pokrivanja bo dosežena v višini 178 odstotkov. Več pa bo treba storiti za izboljšanje regionalne strukture izvoza. Tu predvsem mislimo na povečanje izvoza na konvertibilno področje.

Naložbe bodo seveda izvajali v težjih pogojih kot doslej. Načrtovana nizka soudeležba v posamezni naložbi bo močnejše vplivala na manj naložb. Močan porast reproduktivne sposobnosti gospodarstva v lanskem letu, pa kljub temu daje načrtovanim naložbam realno osnovo. Še posebej zato, ker so vse prioritete naložbe že v teku. Tu mislimo na tovarno kmetijskih strojev SIP Šempeter, regijsko mlekarino v Rušah ter naložbe v primarno kmetijsko proizvodnjo.

Zlasti v industriji bo treba letos uresničiti možnosti dohodkovnega povezovanja in poslovnega sodelovanja organizacij združenega dela. Več bo treba storiti za dopolnjevanje proizvodnih programov in še bi lahko naštevati. Sicer pa bomo o nalogah še poročali. Se zlasti po seji družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, ki bo 4. februarja in sejo zbora združenega dela ter krajevnih skupnosti, ki bo 5. februarja, na obeh sejah pa naj bi delegati sprejeli predlog resolucije o družbenoekonomskem razvoju občine Zalec v tem letu.

JANEZ VEDENIK

STALNI SEMINAR ČLOVEK-DELO-KULTURA

ČVRSTEMU JEDRU MANJKA OBOD

Delavska univerza je organizator tovrstnega izobraževanja

Za poglobitev podružljanja kulture in kulturne politike je nedvomno posebnega pomena ustrezno izobraževanje in usposabljanje vseh, ki lahko temu procesu pomagajo. Posebne pozornosti naj bi zato tudi v letošnjem letu bil deležen program izobraževanja organizatorjev kulturnega življenja iz organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti: to pa je stalni seminar človek-deło-kultura.

Seminar je letos prvič stekel v sklopu Delavske univerze Celje, ki je zdaj torej izvajalec programa. Celotni seminar naj bi organizirali v

40 urah, in sicer tako, da bi v osmih blokih obdelali vse kulturne smeri. Prve ure seminarja so stekle na temo o vlogi animatorjev kulture. Tedaj so si udeleženci seminarja (kaj malo se jih je odzvalo vabilu), ogledali tudi film Petrijin venec iz programa Tedna domačega filma. Organizatorji seminarja so skupaj s peščico udeležencev tedaj govorili o odzivnosti obiska. 387 vabil je bilo razposlanih v združeno delo in krajevne skupnosti. Nanje se je odzvalo 21 slušatelj. Le 5 jih je prišlo iz združenega dela, 3 iz krajevnih skupnosti, 6 dijakov in še nekaj tistih, ki jih je k obisku pri-

tegnila projekcija filma. Kje so bili ostali, se še vedno sprašuje pri Delavski univerzi? Združeno delo se je izkazalo nezaželeno in neodgovorno, saj ni dodatno reagiralo na to skupno akcijo. Na prvem seminarju so udeležence anketirali in iz rezultatov ankete je bilo razvidno, da je program pravilno zastavljen. Mnogi so izrazili željo, da si želijo nekoliko poglobljenih, vsebinsko raznolikih predavanj o posameznih zvrsteh kulture. Teoretična predavanja bi naj bila navezana na kakšne posebne kulturne dogodke, o katerih bi kasneje stekel sproščen dialog. Za ponovno srečanje so predlagali pogovor na temo o kulturnih spomenikih in o kulturni dediščini. Želeli so se seznaniti z restavratskim in konzervatorskim delom. Delavska univerza je ponovno animirala vse prijavljene udeležence in se povezala še s kulturno skupnostjo. Slika udeležbe s prvega predavanja pa se je dobesedno ponovila. Spet je prišla peščica udeležencev, ki pa je bila z načinom posredovanja na predavanju zelo zadovoljna.

To majhno, zdravo jedro se zdaj sicer razvija in postavlja temelje za delo v prihodnje. Pri Delavski univerzi se zaradi tega srečujejo z mnogoterimi težavami. Okoli tega jedra, peščice prizadevnih udeležencev, bi radi strnili še obod. Če jim bo to uspelo, je v veliki večini odvisno prav od združenega dela in seveda tistih slušateljev, ki so zdaj zaenkrat še v veliki večini le na papirju.

V upanju, da se bo stvar premaknila na bolje, se je Delavska univerza povezala tudi s klubom kulturnih delavcev. Tako so v začetku januarja pripravili predavanje z Aleksandrom Marodičem o vlogi in nastajanju televizijskih nadaljevanj. Razgovor je bil zelo zanimiv, je po končanem srečanju ponovno ugotavljalo jedro. Zaenkrat izkušnje, ki si jih je v tem času pridobila Delavska univerza kažejo, da se bo treba

zadovoljiti z ožjim krogom udeležencev, pri čemer se vedno upajo, da se bodo uspavani prebudili. Pri tem upajo tudi na pomoč kulturne skupnosti in kluba Ivan Cankar, s katerima že zdaj kar najbolje sodelujejo in seveda tudi na socialistično zvezo in sindikate.

Zastavljen program bi radi izpeljali do konca, toda ne za ceno opravljenih ur, ampak za ceno uspeha na tem področju, da se ne bi na koncu koncev izkazalo, da je bil seminar samemu sebi namen. Tovrstno izobraževanje na kulturnem področju se mora vrstiti v delovno in življenjsko okolje slehernika. Zmotno, še kako zmotno je mnenje, da je dovolj (češ, če je že treba!) obiskovati seminar zato, da ob koncu slušatelj prejme neke vrste diplomu ali priznanje za udeležbo. Svojemu okolju, kjer dela in živi pa potem ne posreduje spoznanj in izkušenj, ki naj bi bile trajne in ki naj bi se znova in znova bogatile.

Ni dovolj samo pripravljenost na eni strani, podkrepjena z veliko vneto predavateljev. Posluš in dobro voljo je treba predvsem iskati drugje. Seminarско delo v ciklusu predavanj človek-deło-kultura ima namen obogatiti odnos do kulture in doprinesiti spoznanja o kulturi. Ima namen razširiti obzorje delovnega človeka in občana, da bo na dogodke s kulturnega področja znal gledati z odprtimi očmi.

MATEJA PODJED

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

SLAMNATA STREHA

Na podeželju so bile nekoč strehe pokrite s slamo povsod, kjer so imeli dovolj tega materiala in kjer so to kritino dopuščali tudi klimatski in drugi faktorji. Te vrste kritino smo lahko še do nedavnega zelo pogosto videli tudi v nižjih predelih celjske regije.

Slamnata streha se je pojavljala navadno na tistih območjih, kjer je bilo tega materiala v izobilju in niso imeli kakega drugega primerne materiala za pokrivanje streh (na primer - skodel ali škrlja). V ta namen so zato v teh predelih navadno uporabljali rženo slamo. Snopov, iz katerih so pridobivali to slamo, niso mlatili s cepci ali v novjšem času z mlatilnico, ker bi taka mlačev slamo poškodovala. Zlomljena ali zmečkana slama je za pokrivanje strehe neuporabna. Snope, ki so bili namenjeni za »škopo«, so mlatili tako, da so jih otepali ob kak predmet ali kar po tleh. Pri kritju strehe so uporabljali posebno, grabljamo podobno napravo, s katero so snope počesali. Ko je krovce delal na strehi, je uporabljal drugo napravo, tako imenovano krovno desko, s katero je prgišče slame, ki ga je s trto privezal k lati, poravnal. Ta deska je imela na eni strani po dolžini plitve žlebiče. Na drugi strani pa je imela ročaj in poseben rahlo upognjen klin, s katerim je lahko krovce naredil luknjo za vitro ali žico. Konci streh so bili lepo spleteni in ojačani, da jih veter ne bi prehitro scefral. Prav tako trdno in natančno je moral biti narejen vrh strehe - slame, ker bi drugače na tem mestu streha puščala. Včasih so jo ojačali tudi z lesenim žlebov ali palicami, konce pa zavarovali s posebnimi lončenimi skledami ali petelini in podobno.

Slamnata streha je bila zelo trpežna kritina. Če je bila pravilno pokrita, je takšna streha zdržala tudi 20 do 30 let. Kljub temu pa se je zaradi sodobnejših ognjevarnih materialov, pomanjkanja kvalitetne slame in zaradi pomanjkanja krovcev, slamnata streha morala umakniti današnjim sodobnim vrstam kritine.

VLADIMIR ŠLIBAR

KULturna SKUPNOST OBČINE CELJE

PROGRAM PRIREDITEV OB SLOVENSKEM KULturnEM PRAZNIKU 1981:

3. II. ob 18. uri: predavanje prof. Vlada Novaka CELJSKI KULTURNI TEDNI 1938, 1939, 1940 v Klubu kulturnih delavcev Ivan Cankar, Tomšičev trg 7 v Celju.

4. II. ob 16. uri: otvoritev razstave ob 125. obletnici rojstva Antona Askerca v Knjižnici Edvarda Kardelja v Celju.

4. II. ob 17. uri: otvoritev razstave Bratske vezi med slovenskim in srbskim narodom od leta 1941-1978 v Muzeju revolucije v Celju.

4. II. ob 19.30 uri: abonmajski koncert: Marasovič, Grčar, Arnold v Narodnem domu v Celju.

5. II. ob 18. uri: otvoritev razstave celjskih likovnih umetnikov v Likovnem salonu v Celju.

5. II. ob 19. uri: proslava v Kulturnem domu v Vojniku. Sodelujejo: Moški pevski zbor A. Bezenšek - Frankolovo. Moški pevski zbor Vojnik. Recitatorska skupina PD »F. Prešeren« Vojnik. Folklorna skupina ŽPD »F. Prešeren« Celje.

6. II. ob 19. uri: osrednja proslava v dvorani Kulturnega doma v Trnovljah.

Sodelujejo: Slavnostni govornik dr. Emil Rojc, izvršni sekretar CK ZKS. Mešani pevski zbor ŽPD »F. Prešeren« Celje. Celjska folklorna skupina ŽPD »F. Prešeren« Celje. Tamburaški orkester ŽPD »F. Prešeren« Celje. Pihalni orkester ŽPD »F. Prešeren« Celje. KUD Zarja Trnovlje - recitacijska skupina. Raspejani Velešani iz Titovega Veleša. Prevoz ob 18.45 izpred Vrtnice, povratek 21.30.

6. II. ob 19.30 uri: premiera v SLG v Celju z delom Dušana Jovanoviča: ZNAMKE, NAKAR SE EMILIJA v režiji Janca Pipana.

7. II. ob 11. uri: v zdraviliški dvorani v Dobrni kratek koncert zbora Raspejani Velešani iz Titovega Veleša.

7. II. ob 18. uri: gostovanje amaterskega gledališča iz Titovega Veleša z delom Vasilja Ilkoskega Čobazi Teodor v režiji Petra Prlička v Kulturnem domu v Trnovljah.

7. II. ob 19. uri: proslava v Kulturnem domu Smartno v R. d.

Sodelujejo: Komorni moški zbor Celje. Moški pevski zbor »D. Hriberšek«. Recitatorji PD »D. Hriberšek« Smartno v R. d.

7. II. ob 18. uri: proslava v Domu krajanov Zagrad (Stegu). Sodelujejo: Moški pevski zbor DPD »Svoboda« Zagrad. Folklorna skupina ŽPD »F. Prešeren« Celje. Tamburaški orkester ŽPD »F. Prešeren« Celje. Recitatorji EŠC in DPD »Svoboda« Celje.

7. II. ob 18. uri: proslava v Osnovni šoli Strmec. Sodelujejo: Harmonikarski orkester DPD »Svoboda« Celje. Moški pevski zbor PD »T. Tomšič« Strmec. Recitatorji PD »T. Tomšič« Strmec.

7. II. ob 19.30 uri: proslava v zdraviliški dvorani v Dobrni. Sodelujejo: Moški pevski zbor KUD »Ivan Cankar« Celje. Folklorna skupina ŽPD »F. Prešeren« Celje. Recitatorji OŠ »XIV. divizije« Dobrna.

8. II. ob 8. uri: proslava v gostišču »TURIST« Frankolovo. Sodelujejo: Moški pevski zbor »A. Bezenšek« Frankolovo. Mešani kvintet PD »F. Prešeren« Vojnik - »Lokvanj«. Recitatorji osnovne šole Frankolovo.

8. II. ob 19.30 uri: premiera plesne predstave »Lepa Vida« v izvedbi Plesnega gledališča Celje v SGL Celje.

12. II. ob 19.30 uri: gostovanje Mestnega gledališča iz Ljubljane s Cankarjevimi Hlapci v režiji Dušana Jovanoviča.

14. II. ob 19.30 uri: gostovanje Opere SNG iz Ljubljane v dvorani SLG Celje z RUSALKO Antonina Dvoržaka.

14. II. ob 18. uri: v Kulturnem domu Železar Store: revija pevskega zborov iz delovnih organizacij (PTT, Kovinotehna, Gostinsko podjetje Celje, Aero, Zlatarna, DPD Svoboda).

PRI ZDRAVNIKU POBARVAM SLIKANICO

Malčke, ki obiščejo zdravnika v otroškem dispanzerju, ko dopolnijo tri leta in je čas za sistematski pregled, letos povsod v regiji razveselijo s prijetno slikanico - prvo izmed šestih, ki jo je že pripravila Regionalna komisija za zdravstveno varstvo z Zdravstvenim centrom Celje oziroma njegovo temeljno organizacijo Center socialna medicina in higiena v sodelovanju z delovno organizacijo Sladkogorska tovarna papirja Paloma. Lahko rečemo, da je sodelovanje z združenim delom rodilo dobre sadove.

Slikanica predstavlja začetek še bolj poglobljene skrbi za pripravo na obisk pri zdravniku. Malčkom krajša čas, ki ga prebijajo v čakalnici, s prijetnimi, nevsiljivimi risbami in podpisami pa jih tudi seznani z vsem, kar jih čaka za še zaprtimi vrati. Ob vrnitvi domov pa lahko vse še enkrat dožive ob barvanju sliče.

MBP

MOŠKI PEVSKI ZBOR KUD KAJUH DOBRNA

POUDAREK LJUDSKEMU

Večje zanimanje za zborovsko petje

Moški pevski zbor Dobrna je bil ustanovljen nekako pred 45 leti, čeprav je to mogoče ugotoviti samo po ustnem izročilu, ker pisanih virov ni. Pravo umetniško življenje pa je ta zbor začel po drugi svetovni vojni, ko je ponovno začel delovati pod vodstvom Jožeta Božnika, ki je zbor vodil do leta 1965. Dve leti kasneje pa je zbor prevzel dirigent Emil Lenarčič, ki zbor vodi še danes.

Trenutno v Moškem pevskem zboru Dobrna prepeva 26 pevcev iz Dobrne in okolice. Čeprav imajo člani težave z izmenskim delom, saj v

zboru prepevajo ljudje različnih poklicev, prihajajo izredno marljivo na vaje, ki jih imajo dvakrat tedensko. Zanimivo je, da se je na tem področju zanimanje za zborovsko glasbo močno povečalo, kar se seveda pozna na članstvu zbora.

Na Dobrni in okolici skoraj ni proslave, komemoracije ali druge svečanosti, na kateri ne bi nastopili člani KUD Kajuh. Moški pevski zbor v teh nastopih prednjači, razen tega pa so imeli tudi nekaj samostojnih koncertov, nastopili pa so tudi na

vsakoletnih občinskih revijah pevskega zborov in lansko leto tudi na medobčinski reviji v Velenju.

Ceprav zbor prepeva ljudske, umetne in borbene pesmi, pa želijo ob še večji kvaliteti tudi v bodoče gojiti ljudsko pesem. Njihov glasbeni program je tako obširen, da ga lahko prilagodijo vsem nastopom. Priznanje za njihovo dosedanje delo pa je tudi povabilo na srečanje amaterskih pevskega, tamburaških in folklornih skupin iz vse Jugoslavije, ki bo prihodnji mesec v Županji.

F. F.

KULTURNO DRUŠTVO »SAVINA SEKIRNIK«

URO PEŠAČENJA ZA VAJO

Trdni temelji tri leta starega društva

Kadar kdo hodi na pevsko vajo uro pa še več peš po gozdnih grapah in mu drči po strmih in zdaj tudi zaledenelih klancih, potem se je treba vprašati - zakaj to počne. A v istem hipu je na dlani tudi pojasnilo in odgovor hkrati: vprašanje je odveč, kajti tak človek to počne zgolj iz ljubezni do petja in do družabnega življenja. Da se še bolj med ljudmi počuti kot človek in da s svojim deležem prispeva k temu, da bi tako čutili tudi drugi.

V Stojnem selu v šmarnski občini imajo tak pevski zbor s takšnimi pevci in zato tudi besede v podnaslovu tega članka, ki trdi, da ima kulturno društvo trdne temelje, na katerih mora stati.

Društvo so našli ime po domačinki Savini Sekirnikovi. Njen oče je bil šolski upravitelj in Savina je trgala svoje dekleško krilce na šolskih klopih v Stojnem selu

že pred drugo svetovno vojno. Ko je okupator zavzel čudovito, a tedaj še hudo revno zemljo med Bočem in Dončko goro, je Savina takoj našla skupno govorico z narodnoosvobodilnim gibanjem in postala je aktivistka OF. Leta 1944 je odšla na Primorsko in v brigadi padla. Mladi iz njenega domačega kraja je niso pozabili in ko ustvarjajo kulturo, nenehno njeno ime povezujejo s smislom boja, za katerega je dala svoje mlado življenje: človeška sreča!

Kulturno društvo so ustanovili 1978. leta in pobudnik ter prvi in še sedanjí predsednik je **Stefan Kolar**. Trdi, da brez pomoči Delavske univerze v Rogški Slatini in njenega direktorja **Marjana Ungarja** tudi ne bi šlo. Najbrž res ne. Imajo pevski zbor, ki ga vodi Darja Belič in mladinsko recitacijsko skupino. Delujejo pod šolsko streho, ker druge nimajo, v šoli pa tudi razmišljajo,

da bi z majhno prezidavo prišli tudi do odra in manjše dvorane, saj so šolske učilnice neakustične za nastope pevskega zbora, ki se redno udeležuje občinskih pevskih revij, imeli pa so tudi dva samostojna koncerta.

Pri tako imenovani vaški kulturi ljudje delajo s srcem, brez posebnih računov. Ker bi radi tudi z govorjeno ali peto besedo zatrli ostanke zaostalosti in pridružili svetlim, novim hišam, znanilkam nove dobe, še duhovno kategorijo, ki naj dokazuje, da je človek več vreden tudi po svojem znanju, pa seveda po tem, da čeni delo drugega in ob tem seveda še bolj svoje lastno. Kultura je ena najboljših možnosti kot metoda dela, da ti rezultati niso nedosegljivo daleč. Zato v Stojnem selu potrebujejo za kulturno dejavnost vsak dinar in z načrtnim delom ga bi morali tudi dobiti!

D. MEDVED

RAZSTAVA »ANTON AŠKERC 1856-1912«
V KNJIŽNICI EDVARDA KARDELJA

Stoletindvajsete obletnice rojstva našega največjega pesnika epika Antona Aškerc se je spomnila tudi Knjižnica Edvarda Kardelja. V zgradbi knjižnice bo pripravila razstavo o pesniku, ki jo bomo odprli v sredo, 4. februarja ob 16. uri.

Z izborom iz bogatega Aškerčevega literarnega opusa knjižnica želi na tej razstavi predstaviti občanom Celja in celjskega pokrajinskega območja Aškerčeva dela, Aškercova prevajalca, pesnikovo uredniško delo, nekaj prevodov Aškerčevih pesmi in literaturo o pesniku. Vsega gradiva knjižnica ni mogla zbrati, kajti pesnikovo delo je zelo obsežno, saj obsega blizu petsto pesmi v osmih pesniških zbirkah, pet velikih pesnitev v knjižni obliki, potopise, drame, eseje, polemike in veliko število člankov, kritik ter drugega gradiva.

S to razstavo, ki bo odprta od 4. februarja do 30. marca 1981, bo knjižnica hkrati počastila slovenski kulturni praznik - 8. februar. Občani Celja, predvsem šolska mladina, oglejte si to razstavo!

JEZIKOVNO
RAZSODIŠČE

PROIZVODNJA

Med izrazi, ki so danes v gospodarstvu zelo pogosti, je tudi proizvodnja z vso besedno družino (**proizvesti, proizvesti, proizvajati, proizvajalec, proizvajalka, proizvajalski, proizvodnost...**). Izraz nam je kot slovanska sposojenka toliko zastrt, da nam lahko pomeni marsikaj. Tako navaja Tit Doberšek v pismu Jezikovnemu razsodišču, da vse vprek govorimo in pišemo o **proizvodnji** pšenice, koruze, krompirja, grozdja, vina, sadja, živine, mesa, mleka, avtomobilov, traktorjev, premoga, železa... Pisalo je celo, da »fakulteta **proizvaja** kadre za pouk slovensčine«.

Namesto te nenazorne besede uporabljamo rajši domače izraze **pridelovati, rediti, gojiti, izdelovati, pridobivati, prestiti, tkati, plesti...** in govorimo o **pridelkih, prireji, izdelkih...** Pridelujemo na primer žito, koruzo, krompir, grozdje, sadje, vino, meso, mleko... redimo živino, konje, krave, ovce, koze, prašiče... gojimo čebele, rože, sviloprežke... izdelujemo ali sestavljamo avtomobile, traktorje, žerjave... pridobivamo sladkor, električno energijo, železo, baker... koplje-mo premog, rudo, glino... Sposojenka **proizvodnja** je v nekaterih splošnih in abstraktnih zvezah, posebej kot nadomestek tuje **produkcija**, sicer upravičila svoj obstoj, vendar ne sme spodbuditi domačih izrazov!

Razsodišče vabi vse posameznike, društva, ustanove in organizacije, ki jim skrb za slovenski jezik ni tuja, naj predlože in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komen-skega 7.

Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

ZKO ŽALEC

DOSLEDNO Z NAČRTI

Jožica Ocvirk o množičnosti in kakovosti

Pred kratkim so v Žalcu sprejeli program dela Zveze kulturnih organizacij za letošnje leto. Vsa dejavnost ZKO in kulturnih društev v občini bo usmerjena v praznovanje 40-letnice vstaje jugoslovanskih narodov. O delu ZKO v tem letu smo se pogovarjali s tajnico Jožico Ocvirk.

»Posebno skrb bomo letos namenili utrjevanju kulturnih društev in ustanavljanju kulturnih sekcij, pozabili pa ne bomo tudi na izobraževanje strokovnih vodij posameznih vrst amaterske kulturne dejavnosti. Se posebej si bomo prizadevali, da bi na področju ljubiteljske dejavnosti dosegli večjo kakovost in višjo umetniško raven. Pomoč bomo nudili tudi kulturnim skupinam, ki delujejo pri OO ZSMS in kulturni skupini Gasilskega društva v Matkah. Organizirali bomo občinske revije za posamezne vrste kulturnih dejavnosti, sodelovali pri organiziranju Naše besede 81 in pri drugih kulturnih manifestacijah v občini. Ob vsem tem seveda ne smemo pozabiti uresničevanja priprav Splošnega ljudskega odpora in družbene samozastite v akciji Nič nas ne sme presenetiti.«

- Kaj konkretno boste storili v posameznih dejavnostih?

J. Ocvirk: »Poglavitna naloga bo seveda skrb za množičnost in njeno kakovostno rast. Na področju glasbene dejavnosti moram omeniti ponovno oživetje dela pevskega zbora v Petrovčah. Pihalni orkestri bodo sodelovali na vseh občinskih praznovanjih. V dramski dejavnosti želimo v občinskem merilu naštevati celovečerno de-

(1. nadaljevanje)

V letu 1964 je bil »Celjski tednik« zdužen z grafičnim podjetjem Celjski tisk, kar je za časnik predstavljalo določeno »socialno varnost«, bil pa je tiskarni tudi dobrodošel partner, saj so veljale takrat določene ugodnosti za tiste tiskarne, ki so izdajale politični tisk. Poleg tega je bil tednik delno subvencioniran s strani okraja. Ko so bili 1966 okraj razformirani, je bil »Celjski tednik« potisnjen pod kap. Najprej se ga je odrekla tiskarna, polagoma pa tudi nekatere občine. Ko so posavske občine bile pripojene dolenski regiji, se je »Celjski tednik« od tam umaknil v korist »Dolenjskega lista«, ki je bil na tem območju prisoten že poprej. Dvajsetletnico je »Celjski

tednik« praznoval junija 1965. Izšla je svečana številka, v gledališču pa je bila slavnostna akademija. Takratni odgovorni urednik Drago Hribar je v svojem jubilejnem govoru lahko izpostavil visoko naklado 17.500 izvodov.

Leta 1966 je bil ustanovljen Zavod za informativno službo v katerega sta prišla tako tednik kot Radio Celje. Za direktorja in glavnega urednika je bil imenovan Tone Skok, ki je spričo dejstva, da so se tednika, razen celjske občine, odpovedali skoraj vsi, ustanovil tudi ekonomsko propagando, ki je s svojim dohodkom mašila finančne luknje pri tedniku in radiu. V letu 1967 sta se v jeseni menjala urednika. Po treh letih je Drago Hribar prepustil krmilo Berniju

Strmčniku. Istega leta je v aprilu prevzela tisk »Celjskega tednika« tiskarna ČGP »Delo« v Ljubljani. Istočasno se je nekdanji Zavod za informativno službo priključil delovni organizaciji »Delo«, kot posebna obračunska enota. V leto 1967 sodi tudi ponesrečena razširitev na zavske občine (Hrastnik, Trbovlje, Zagorje). Naklada, ki so jo plačevali za 3000 izvodov v teh treh občinah, se je sicer dvignila na 19.300 izvodov, je pa naslednje leto, ko je pogodba potekla, padla nazaj na 16.000 izvodov.

Zakaj?

Urejevanje zasavskih (revirskih) strani je bila povsem v rokah političnih forumov. Prispevki niso bili privlačni, zato je po izteku pogodbe ostalo le malo naročnikov v teh treh občinah.

Leta 1969 se je kolektiv odločil spremeniti vsebinski koncept in to prenovi proglasil tudi v spremembi imena. Iz »Celjskega tednika« je nastal NOVI TEDNIK. V tistem času tednik praktično ni bil več glasilo SZDL občin celjskega območja. Že vrsto let ni imel izdajateljskega sveta, zato je izdajateljske pravice in dolžnosti opravljal kolektiv v okviru »ČGP - Delo«. Kolektiv se je trudil pisati bolj pestro, ljudsko, manj forumsko, obrnjeno k ljudem in njihovim interesom. Berni Strmčnik je v letu 1968 postal glavni urednik in direktor enote, odgovorni urednik pa v tretje Jure Krašovec, kar je ostal do konca leta 1969.

Leto 1970 je bila koledarska 25-letnica izhajanja tednika. Toda nekateri neljubi dogodki so proslavo srebrnega jubileja odložili na naslednje leto, ko najdemo v »kolofohu« časnika novo ime direktorja in urednika Jožeta Volfanda.

Treba je dodati, da je bilo uredništvo v Celju od leta 1967 hkrati tudi uredništvo posebne celjske strani dnevnika »Delo«, kar pa ni trajalo dolgo, le dobro leto.

(Nadaljevanje sledi)

lo, v katerem bi nastopili najboljši igralci naših dramskih skupin. Skušali bomo oživiti lutkarsko dejavnost. Pri likovni dejavnosti bomo mo-

rali več storiti za izobraževanje likovnikov amaterjev. Letos si bomo prizadevali za delovanje filmskega gledališča, krajevna kulturna društva pa bodo morala podpreti klubsko dejavnost v KS. Povsod drugod nas čaka približno takšno delo kot lani.

- S kom vse boste sodelovali?

J. Ocvirk: »S pobratenima občinama Bačka Palanka in Kruševac. Skupaj z ZKO Celje bi radi razgibali kulturno življenje delavcev iz bratskih republik. Se naprej bodo kulturna društva sodelovala s pobratenimi društvi iz zamejstva, preko DPD Svoboda Zalec pa smo že navezali stike s slovenskim kulturnim društvom v Münchnu, Nagoldu in Salzburgu.«

JANEZ VEDENIK

TOVARIŠICA
VERONIKA

V teh dneh bodo v Beogradu podelili priznanja najboljšim učiteljem iz celotne Jugoslavije. V letošnjem šolskem letu je bila za Slovenijo predlagana in tudi izbrana tovarišica iz celjskega območja. To je **Veronika Kur-nik**, učiteljica na osnovni šoli v Storah.

Prvič je pred učence na tamkajšnji osnovni šoli stopila pred sedemnajstimi leti. Pet let so se različne generacije učencev z njeno pomočjo seznanjale z bolj ali manj zapletenimi vprašanji fizike in matematike. Leta 1969 je postala pomočnik ravnateljice. Toda brez poučevanja ni šlo. »Kar ne morem si predstavljati, da bi povsem izgubila stik z otroki,« pravi tovarišica Veronika. Zato še vedno poučuje višje razrede.

Osnovna šola v Storah sodi med najbolj prizadevne in uspešne na celjskem območju. Vsi se trudijo, da bi šola resnično odprli kraju. Razvoj in uspeh šole sta tesno povezana z Veronikinim delom. Skoraj ni bilo akcije, kjer ne bi sodelovala, pa naj je šlo za uvajanje celodnevne šole ali pa ustanavljanje vrtca.

Ko stopi iz šole, njeno delo še ni končano. Tudi krajevna skupnost jo pokliče, kjerkoli in kadarkoli jo potrebujejo, kot sama pravi. Poleg tega sodeluje v Občinski izobraževalni skupnosti, socialistični zvezi, Rdečem križu in še kje.

Na vprašanje, kaj ji to priznanje pomeni, se je nasmehnila in dejala: »Se zmeraj ne verjamem, da je to res in da so izbrali prav mene.«

I. J.

OTROCI MORJA
NA ROGLI

Iz Splita, iz osnovne šole Vinko Pač-Ožić, je prispelo k prijateljem in pobratimom na osnovni šoli 1. celjske čete 12 učencev in njihov spremljevalec učitelj Igor Razmilović. Skupno s skoraj stotimi celjskimi pionirji, ki imajo na Rogli te dni šolo v naravi, osvajajo smučarske veščine. Pravijo, da so se že kar vsi naučili smučati, čeprav do obiska v Celju še niso stali na smučkah.

Ne samo znanje zimske veščine, tudi prijateljstvo, ki se je razvilo med mladimi, vsem veliko pomeni. Že sedaj se veselijo poletja, ko bodo mladi Celjani obiskali Split.

MBP

NOVI
tednik
35 LET

OGLAS V
NOVEM TEDNIKU
JE POT
K USPEHU

NA OBISKU PRI KROPECOVH V STOJNEM SELU

NEUSAHLJIVA TOPLINA DOMAČEGA GNEZDA

Na kmetiji umno gospodarijo, ker živijo v slogi

Nad Stojnim selom, na Ravnocerju, na planoti okoli 470 metrov nadmorske višine, kraljuje kmet Ignac Kropec z ženo Hildo in osmimi otroki.

Pozimi je kmetija težko dostopna, poleti pa se da pripeljati do nje z vsemi vozili. Kmet Ignac največ uporablja traktor, ko se odpravi v dolino, pa tudi sicer je to tisti stroj, ki mu pri kmetovanju največ služi. V krajevni skupnosti Stojno sedlo je bil prvi, ki si ga je nabavil čeprav bi človek sodil, da ga bodo prej kupili tisti, ki kmetujejo v dolini.

Ignacova kmetija že na zunaj kaže dobrega gospodarja. Hiša je dozidana, postavil si je tudi nov hlev, ko mu je stari 1967 leta zgorel. Na domačiji gospodarji že 23 let in v tem času je toliko napredoval, da ima zdaj vse, kar za življenje potrebuje. Ima 22 hektarov zemlje, od tega 13 hektarov gozda in dva hektara njiv. Ukvarja se z živinorejo, poljedelstvom in gozdarstvom. V bodoče se ne misli specializirati. Tudi ni kooperant Kmetijskega kombinata v Šmarju, temveč se povezuje z Gozdnim gospodarstvom Celje – tozd kooperacija Kozjansko s sedežem v Podčetrtku. Gospodar Ignac pravi, da je s to povezavo zadovoljen, le do podmladka v gozdu niso dovolj pozorni.

Kot živinorejski kooperant pa se v Kmetijsko zadruo v Šmarju zato noče vključiti, ker živino bolje plačujejo na hrvaški strani. Le zakaj bi delal tako, kot nekateri drugi kmetje, ki so sicer kooperanti s Kmetijsko zadruo v Šmarju, živino pa prodajajo mimo kombinata. Poleg tega mu je lažje peljati bikce v Stoparce v ptujsko občino, kot v kraje šmarske občine. Je namreč mejaš, le sto metrov od hiše teče meja s ptujsko občino.

Od mleka nima nobenih dohodkov, vsega porabi sam oziroma za številno družino.

Da je Kropecova družina

na najsrečnejša v krajevni skupnosti Stojno selo, so nam povedali že v dolini, ko pa smo se povzpeli pol ure dobrega hoda iz doline v hrib, pa smo opazili to sami v trenutku, ko smo prestopili njihov domači prag. Oče Ignac je pestoval najmlajšo hčerkico, osem mesečno Aleksandro. Debelušna, zdrava, z ličkama kot šipkov plod, je zadovoljno predla v njegovem naročju. Petinštiridesetletni gospodar ne skriva ponosa nad svojo številno družino, sedemtridesetletna žena Hilda pa od sreče kar žari. Z ljubeznijo je rodila in povijala svoje otroke, ki so eden za drugim prihajali na svet. Pred sedemnajstimi leti najprej sin Tone, ki danes študira na elektrotehniški šoli v Krškem. Potem pa se je kar po vrsti rodilo še pet sinov. Jože, šestnajst let mu je, se uči za tesarja v Mariboru, 11-letni Ignac obiskuje osnovno šolo v Rogatcu, 9-letni Franc tretji razred v Stojnem selu, Tinček pa je pričel trgati hlače v mali šoli. Po šestih korenjakih, zdravih in trdno raščениh, sta vsej

družini v veselje priokali na svet še dve dekletci. Korajžna dveletna Vikica se nobenega ne boji, Aleksandro pa si podajajo iz rok v roke kot štafetno palico. Otroci so pridni, doma in v šoli. Trije so odličnjaki, eden pa je prav dober. Poprimejo za vsako delo, ki ga opazijo sami. Brez iht in naglice se odvija njihovo življenje, ki na višinski kmetiji ni lahko. Odvisni so sami od sebe, soseda ni daleč naokoli.

To se je pokazalo celo pri rojstvih. Mamica Hilda je razen prvega otroka, rodila vse doma – s pomočjo moža. Ignac ne samo da bistro in umno gospodari, se spozna tudi na take reči. Povija, pestuje in hrani otroke, če je kdaj treba. In po šestih fantkih si je neizmerno želel hčerko. Ko je vse gostoril okoli poroda in misleč, da je nov mulc pri hiši, je stekel do sestre in rekel, da je pri hiši spet fant. Ko pa je sestra mali sveženj odvila, je videla, da ni res. Takrat je bil zaradi »uscanke« Ignac najbolj srečen družinski član. Tudi med fanti je

zavladalo veselje, mati Hilda pa se je samo smejala. Zdaj pravi, da najbrž ne bodo ostali samo pri dveh. Številne družine je vajena od doma, kjer je bilo trinajst otrok. »Preveč hitro rastejo in odhajajo od hiše,« se nam potoži. Če manjka člen v verigi, že niso zadovoljni. Najraje

bi bili kar naprej skupaj, kar seveda ne gre.

Pri hiši imajo radio, knjige. Televizije nimajo. Pa ne zato, ker si je ne bi mogli kupiti, ampak zato, modruje oče Ignac, ker potem ne bi bilo časa za učenje. Zvečer mora vladati mir, da se otroci lahko pripravijo za solo. »Pa

še jaz bi gledala televizijo, namesto, da bi pletla,« smeje doda mati Hilda. Le kdo bi potem spletel toliko jopic, v katere so oblečeni vsi njeni otroci? Ne samo da vse zanje splete, tudi volno sama sprede. Pri hiši je namreč kolovrat! Imeli so ovce, zdaj trenutno jih nimajo, a jih bodo še gojili, prav zaradi volne. Še veliko niti in klopčičev bo treba za jopice, šale, nogavičke. A kaj ko za mamo Hildo to ni težko. Vmes vpleta svojo in moževo ljubezen in jopice so hitreje gotove kot bi bile sicer. Tudi med Hildo in Ignacem vlada medsebojno spoštovanje, sloga, prijateljstvo in ljubezen. Samo pogledata se in že vesta kaj hočeta.

Ko odhaja oče Ignac v dolino po opravkih, ga pospremi Hilda s pogledom, polnim razumevanja. Njen Ignac ni samo zapečkar, ampak tudi delaven mož v krajevni skupnosti. Ni je akcije, kjer ne bi pomagal, največkrat je celo pobudnik. Nikoli nobene stvari ne odreče, čeprav se mora, da jo opravi, pripeljati v dolino.

Tak je pač. Povezan s svojo zemljo, moderno domačijo, ki je zrasla brez dinarja kredita, navezan na družino ter trdno zasidran v širši družbeni skupnosti, ki ga izredno ceni in spoštuje.

ZDENKA STOPAR

VAŠA STRAN

PISMA

VPRAŠANJE IZ ANONIMNEGA PISMA

Pismo je anonimno. Pa navzlic temu zanimivo, tudi aktualno. Odpira problem, ki ga srečujemo velikokrat na naših pokopališčih, na pogrebi. Od mnogih pokojnikov se namreč poslovimo na način, ki ni v skladu z občinskimi odloki.

Mnogi pogrebi se končujejo, ne da bi se predstavniki krajevnih skupnosti ali krajevnih družbenopolitičnih organizacij, tudi združenj, drugih organizacij in podobno na primeren način poslovili od pokojnih, od dotedanjih ali nekdanjih sodelavcev, članov.

Tako je bilo, kot piše anonimnež, brččas z Ljubečne, tudi na pogrebi v Vojniku meseca oktobra in 20. decembra lani. V prvem primeru je šlo za pogreb kmetice, ki je veliko prispevala za naš lepši današnji in jutrišnji dan in drugič za pogreb dveh krajanov Ljubečne.

Nepodpisani avtor se zgraža nad takim odnosom (tudi mi) in se sprašuje, če se v Krajevni skupnosti Ljubečna zavzemajo za gradnjo vodovoda, za asfaltiranje krajevnih cest in za drugo, bi se lahko zavzeli tudi za to, da bi bili pogrebi tudi primerno slovo krajevnih skupnosti od svojega umrlega krajana.

Ob koncu anonimnež se dodaja, da naj bi Krajevna skupnost Ljubečna odgovorila, zakaj se je to zgodilo?

Ne glede na to vprašanje, ki ga seveda posredujemo, bi radi še enkrat opozorili, da se takšni pogrebi ponavljajo tudi v drugih krajevnih skupnostih in da Ljubečna pri tem ni neljuba izjema.

Zato na sploh vprašanje, morda skupnosti krajevnih skupnosti v celjski občini, kako je v teh primerih, kaj je bilo napravljenega, da bi pogrebi, razen če svojci tega ne želijo, potekali tako kot je zapisano v občinskem odloku. Cemu torej odloki?

UREDNIŠTVO

TU IN TAM PO CELJU

Letošnja zima povzroča v določenem pogledu težave vsem občanom, posebej še komunalnemu podjetju v Celju, Javnim napravam in Cestnemu podjetju. Spluženje so v glavne ceste in glavne ulice, stranskih ne pluzijo, kar ni prav. Poglavlje zase po pločnikih, ki jih čisti le malo organizacij združenega dela in maloštevilni občani, ki so v tem pogledu bele vrane. Zimska služba je bila dobra, ko je bil direktor takratnih Javnih naprav Viktor Gorinšek. Ta je osebnost preko dneva in velikokrat tudi ponoči obhodil ceste in ulice v mestu, kontroliral delavce pri delu, še ponoči je spremljal vremensko situacijo.

Zakaj imamo mestno stražo, se sprašujejo občani. Malokje jo je videti na obhodu po mestu, tu in tam najdemo kakega voznika, ki nepravilno parkira svoje vozilo, kar pa ni življenju nevarno. Za čiščenje pločnikov se pa ta služba ne briga. Doslej še ni bilo slišati, da bi bil kdo kaznovan zaradi nečistočnega pločnika. Ko se bo kak ob-

čan pri padcu na zaledenem in zasneženem pločniku hudo poškodoval, pa bo treba plačati ne le stroške zdravljenja, temveč tudi izpadli zaslužek poškodovanca in če je ta imel še skrb za družino, plačati tudi rentno in to morda za vrsto let. Tedaj bi se lastniki hiš, ki ne čistijo pločnikov, že pobrigali za to svojo dolžnost.

Kostanjev poleg kioska pri kino Dom še ni odstranil svoje kolibe, ki jo mimoidoči sedaj uporabljajo za smetišče. Kdor mu je dal dovoljenje za postavitev, mora tudi skrbeti, da se ta slaba podoba ob Ljubljanski cesti odstrani.

V gostišču Zvezda v Prešernovi ulici še vedno ponujajo na reklamni na oknu gostišča sladoled za 4 dinarje kepico. Radovedni smo, koliko sladoleda prodajo pri oknu?

Kaj pa mlečna restavracija v Celju? Bila bi zelo potrebna, vsekakor bolj, kakor razni bifeji, kjer točijo žgane pijske. V Celju manjka lokal, kjer bi lahko zlasti delavci in šolarji zgodaj zjutraj dobili zadosten in zdrav zajtrk. Zakaj čakamo v Celju s tem?

ERVIN MEJAK

UREDNIŠTVO: Vprašanje je dovolj, pričakujemo odgovore. Na nekatere že dolgo čakamo.

»PRIJAZNOST« PA TAKA!

Bil je navaden dan. Torek. Ura je bila dvanajst. Zavrtim telefonsko številnico in kličem market na Hudinji. Moškega, ki se je oglašil onkraj žice, sem vprašala, če bi lahko dobila k telefonu prijateljico, ki je tam učenka. Rekel je, da je ni ter takoj odložil slušalko.

Zatem je isto številko in z isto prošnjo poklicala moja sodelavka. Dobila je odgovor, da se zdaj ne čveka in da je čas za delo.

Nisem vedela, kaj naj storim, ker sem prijateljico klicala zaradi pomembne zadeve.

Pomagal mi je šef. In ker je bil moški glas, je uspel in takoj sem dobila k telefonu prijateljico.

Sprašujem se, kakšen je odnos do učenca, ki ga niti k telefonu ne pokličejo, če kdo želi z njim govoriti, če pa že, pa z veliko težavo.

Čez kakšen teden sem jo znova poklicala. V marketu se je oglašil ženski glas, in prijateljico sem takoj dobila.

VIDA DIVJAK,

Liboje

UREDNIŠTVO: Čeprav ste želeli, da bi ostali za bralce anonimni, tej želji nismo ustregli, ker ne moremo razumeti, kaj bi vam lahko škodilo in kakšne nevšečnosti bi lahko imeli zaradi tega pisma. Moramo pa reči, da imamo tudi mi nekaj vprašanj s takšnimi in podobnimi telefonskimi klici. Ali niste mogli počakati, da bi prijateljico poklicali čez dobri dve uri, ko bi bila že prosta in se z njo pogovoriti o njeni zadevi. Je šlo res za uro ali dve? Tudi drugi klic, čez teden dni, kot pišete, daje sumiti, da radi kličete med delom prijateljico in se z njo pogovarjate o »važnih zadevah«. Ali smo se kdaj vprašali, če so takšni telefonski pogovori v resnici nujni med delovnim časom? Zakaj niste izkoristili polurni odmor?

Na vsak način, ne glede na vaš primer in vaše razmišljanje, bomo morali vsi skupaj omejiti telefonske pogovore med delovnim časom, saj so preveč dragi. Tudi po tej strani se bomo morali obnašati gospodarno. Na vsak način bolj kot

doslej. Pa brez zamere. Naše misli pa seveda ne veljajo samo vam, tudi drugim!

ŠE ENKRAT: »PES NI KRIV ZA VSE TO!«

Z odredbo o ukrepih za preprečevanje in izkorenjenje stekline (Ur. l. SRS, št. 7/80) je območje občine Celje proglašeno za okuženo s steklinom. Na tem območju je odrejen kontumac psov in mačk. V času kontumaca morajo biti psi privezani ali zaprti, kadar pa so zunaj bivališča, morajo biti na vrvi in z nagobčnikom. Mačke morajo biti v času kontumaca zaprte.

V času kontumaca je treba pokončevati neregistrirane pse, pse brez znamkice ter potepuške pse in mačke.

Nadzorstvo nad izvajanjem odredbe izvajajo občinski veterinarski in sanitarni inšpektorji. Nadzorstvo nad izvajanjem kontumaca pa tudi občinska straža.

Organizirana je tudi veterinarsko-higienska služba (konjaška služba), ki pa dela za območje vseh občin celjske regije. Osnovna naloga te službe je odvoz trupel poginulih živali in lovljenje potepuških psov in mačk. Te naloge opravlja dva delavca, ki imata na razpolago le eno vozilo.

Streljanje psov na mestnem območju ni dovoljeno. Psa, ki se potepa po okolici, je treba uloviti na vrstico – zanko. Zaradi tehnične neprimerne opremljenosti delavcev Veterinarsko-higienske službe ostane tako lovljenje večkrat brezuspešno. Izven mestnega območja je pokončevanje potepuških psov uspešnejše, kajti tu je dovoljeno pse tudi streljati. V večini primerov pokončevanje in lovljenje potepuških psov sodeluje z delavci Veterinarsko-higienske službe tudi občinska straža. Tudi lovske družine na območju občine Celje ukrepejo in pokončajo potepuške in necepljene pse.

Na območju občine Celje je bilo v preteklem letu organiziranih 17 akcij za lovljenje in pokončevanje potepuških psov in mačk, v katerih je bilo ulovljenih ali pokončenih 43 živali. Poleg tega je bilo pokončenih še 38 psov in mačk, ki so bili v stiku s steklimi lisicami. Zaradi kršitve predpisov o rejbi psov in mačk je bilo prijavljenih sodniku za prekrške 33 občanov.

Inšpekcijske službe in občinska straža so sproti preverjale izvajanje preventivnih ukrepov v zvezi z ugrizi psov in mačk. Na območju občine Celje je bilo v lanskem letu registriranih 203 primerov, da je žival ugriznila človeka.

Torej le ni tako, da ni nikogar, ki bi skrbel za izvajanje takšnih predpisov. Zavedamo se, da bi delo lahko bilo uspešnejše in bolje organizirano in da tu ni storjeno vse. Moramo tudi povedati, da dva delavca Veterinarsko-higienske službe z enim vozilom poleg vseh drugih del ne moreta uspešneje delati pri lovljenju in pokončevanju psov.

Sodelovanje občanov je minimalno, nevarnosti stekline se zavedajo šele po ugrizu psa ali mačke, ko morajo iskati zdravniško pomoč in biti cepljeni proti steklini. Dogaja se tu še, da posamezni občani neodgovorno ovirajo delo delavcev Veterinarsko-higienske službe kakor tudi občinske straže.

V zvezi z dopisom Jager Franca, Babno B, »Pes ni kriv za vse to!« je občinska straža izvršila ogled na kraju samem in ugotovila, da je bil pes last soseda Babno 7 v

času kontrole zaprt v ograjenem prostoru. Glede navedb, da je pes večkrat prost, bomo izvajali kontrolo in po potrebi ukrepali. V istem času sta bila v naselju prsta dva psa. Zoper njuna lastnika bomo ukrepali.

FRANC LEMUT
Veterinarski inšpektor
KAREL KOVAČIČ,
v. d. vodja občinske straže

Uredništvo: Hvala za odgovor! Še enkrat pozivamo vse občane, da se držijo vseh predpisov in navodil, saj bo le tako boj proti steklini bolj uspešen!

ODGOVOR NA VPRAŠANJE TOVARIŠICE PEČNIKOVE IZ TOMAŽA PRI VOJNIKU

Praznovanje oziroma obdaritev otrok za dedka Mraza je v Vojniku bila, dne 30. 12. 1980 ob 16. uri v avli osnovne šole Vojnik. Pismo je prejelo 275 otrok naše krajevnih skupnosti, bilo je poslano tudi Pečnik Silvi, roj. 1976, iz Tomaža pri Vojniku.

Vprašali smo na pošti, kakšna je dostava v omenjeni kraj, povedali so, da imajo predalčke, da pa družina Pečnik prihaja dvigovat pošto sama. V letu 1980 smo imeli še nekaj primerov, ko otroci niso bili niti v seznamu otrok, katerega nam je poslala SO Celje, za te otroke so starši sami prišli iskat pismo na krajevno skupnost, tako da so lahko bili obdarjeni, vsakič pa je bil obdarjen tudi vsak tisti otrok, če je na obdaritev prišel, četudi ni imel pisma, ali ga zaradi katerega koli razloga ni prejel.

Ker je namen praznovanja dedka Mraza po krajevnih skupnostih ta, da vsak predšolski otrok vidi in doživi dedka Mraza v vsej svoji pravičnici podobi, ter da prejme skromno darilo, nam je žal, da otrok tovarišice Pečnikove tega ni mogel videti, darilo pa še lahko prejme na krajevni skupnosti.

Čudimo se, da tovarišica Pečnikova ni prišla vprašat na krajevno skupnost, kot je to storila ob priliki, ko se je prišla opravičit za izostanek pri predavanju dopolnilnega pouka iz obrambe in zaštite iz razloga, da je vabilo prejšnji teden dni kasneje.

Pripominjamo še to, da hči tovarišice Pečnikove ni edini otrok v vasi Tomaž, ki naj bi prejel pismo dedka Mraza, kaže pa, da ta novica ni prišla pravočasno na ušesa tovarišici Pečnikovi.

MILAN ŠETINA,
predsednik sveta KS

UREDNIŠTVO: Upamo, da je tovarišica Pečnikova zadovoljna z odgovorom.

POROKE

CELJE: Poročilo se je 10 parov od teh: PODGORŠEK Danilo iz Ptuj in ČEPL Danica iz Smarjete pri Celju.

ŽALEC: Zakonsko zvezo so sklenili: MAK Zdenko iz Prebolda in RIBIČ Malči iz Latkove vasi, ŠKAFER Jožef iz Sempetra in PANIČ Darja iz Slanc, REPAS Filip iz Spodnjega Dolca in KOS Alojzija iz Ponikve pri Žalcu.

ŠMARJE PRI JELŠAH: Poročila sta se dva para.

SLOVENSKE KONJICE: Poročila sta se: Gaber Franc in Koprivnik Romana, oba iz Dražev.

PRIREDITVE

LIKOVNI SALON

V Likovnem salonu bo do 30. januarja odprta razstava slikarskih del Janeza Kneza. Likovni salon je odprt ob delavnikih od 9. do 13. ter od 16. do 19. ure. Ob sobotah pa od 9. do 13. ure. Ob nedeljah in praznikih je zaprt.

V četrtek, 5. februarja ob 18. uri bo v Likovnem salonu otvoritev razstave likovnih del »Celjskih likovnih umetnikov«.

KONCERTI

V sredo, 4. februarja ob 19.30 uri bo v Narodnem domu v Celju nastopil za VI. abonmajski koncert in izven zagrebški organist Željko Marasović. Z njim bosta nastopila tudi odlična ljubljanska umetnika – trobentar Stanko Arnold in Anton Grča.

MUZEJ REVOLUCIJE

V muzeju revolucije v Celju bo 4. februarja ob 17. uri otvoritev razstave »Bratske vezi med srbskim in slovenskim narodom 1941–1978«. Razstavo organizira Muzej revolucije v sodelovanju z Muzejem ljudske revolucije v Ljubljani, posvečena pa je slovenskemu kulturnemu prazniku. Muzej revolucije je odprt vsak dan od 9. do 12. in od 15. do 18. ure, omenjena razstava pa bo odprta do vključno 14. 2. 1981.

POKRAJINSKI MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure, v sredo pa tudi od 14. do 16. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno arheološko razstavo, rimski lapidarij, in stalno razstavo, ki prikazuje umetnostno kulturno zgodovinsko zbirko.

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM:

Dežurstva med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure in glavni zdravnik od 15. do 6. ure naslednjega dne. Ob sobotah je dežuren zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj.

CELJSKE LEKARNE:

Do sobote, 31. januarja do

ROJSTVA

CELJE: Rodilo se je 26 dečkov in 31 deklic.

SMRTI

CELJE: Umrla so: TROBENTAR Dragotin, 35, iz Celja, HOTKO Henrik, 60, iz Vojnika, KRESNIK Dominik, 68, iz Klanca, GLAVAC Julijana, 70, iz Teharij, KOVAČ Berta, 88, iz Vojnika, ROTEC Ivan, 77, iz Celja, HERCOT Marko, 43, iz Tevč, BELE Marija, 71, iz Sv. Jurija, ODER Terezija, 73, iz Slovenskih Konjic, BREZOVNIK Andrej, 40, iz Dobriča, KOSIR Rudolf, 83, iz Pake, MIKLAVC Alojz, 77, iz Dobrovelj, SLEMENSEK Zofka, 19, iz Radegunde, KRHALO Samo, 56, iz Likovčaka, PAKIČ Dragan, 18, iz Celja, PAVLIČ Marija, 76, iz Slanc.

ŽALEC: Umrla so JAGARINEC Eva, 75, iz Loznice pri Žalcu, GORIČAN Anton, 80, iz Tešove.

LAŠKO – KRAJEVNI URAD RADECE: Umrla so: BOLTE Pavla, 76, iz Svibnega, ŠTEFANIČ Julijana, 100, iz Radeč.

ŠMARJE PRI JELŠAH: Umrla so: STRNISA Marija, 86, iz Gobrova, STRAH Edvard, 72,

GALERIJA TURISTIČNEGA DRUŠTVA CELJE

V galeriji je odprta razstava akademskega slikarja Andreja Jemca, in sicer do 21. februarja. Galerija je odprta od 8.30 do 11.30 in od 15. do 18. ure, ob sobotah samo dopoldne, v nedeljo pa je zaprta.

slovensko ljudsko gledališče celje

Četrtek, 29. jan. ob 19.: Shakespeare: LJUBEZNI TRUD ŽAMAN – Gostovanje v Murski Soboti.

Petek, 6. febr. ob 19.30: Dušan Jovanović: ZNAMKE, NAKAR SE EMILIJA. PREMIERA. Premierski abonma in izven.

Za peto premiero v sezoni je Slovensko ljudsko gledališče Celje pripravilo igro Dušana Jovanovića ZNAMKE, NAKAR SE EMILIJA, ki po svoji tematiki, žanru (krimić) in sijajni gledališkosti dopolnjuje »lahkotnejši« del repertoarja. Režija je bila v rokah Janeza Pipana, dramaturg je bil Janez Žmavc, sceno in kostume je zasnovala Marija Stih, lektorica je bila Majda Križaj, glasbo je napisal in igro glasbeno opremil Jani Golob. Igrajo Jadranka Tomažičeva, Miro Podjed, Stane Potisk, Igor Sancin.

Sobota, 7. febr. ob 19.30: Dušan Jovanović: ZNAMKE, NAKAR SE EMILIJA. Sobotni abonma in izven.

Vstopnice lahko dobite pri gledališki blagajni od 4. febr. dalje vsak dan od 9. do 11. ure in eno uro pred večerno predstavo. Rezervacije po tel. 22 960. Vabljeni.

12. ure dežura Lekarna Center v Stanetovi ulici, nato prične za dežurstvom Nova lekarna na Tomšičevem trgu.

VETERINARSKA POSTAJA:

Neprekinjeno dežurstvo.

TRGOVINE:

V tednu od 26. do 31. januarja dežura samopostrežba RIMSKI DVOR v Zidankovi ulici vsak dan od 20. ure, od 2. do 7. februarja pa je dežurna samopostrežba RIO v Prešernovi ulici.

ŠMARJE PRI JELŠAH: Rodila se je ena deklica.

ŽALEC: Rojstev ni bilo.

iz Rogaske Slatine, ZOBEC Simon, 85, iz Vinca, NOVAK Agnes, 90, iz Svetličnega hriba, GOBEC Jakob, 46, iz Rogatca, KRANJEC Zofija, 74, iz Rogatca, MIKULIČ Antonija, 64, iz Rogatca, DOŽAN Franc, 72, iz Cerovca pod Bočem, FELIČIJAN Franc, 74, iz Pokleka pri Pod., PLEŠKAR Frančišek, 77, iz Podsrede, GERSAK Janez, 70, iz Sopotne, TOPLISEK Cecilija, 69, iz Rudnice, KUŽNER Alojzija, 73, iz Virštajna, SANTEK Marija, 81, iz Kristan vrha, PILKO Alojz, 74, iz Skofije, NARAT Terezija, 89, iz Kunšperka, DRUSKOVIČ Vladimir, 70, iz Kozjega, VERSNAK Ema, 70, iz Rogaske Slatine, BOHINC Katarina, 70, iz Šmarji pri Jelšah, BOVHA Rozalija, 84, iz Zdol, MIKOLIČ Stefan, 76, iz Rogaske Slatine, FERLEŽ Terezija, 40, iz Bodrišne vasi, LORGER Tereza, 77, iz Stranja, MARŠ Vincenc, 72, iz Polžanske vasi.

SLOVENSKE KONJICE: Umrla so: ODER Terezija, 74, iz Prevrata, KOROŠEC Terezija, 85, iz Dobrave pri Konjicah, KONEC Ivan, 73, iz Polen, RUMEZ Anton, 67, iz Gabrovnika, VETRIH Anton, 73, iz Padeškega vrha, JOST Matilda, 67, iz Tepanjskega vrha.

Pod in okoli cerkve, ki kot varnostni svetilnik stoji sredi idiličnega kraja Zavodnje, se iz leta v leto razpredajo nove, sodobne hiše. Cestni trak skozi kraj je tudi pozimi lepo urejen, vendar mu je že prvo zimsko sonce načelo »stranice«...

Zavodnje se lahko pohvalijo z dvema resnično dobro urejenima in povsem založenima gostilnoma: na posnetku levo je gostilna »Pri Vidi« (v isti stavbi je tudi edina trgovina v kraju), desno pa Napotnikov hram.

Hram učenosti v Zavodnjah sicer obsega samo štiri razrede osnovne šole, kar pa ne pomeni, da tista šola ne daje še več, kot druge šole v dolini. Otroci so zlasti prizadevni v slikarski koloniji, zato ni čudno, da šolo in center Zavodnj krasijo njihova in njihov vrstnikov dela, večinoma izdolbena iz lesa.

Zavodnje se ob ugodni zimi lahko pohvalijo z odličnimi smučarskimi tereni. Imajo tudi lepo urejeno vlečnico. Ob našem obisku ni bilo domačih smučarjev, pač pa so bili gostje iz Novega Sada. Tudi to nekaj pove...

KRIŽEM KRAŽEM PO KRAJEVNI SKUPNOSTI

NAMESTO SE MED Č IZ KRAVJI

Zavodnje so posrečen splet številnih raz

V Zavodnjah nad Šoštanjem ni tovarniških dimnikov, pač pa so gozdovi, polja, travniki in pašniki, kar omogoča sodoben razvoj kmetijstva. In prav tega so si v Zavodnjah ter bližnjem Šentvidu že pred več kot desetimi leti izbrali za edino možno pot v še boljše življenje. Danes se že lahko pohvalijo s številnimi rezultati, na katere bi bili ponosni tudi tisti, ki imajo za usmerjeno kmetijstvo še boljše naravne pogoje! Zavodnje pa niso samo kmetijstvo! So tudi zgodovina, kultura, šport in rekreacija, turizem, zlasti v zadnjem času kmečki. Kraj je torej posrečen splet številnih različnosti, ki si jih je treba ogledati.

Zavodnje smo v našem časniku že večkrat predstavili, vendar nikoli na takšen način, kot tokrat. Pisali smo o njihovih šolskih slikarskih kolonijah, kjer sta prednjačila zakonca Svetina, ki sta mlade popeljevala v svet li-

kovne intimnosti. Pisali smo o velikem Napotniku, katerega domačija počiva nekoliko nižje in katero je pred leti obnovljeno odprl Napotnikov prijatelj, Božidar Jakac. Pisali smo o župniku Šmonu, rodoljubu, udeležencu Štirinajste, zdaj skrbniku cerkve v znamenitih Zavodnjah. Pisali smo o pokojnem Medvedu, ki je na višini več kot 700 metrov sistematično gojil potočne postrvi. Pisali smo o vsakoletnem pohodu mladih po poteh legendarne Štirinajste in kjer prav Zavodnje predstavljajo pomemben mejnik. Pisali smo... Kaj pa lahko napišemo po zadnjem obisku?

Malo je krajev, ki bi bili tako zanimivi, kot Zavodnje. Pripoveduje predsednik Krajevene skupnosti Zavodnje Zdravko Ročnik:

»V zadnjih letih smo uredili vaško kanalizacijo ter obnovili notranjost prosvetnega doma. Napeljali smo vodovod na Vrhe, uredili telefonsko omrežje Šoštanj-

Šentvid. Zdaj poskušamo elektrifikacijo v Šentvidu (edini neelektrificirani del velenjske občine), v delu novogradnja ceste do Zlebnika, kjer je spominsko območje padlemu partizanskemu pesniku Karlu Destovniku-Kajuhu. Cesta bo dolga štiri kilometre. Smisel te ceste je v tem, da se bodo doslej osamljene kmetije povezale s tukajšnjimi in nižjimi središči. Cesto do Zlebnika (če bo denar!) bomo pred doma končali do spomlaja. Financiranje je trojno – preko krajevene skupnosti, Gorenjskega gospodarstva in občine. Načrtujemo prestatviti otroškega igrišča, urediti ceste Sedlar-Velunja v dolini dveh kilometrov, urediti nove kanalizacije Zavodnje zahod, razširitev pokopališča in mrliške vežice ter koncu novega srednjeročnega obdobja, leta 1985, še o novitev zunanosti naše prosvetnega doma.«

Zdravko Ročnik razmišlja o kraju in ljudeh, ki v njem

KRAJ SE PREDSTAVI

Število prebivalcev: okoli 340

Nadmorska višina: 645 metrov in višje do zaselka Šentvid s Slemenom

Število volilcev: 260

Hišnih števil: 84

Zaposlenih: 124 (največ v REK, Gorenje, tovarna usnja Šoštanj itd.)

Predsednik krajevene skupnosti: ZDRAVKO ROČNIK (zaradi majhnosti nimajo tudi skupščine krajevene skupnosti)

Predsednik KK SZDL: MIHA BRGLEZ

Predsednik KO ZZB NOV: FRANC NAPOTNIK

Predsednik KO ZSMS: MARJAN BRGLEZ

Društvo prijateljev mladine: FRANC MEŽA

Krajevni odbor Rdečega križa: MATEVŽ POTOČNIK

Predsednik Kulturnega društva Ivan Napotnik: JOŽE GRABNER

Odbor za LO in DS vodi: IVAN ZLEBNIK

Organizacije ZK nimajo! Nimajo pa tudi gasilskega društva in si tako ob morebitnih težavah pomagajo z društvom, ki deluje v Topolšici. Imajo dve gostilni, trgovino, Dom na Slemenu, enega, ki se ukvarja s kmečkim turizmom, nižjo osnovno šolo, smučarsko vlečnico, cerkev, pokopališče in veliko naprednih kmetij.

GOVORI KMETIJSKI POSPEŠEVALEC JOŽE LEMPL IN KMETIJSKE ZADRUGE ŠOŠTANJE

Za Zavodnje je značilno, da so se med prvimi kraji v velenjski občini odločile za temeljito preusmeritev v sodobno, usmerjeno in moderno kmetijstvo. Takšen, zdaj vidimo, da uspešen korak, so napravili že pred desetimi leti. Vseskozi je nad njihovimi začetki in razvojem ter prvimi dosežki med drugimi bel del tudi kmetijski pospeševalec Jože Lempl, ki je zaposlen pri Kmetijski zadrugi v Šoštanju. Tudi njemu gre zahvala za dosežene rezultate, s katerimi se danes lahko številni kmetje v Zavodnjah in Šentvidu pohvalijo ter s katerimi se hvali tudi celotna velenjska občina, zlasti še na kmetijskem področju. Torej tistem področju, kateremu v Zavodnjah posvečajo vso pozornost že dobro desetletje in več, medtem ko bodo s tem drugje vsled trenutne situacije začeli šele sedaj.

Pripoveduje Jože Lempl:

»V KS Zavodnje in Šentvid je trenutno 36 čistih kmetij, ki imajo 308 hektarov kmetijskih zemljišč. Od teh šestindesetih kmetij jih je v zad-

njih desetih letih v preusmeritvi osemnajst ali 50 odstotkov. Nižje ležeče kmetije se odločile za mleko, višje ležeče za pitance.«

Kakšen je napredek v zadnjih desetih letih?

Jože Lempl: »Trinajst kmetij je leta 1972 oddalo 59 tisoč litrov mleka, isto število leti je 270 tisoč litrov mleka ali s porastom 457 odstotkov. Pri tem prednjači osem kooperantov, ki so lani od celne vsote oddanega mleka oddali sami kar 242 tisoč litrov mleka, to pa pomeni poprno na enega letno 30 tisoč litrov.«

Pri tem kdo posebej stopa?

Jože Lempl: »Pri oddajalcih mleka v Zavodnjah posebej izstopata Jože Zdravko Ročnik. Jože se lani že približal letni oddaji 70 tisoč litrov mleka ter je s številko rekorder v naši kmetijski zadrugi. Zdravko je lani oddal 60 tisoč litrov mleka.«

Koliko kmetij oddaja pitance?

Jože Lempl: »Trenutno pet kmetij specializiranih rejo in oddajanje pitancev.«

ODNJE V VELENJSKI OBČINI

Z DIMNIKOV DI VIMEN

osti

Upa, da bo končno po vsega zaživel tudi delo svetnega društva, ki nosi imenno ime rojaka Ivana potnika. Upa, da bodo tu vse krajevne organizacije eno zaživele tako, kot se dobi in da ljudje v kraju ne bodo mislili samo na »vrt«, ampak bodo očeli tudi drugim. Veseli so, da v svojem prikem kraju nimajo tovarnih dimnikov, ampak so one hleve. To so tovarne dočnosti, se radi (in ne iz osnove!) pohvalijo. Saj te sladki zabeli, ko se ed cedi iz vimen, je treba nekaj dodati. V Zavodnjah in Sentvidu so sposobni storiti tudi ta korak.

ilino Zavodenj sta skušala v sliki in besedi prikazati in vas reči za obisk

TONA VRABL
in DRAGO MEDVED

Ena od številnih lesenih skulptur, ki jih je ustvaril samouk kipar Jože Dolenc v Zavodnjah kot mentor male Napotnikove kolonije.

DA BOSTE SPOZNALI ZAVODNJE

Krajevna skupnost Zavodnje se uvršča med najmanjše krajevne skupnosti v velenjski občini. Kraj Zavodnje je od Velenja oddaljen petnajst in Šoštanj devet kilometrov. Nadmorska višina tega prijetnega kraja je 645 metrov.

Cesta Šoštanj-Sentvid (spada pod krajevno skupnost Zavodnje) je asfaltirana do Zavodenj. Po položnejših pobočjih so njive, po strminah pa travniki in pašniki.

V Zavodnjah je cerkev Sv. Petra, ki je prvič omenjena leta 1480, v sedanji zasnovi pa je iz leta 1810 do 1813. V njej je oljna slika Sv. Valentina, delo Janeza Andreja Straussa iz okoli leta 1760. V Zavodnjah je župnija od leta 1783.

Na griču nad vasjo so ostanki gradu Šamberg, ki je bil last grofov Schaunbergov. Grad je menda propadel

Ročnikova družina v veliki domači kuhinji, kjer je bila včasih gostilna Martina Ročnika. Od leve proti desni: Zdravko Ročnik, kmet in predsednik Krajevne skupnosti Zavodnje, sin Jurček, oče Zdravko, mati Ana, sin Simon in Zdravkova žena Tončka. Vsi imajo čez ves dan dovolj dela, da vse postorijo na kmetiji velikosti 60 hektarov, kjer je deset hektarov obdelovalne zemlje.

Ročnikova (Zdravkova) kmetija v Zavodnjah je med največjimi in najnaprednejšimi. Hiša, kjer stanuje Ročnikova družina, je stara, hlev pa nov in sodobno urejen (levo). Zdaj, ko je hlev z vsem pripravljen pa razmišljajo o novi stanovanjski hiši in tudi kmečkem turizmu.

že v 15. stoletju in so ga menda razdeljali Turki ob povratku s Koroške.

V Zavodnjah je šola od leta 1850, sedanje šolsko poslopje pa je bilo obnovljeno leta 1962.

Prebivalci Zavodenj so vsestransko podpirali osvobodilno borbo in to od leta 1941 dalje. Zlasti po prihodu

štirinajste so se mnogi domačini pridružili partizanom. Najhujše bitke na tistem območju so bile maja in septembra 1944. Pomembno zmago je dosegla Tomšičeva brigada 15. septembra 1944, ko je sovražnika pognala iz Zavodenj in jim zaplenila mnogo orožja ter protiletalski top. Na kra-

jevnem domu kulture je spominska plošča trinajstim žrtvam nacizma tega kraja, na pokopališču ob cerkvi pa spomenik 26 borcem, ki so padli v borbi z Nemci v Zavodnji in njeni okolici.

V Zavodnji se je rodil in ustvarjal eden največjih slovenskih kiparjev Ivan Napotnik (1888-1960).

u gre predvsem za bolj višnje in obrobne kmetije, ki h je v tistem predelu še kar dovolj. Poseben problem predstavlja višinski Sentvid, ker se povsod nimajo niti elektrike, dražje so investicije, in sploh so težji pogoji.

Koliko pittance dajo etno?

Jože Lempl: »Kmetije v Zavodnjah s Sentvidom dajo oprečno letno po 40 pittancev povprečne teže 500 kilogramov, torej 20 tisoč kilogramov mesa.«

Je res vse tako rožnato, kot prikazujete?

Jože Lempl: »Sploh ne, saj imamo sedem do osem kmetij, ki propadajo bodisi zato, ker nimajo naslednikov ali pa zato, ker tisti, ki so kmetijo povzeli, ne čutijo do zemlje pravega posluha. Samo »potrli« bi, nič pa vlagali.«

So še drugi problemi?

Jože Lempl: »Kmetijska zemljiška skupnost je zdaj pred veliko in odgovorno nalogo, kako urediti preživninsko varstvo. Doslej je na ta način rešenih samo dvanajst primerov v Sloveniji, samo v velenjski občini pa imamo trenutno registriranih okoli 20. Na eni strani se zaradi propadajočih kmetij pojavlja problem neobdelanih zemljišč, na drugi, pri usmerjenih kmetijah, pa problem krmne

baze. Mnogi so ambiciozni pa zaradi neustrezne krmne baze ne morejo naprej. Tako prihaja do ironije, da tisti, ki nekaj hoče, nima, zraven pa mu leži neobdelan in zapuščen travnik ali pašnik. Tu bo treba nekaj narediti.«

Mehanizacija na kmetijah?

Jože Lempl: »V glavnem imajo vsi vse, kar tam gori potrebujejo.«

V Zavodnjah in okolici so lepe možnosti tudi za razvoj kmečkega turizma. Kako je s tem?

Jože Lempl: »Zagovarjamo stališče, da mora biti najprej kmetija sodobno urejena za proizvodnjo mleka ali pittancev, nato pa lahko pride tudi vse ostalo, med drugim tudi kmečki turizem. V Zavodnjah imamo trenutno samo eno kmetijo, ki se ukvarja s kmečkim turizmom, to je Glasenčnikova kmetija, Zavodnje 44. Kmetija je sodobna in vse kar pridelajo ostane doma za kmečki turizem, ki predstavlja dodatni vir dohodka. Zametki kmečkega turizma se pojavljajo tudi pri Zdravku Ročniku, ki bo začel z gradnjo nove hiše letos in v kateri naj bi bil prostor tudi za kmečki turizem. O tem razmišlja tudi Jože Ročnik in še nekateri.«

ZGODBICA, KI JE NAMENJENA GOSTINCEM V MESTIH

V Zavodnjah sta pod cerkvijo dve lepo urejeni, domači gostilni. Na eni strani tista »Pri Vidi«, ki jo vodi Milan Goršek in na drugi strani »Napotnikov hram«, ki ga vodi Tone Potočnik. Ob našem krajevnem obisku je bila gostila »Pri Vidi« zaprta in sva jo z Dragom mahnila v njeno sosedo, Napotnikov hram. Za šankom so stali trije postavniki moške in se ogrevali s čajem ter rumom, kajti takoj zatem so se odpravili v dolino do vlečnice, ki je zadržala in potegnila do vrha lepo urejenih smučišč številne ljubitelje smučanja. Za čuda, bili so samo smučarji iz Novega Sada, ki so prišli zimske opojnosti uživati nikamor drugam, kot v odročne, vendar simpatične Zavodnje, kjer je ne pretežkih smučišč na pretek.

Z Dragom sva sedla v kot, od koder je bil resnično prelep pogled na dolino, gozdove pa v breg pripete lepe hiše, ob katerih so se bohotila sodobna gospodarska poslopja.

K mizi pristopi mož, ki očigledno skrbi za to, da v tistem Napotnikovem hramu po najboljših močeh postreže gosta.

»Lačna sva, nakaj bi pojedla. Kaj imate?« sva povprašala, možakar pa kot iz topa začne naštevati številne dobrote.

»Imam tudi gobice,« pravi. Nekako v dvomih povprašam, če morda šampinione in še to iz konzerve.

»Ne,« odvrne skoraj nekoliko užaljeno mož. »Lahko dobite jurčke ali lisičke z jajčki.«

»Pa malo kruha in salami, domačih seveda, prinesite, medtem ko čakava na jajčka z gobicami in možgane,« sva posiljena.

Mož ponovno: »Ne boste čakali, čez pet minut boste vse dobili!«

Iz radovednosti pogledava na uro in čakava. Točno čez pet minut je pred nama zadisalo kot iz pravljice. Nisva mogla verjeti, da je to mogoče. Razpisujemo nagrado, v katerem celjskem hotelu z najvišjimi oznakami bi lahko vsak trenutek dobil med drugim tudi prave gobice v rekordnem času za rekordno nizko ceno? Prepričan sem, da bi nam nagrada kar ostala! In kdo je ta podjetni lastnik Napotnikovega hrama? To je Tone Potočnik, doma iz Spodnjih Lajš pri Šošt-

nju, ki je pred šestimi leti prevzel Napotnikov hram. Pred tem se je dobro spoznal z gostinskim poklicem, saj mu je bil zvest več kot desetletje tam v Ljubljani in še kje. Predvsem pa je v dolgoletni praksi »pogruntal«, kaj si gost v določenem trenutku in okolju najbolj želi. In Potočnikov Tone je zadel žebelj na glavo, kot temu pravimo.

»Imam številčno skromen izbor jedi, vendar tisto, kar piše na jedilniku, boste pri meni vedno dobili.« To je njegova deviza za to, da bo gost zadovoljen z uživanjem njegov Napotnikov hram, kjer zdaj urejuje še šest sob z dvanajstimi ležišči za turiste.

Sobe naj bi začel oddajati že letos ali najkasneje prihodnje leto.

Zakaj ste se odločili prav za Zavodnje?

Tone Potočnik: »Predvsem mi je všeč lokacija. Tu je mir, saj je vse ravno prav oddaljeno od mestnega vrveža.«

Kdaj imate odprto?

Tone Potočnik: »Ob delavnih od 14. do 23. ure, ob praznikih od 12. do 22. in ob nedeljah od 9. do 22. ure.«

Pri vas se dobi vse po naročilu...

Tone Potočnik: »Seveda, saj v našem kraju kaj drugega ne pride v poštev.«

Kako ste zadovoljni z lanskim sezono?

Tone Potočnik: »Bila je zelo dobra, med gosti pa so seveda prevladovali Velenjčani, Šoštanjčani, Mozirčani pa tudi od drugod se že pojavljajo gostje. Upam, da bo letošnje boljše, celotna situacija pa se bo še izboljšala, ko bodo naredili prenočišča.«

Novosti v kraju...

Tone Potočnik: »Tudi v tem navideznem miru se marsikaj dogaja. Zlasti napredni so kmetje, ki se lahko pohvalijo z lepimi dosežki pri usmerjenih kmetijah. Med pomembnejšimi akcijami pa je priprava elektrifikacije na Sleme, gradnja ceste proti Zlebniku, kjer je padel Kajuh in še kaj.«

VITANJE

HRIBOVSKI KMET IMA TRŠI KRUH

Na obisku pri Vrbnikovih in o kmečki pokojnini!

Pri pospeševalni službi za kmetijstvo v Vitanju, so nas napotili k Ivanu Založniku iz Brezna, kooperantu.

Kmetija leži na višini 600 m nadmorske višine. Ob stari kmečki hiši in gospodarskem posloju gradijo Založnikovi novo hišo. Vsi člani družine so bili doma, gospodar Ivan, žena Ivanka, oče Franc in mati Mihaela in otroka Ivan in Tatjana. Posedli so se okoli kmečke mize in pripovedovali o delu, ki jim je vsakdanji kruh. Najbolj zgovoren je bil gospodar Ivan, ki nam je pripovedoval o kmetiji in kmetijstvu nasploh.

Kmetija Založnikovih meri 20 ha od tega je 10 ha obdelovalne zemlje. V hlevu imajo 17 glav živine, vsako leto oddajo Kmetijski zadrugi do 10 bekonov. Doma pridelajo še vedno toliko pšenice, da jim ni treba kupovati ne moka ne kruha. Letos nameravajo zgraditi nov hlev, kjer bo prostora za 30 glav živine.

«Veliko mi je pomagala pospeševalna služba, uredili so mi načrte in odobrili 35 milijonov kredita. Krediti pa imajo to slabo lastnost, da je anuitete treba plačevati že naslednje leto po odobritvi kredita. Odplačevanje anui-

tet bi se moralo odložiti vsaj za dve leti,» je povedal Ivan.

Spregovorili smo tudi o problemu hribovskih kmetij. Na teh kmetijah je proizvodnja mnogo manjša kot v nižinah. Pridelovalne površine je treba intenzivno gnojiti, pridelek pa je mnogo manjši kot v nižinah. Jože je rekel: «Mislim, da se pri nas vse preveč na splošno govori o kmetu po drugi strani pa ne dobimo dovolj umetnih gnojil kljub temu, da je vsakomur jasno, da je zemljo treba gnojiti.» Oče Franc, ki je dolga leta gospodaril na Založnikovi kmetiji je povedal, da je bilo pred leti še

slabše in da se je položaj kmeta kljub vsemu le izboljšal.

Pogovor je nanesel tudi na starostno zavarovanje kmetov. Tudi Ivan je med tistimi, ki vidijo vse pomanjkljivosti zavarovanja. Zatrtil je:

«Nikakor se ne strinjam, da kmetje dobivajo pokojnino na kmetijo. Na kmetiji delata oba, mož in žena, pokojnino na stara leta pa dobiva samo eden. Kmet in delavec se tako še dolgo ne bosta mogla izenačevati. Zato razumem mlade, ki odhajajo s kmetij in iščejo lažji in boljši zaslužek.»

Ivanova žena Ivanka, ki si je ves čas dajala opravka v kuhinji si je za hip odtrgala svoj dragocen čas in povedala nekaj o položaju kmečkih žena: «Lepo bi bilo, če bi imela kmečka žena vsaj štiri najst dni porodniškega dopusta. Kljub vsem porodniškim paketom in denarju, se to ne bo rešilo, ker je na kmetijah premalo delovne sile,» je povedala.

MARJANA MATIJEČ

MLADI KMETIJCI V ŠENTJURJU SO ZBOROVALI

Verjetno so zbori, kakršen je bil v soboto 24. januarja, v šentjurskem motelu redki. Kaj se je pravzaprav dogajalo?

165 absolventk in absolventov šentjurske šole za kmetovalce in gospodinje se je zbralo na običnem zboru svojega društva, ki so ga osnovali pred desetimi leti. Zbrali so se sedanji in bodoči gospodarji in gospodinje naših najbolj naprednih preusmerjenih kmetij iz 22 slovenskih občin, odkoder prihajajo kmečki fantje in dekleta na šolanje v Šentjur. Tajnik Glavne združene zveze Uroš Janko je tako prisrčno naglasil, da so zbori, na katerih je toliko mladih gospodin in gospodarjev, redki, hkrati pa kaže, da imajo dobro urejene kmetije le naraščaj.

Ob jubilejni deseti obletnici društva so razgrnili vso široko in pestro zastavljeno dejavnost, ki so jo opravili v minule desetletju. Težišče dela je bilo na sprotnem strokovnem izpopolnjevanju članstva. 13. čl. njihovega pravilnika med ostalim nalaga članstvu strokovno izpopolnjevanje ter prenašanje strokovnosti na druge vaščane, hkrati jim nalaga dolžnost, da po najboljših močeh na svojih posevkih uvajajo sodobno kmetijsko proizvodnjo in so kot gospodarji vzor te proizvodnje. To, kar so zapisali v pravila, tudi izvajajo, saj so imeli vrsto strokovnih seminarjev vsako pomlad in jeseni. Navedli bomo le del tem, ki so jih obravnavali: «Pridelovanje koruze», «Gradnja in adaptacija hlevov», «Pristop in način preusmerjanja kmetij», «Proizvodnja in manipulacija z mlekom», «Delo združene zveze», «Varnost pri delu s traktorji in drugimi kmet. stroji», «Metodis pri kravah molznica» itd.

Seminarje, ki so jih vodili naši najboljši kmetijski strokovnjaki, so povezovali s strokovnimi ekskurzijami na specializirane kmetije v Zg. Savinjski dolini, obiskali so velesenje v Novem Sadu, Zagrebu, Veroni in Gradcu, obiskali so kmetijske šole v Svecini, Rakičanu, Novi Gorici, na Grmu in Mariboru. Na Madžarskem so si ogledali posebnosti vzhodnoevropskega kmetijstva. Obiskali so kmetije zamejskih Slovencev v Rožu in Podjuni, si ogledali tovarno traktorjev v Štorkah, tovarno umetnih gnojil v Kutini, bili so v avstrijskem Schladmingu, kjer so si ogledali gorske kmetije, ki se bavijo s kmečkim turizmom, obiskali so kobilarno Lipica, si ogledali regulacijska dela v dolini Ščavnice in še bi lahko naštevali. Njihova dejavnost je bila vsestransko bogata, saj so si ob vseh teh ekskurzijah ogledali tudi kulturno-zgodovinske znamenitosti, povezovali so koristno s prijetnim, spoznavali so tudi svet in domovino.

Zanimivo je, da je to edina šola v naši republiki, ki je znala tudi po odhodu iz šolanja tako koristno povezati svoje absolvente. Menimo, da je to predvsem zasługa mentorja društva Ivana Vebra in uprave šentjurske šole za kmetovalce in gospodinje.

ERNEST REČNIK

NOVOSADSKI HIBRIDI

Novosadski Inštitut za poljedelstvo in povrtninarstvo je v svojih štirih desetletjih obstoja in delovanja vzgojil več kot sto sort hibridov poljedelskih in povrtninskih kultur. Zlasti velik napredek so njegovi strokovnjaki dosegli pri gojitvi novih visokorodnih sort pšenice, hibridne koruze in sončnic, kar je Vojvodini še posebej omogočilo, da se je pri teh kulturah glede na hektarski donos, povzpela med svetovne pridelovalce.

Novosadski inštitut je svoje licence za omenjene sorte in hibride uspešno prodal tudi na tuje. Tako ocenjujejo, da te kulture gojijo na Madžarskem na več kot milijon hektarih, v Sovjetski zvezi, Češkoslovaški, Bolgariji in nekaterih zahodnih državah na več stotisoč hektarih in mnoge od novosadskih sort so med vodilnimi na svetu že več let.

Rezultati inštituta pa postanejo razumljivi, če upoštevamo podatke, koliko iz svojega dohodka namenja za inovacije v gojitvi rastlin. Od približno 370 milijonov dinarjev dohodka, namenja za inovacije kar 90 odstotkov, v samem aktivu za inovacije pa dela več kot sto zaposlenih, od katerih je dobrih 50 doktorjev znanosti.

UM

GOZDIČ ŽE ZELEN

Glede na to, da na področju gojenja gozdov prihaja v zasebnem sektorju do velikega razkoraka med postavljenimi načrti in uresničitvijo le teh ter na osnovi dejstva, da spada gojenje gozdov med najpomembnejše dejavnosti gospodarjenja z gozdovi, se bosta morali obe enoti kooperacije v žalski občini organizirati tako, da bo zagotovljeno in omogočeno izvrševanje vseh gojitvenih del.

Na področju družbene gozdne proizvodnje bo treba zaradi problemov, ki nastajajo v zvezi s pravilom lesa, poiskati trajne rešitve v lastni gozdarski mehanizaciji. Hkrati pa bo treba razreševati problem razdrobljenosti gozdnih površin, ki predstavljajo veliko oviro v racionalizaciji gozdarske proizvodnje. Čim prej bo treba pričeti z izvajanjem prostorsko ureditvenih operacij. Podobno kot v kmetijstvu. V predlogu resolucije o družbenoekonomskem razvoju občine Zalec v tem letu piše, da bo morala gozdarska inšpekcijska služba poostri nadzor in ustrezno ukrepati pri nedovoljenem prometu z lesom.

V srednjeročnem obdobju pa bo treba več storiti za biološka vlaganja in tehnične naložbe. Pri tem mislimo na mehanizacijo in gradnjo gozdnih prometnic. Posebna skrb bo namenjena usklajenemu zagotavljanju surovin za lesno industrijo v občini Zalec.

JANEZ VEDENIK

ZA ODPRAVO MESNE IN MLEČNE KRIZE

BO LETOS »ZRASLO« DOVOLJ MESA?

Nadomestilo za mleko in premije za privez telet

Ne enkrat smo tudi v našem časniku modrovali, da višje odkupne cene za meso, pa tudi maloprodajne, še ne morejo v kratkem času rešiti problemov preskrbe s svežim mesom, saj je logično, da mora meso najprej »zrasti« na kmetih. Prav tako smo dobro napovedovali, da bo kmalu po »mesni krizi« počilo še pri mleku, katerega cene so bile nespodbudne za kmetovalce - živinorejce. In spet se je zgodilo, da je količina odkupljenega mleka občutno padla, zmanjkalo je mlečnih izdelkov, predvsem masla, ki smo ga morali nato nujno nekaj uvoziti za drage devize. Nekatere naložbe v mlekarstvu, tudi v naši celjski regiji, so se ob tem znašle v posebni zadregi, za nameček pa regijski SIS za preskrbo in pospeševanje kmetijstva tudi ni zaživel v predvidenih rokih in okvirih.

V nekaterih občinah so se sicer kmalu znašli in so s premijami za privezovanje telet in plemenskih telic poskušali vplivati na »hitrejšo rast« mesa in posredno na dovolj velike količine mleka za odkup. Tako so kmalu reagirali lansko leto tudi na primer v občini Velenje in še kje. V bolj mestnih in industrijskih občinah pa še vedno ni zmagalo mišljenje, da bo za hrano v prihodnje treba več vlagati, kajti samo kupovati na razpoložljivem trgu ne bo dovolj, niti izbire, niti količin. Od tod tudi močnejša nenaklonjenost in nezaupanje do regijskega SIS za preskrbo in pospeševanje kmetijstva, kjer je še posebej izpadla poštena in dobra ak-

tivnost družbenopolitičnih sil, na primer kar sindikatov in SZDL.

Prejšnji teden se je slovenski izvršni svet odločil, da nekatera od omenjenih vprašanj reši v republiškem okviru in sicer tako, da z odlokom določi za čas od 1. januarja do 30. junija 1981 nadomestilo v znesku 1 dinar 20 par za liter prodanega mleka vsem tistim organizacijam združenega dela, ki pridobivajo kravje mleko same in ga prodajajo mlekarnam.

Ta denar oziroma prispevek naj bi kot doslej, skupno z združenimi sredstvi v živinorejski poslovni skupnosti uporabljali namensko »stabilizacijsko« za urejanje ekonomskega položaja družbenih mlečnih farm in za spodbujanje skupnih naložb kmetov in organizacij v

skupne hleve oziroma za modernizacijo objektov v pašnih in hlevskih skupnostih. Odlok tudi omogoča, da v primeru izgub pri proizvodnji mleka sredstva namenskega prispevka organizacije združenega dela lahko uporabijo za kritje izgub.

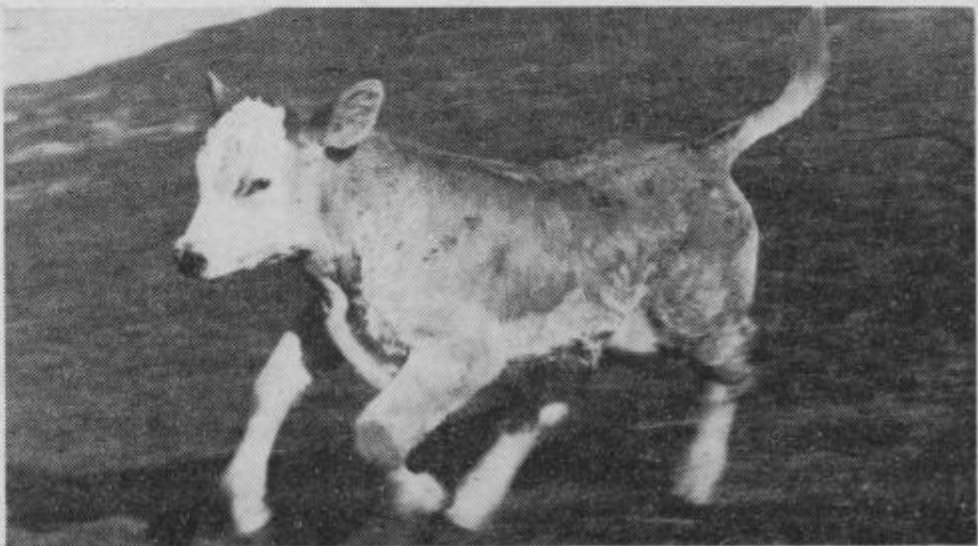
Prav tako je izvršni svet prejšnji teden sprejel odlok o premiji za privezovanje telet za pitanje za enak čas, do 30. junija. Kmetom in organizacijam združenega dela kmetijstva, ki pitajo lastna teleta, pripada premija 2000 dinarjev za tele, če privežejo teleta v teži največ 135 kilogramov in se pogodbeno zavežejo, da jih bodo pitali do teže, da pri bikcih pridobijo najmanj 270 kilogramov mesa, pri junicah pa najmanj 230 kilogramov mesa in jih oddali klavnicam po ceni, ki

bo veljala na dan dobave, določene seveda s samoupravnim sporazumom.

Izvršni svet SR Slovenije je sprejel tudi dodatni odlok o premijah za plemenske telice v tem letu. Kmetije in kmetijske organizacije bodo lahko uveljavljale premije za vsako dodatno telico v hlevu v višini 4000 dinarjev in sicer za vsako, težjo od 130 kilogramov in, ki pomeni povečanje obstoječega staleža plemenske goveje črede v hribovitih predelih, oziroma 2500 dinarjev za vsako dodatno telico, težjo od 130 kilogramov na ostalih kmetijskih območjih.

S temi ukrepi izvršnega sveta Slovenije pričakujemo torej uspešno rast »mesa« in dovolj količin mleka v letošnjem letu!

MITJA UMNİK

SMUČARSKI TEČAJI

Tudi v žalski občini so pripravili po nekaterih osnovnih šolah začetne tečaje smučanja. Med tistimi, ki so tečaj pripravili prejšnji teden, so bili tudi na Polzeli. Začetnega tečaja se je udeležilo 45 učencev iz OS Vere Šlander iz Polzele. Na sliki. Skupina mladih smučarjev ob zaključku tečaja na Polzeli.

T. TAVČAR

PRVENSTVO GORENJA V SANKANJU

Letošnje prvenstvo Gorenja v sankanju je minilo v znaku rekordne udeležbe in prisotnosti že tradicionalne udeležbe posebnih sani - izdelanih v obliki nekakšne »formule 1«.

Kar 120 delavk in delavcev je prišlo v soboto, 24. januarja 1981, v Mislinjo, od tam pa se podalo na Tovsti vrh nad Mislinjo.

Rezultati:
Ženske: 1. Rezoničnik Jožica (Gost. enota) 5.24,74, 2. Draga Kaker (Štedilniki) 5.39,30, 3. Darinka Založnik (Pralna tehnika) 5.44,11 - ekipno: 1. Gostinska enota 18.54,40, 2. Vzdrževanje 19.10,06, 3. Štedilniki 19.19,28.

Moški - navadne sani: 1. Andrej Oder (Vzdrževanje) 4.31,94, 2. Branko Oder (Avtopark) 4.56,86, 3. Marjan Krajnc (Avtopark) 4.59,42 itd. - ekipno: 1. Vzdrževanje 15.10,39, 2. Avtopark 15.12,90, 3. Štedilniki 15.34,27 itd.
Moški - posebne sani: 1. Anton Lukner (Vzdrževanje) 5.14,82, 2. Alojz Pungartnik (Vzdrž.) 5.30,73, 3. Jošt Milan (Elektronika) 5.46,60 itd. Ekipno: 1. Vzdrževanje: 18.18,34.

HINKO JERČIČ

VITANJE

MALO CVENKA

Letos živinska ambulanta, vodovod

Kako in kaj delajo v Krajevni skupnosti Vitanje, nam je pripovedoval tajnik krajevne skupnosti Dominik Šibanc:

«Krajevne skupnosti, ki imajo malo industrije so znane po tem, da jih iz leta v leto pestijo finančni problemi. V Vitanju imamo samo tri delovne organizacije. Vse kar v Vitanju novega zgradimo, delamo v okviru samoprispevka, ki je bil izglasovan leta 1977. Plani in načrti pa so daleč od realizacije. Veliko smo že naredili, vsega, kar smo si leta 1977 zastavili, nikakor ne bo mogoče uresničiti zaradi povečanja stroškov. Izgradili smo elektrifikacijo na zaselkih Paka in Hudinja, dokončali smo tudi mrliško vežico, vrtec in asfaltirali del ceste Vitanje-Fužine.

Vsak rešen problem pa odpira nove potrebe. Zato za letos planiramo, da bomo izgradili oziroma postavili živinsko ambulanto in vodovod na Breznu. Na Breznu imajo krajanje že dolga leta velike probleme s pitno vodo. Ob sušnih obdobjih morajo vodo voziti gasilci iz Vitanje. Želja Vitanjčanov je, da bi rekonstruirali kul-

turni dom. Obnovo zaradi velikih finančnih problemov iz leta v leto odlagamo, zaradi povišanja stroškov že sedaj ne bi zadostovalo dvakrat toliko sredstev kot smo planirali.

Ker smo zadolženi vseh povsod, za letos načrtujemo samo postavitev aparature za drugi TV program. Na pomoč so priskočili tudi krajanje, ki zbirajo prostovoljne prispevke.

MARJANA MATIJEČ

ŠOŠTANJ

NAJSTAREJŠI V DOLINI

Gasilsko društvo je bilo ustanovljeno 1879. leta

Najstarejše gasilsko društvo Saleške doline je bilo ustanovljeno 1879. leta v Soštanju. Pred dnevi so se poleg domačih gasilcev zbrali na 102. letni občni zbor še predstavniki ostalih gasilskih društev Saleške doline, občinske gasilske zveze Velenja in Maribora, ki jo je zastopal Jože Žunkovič, ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij in delovnih kolektivov Soštanj. Vabilu se je odzvala tudi petčlanska delegacija pobratene družstva Čazme iz Hrvaške, ki sta jo vodila predsednik Krešo Svetoivanec in tajnik Ljubo Gecan.

Iz poročila predsednika Ivana Stvarnika je razvidno, da deluje v društvu 65 članov, 10 članic, 11 mladincev in 20 pionirjev, ki sestavljajo tri operativne desetine članov, desetino članic in desetino pionirjev, ki so lanske leto na različnih tekmovanjih dosegli lepa priznanja. Ker je glavna skrb društva na strokovnosti in kadrih, je v društvu kar 10 gasilskih podčastnikov, 5 častnikov in 1 višji častnik. Izprašanih gasilcev je 54, 18 pa je še pripravnikov. V preteklem letu so bili le trije manjši požari v različnih delovnih organizacijah, ki pa so bili zaradi hitre intervencije kmalu pogaseni, zato ni bilo večje gmojne škode. Da bi bili kar najbolj pripravljeni za uspešno protipožarno delovanje, so imeli lani 21 praktičnih vaj, razen tega so se udeleževali raznih tekmovanj tako v občinskem kakor tudi republiškem merilu. Poučno ekskurzijo pa so imeli celo v

Ivan Stvarnik

sosedno Hrvaško in Bosno. Sicer pa se redno sestajajo vsak četrtek na raznih predavanjih in tečajih, na katerih želijo vzgojiti čimveč mlajših in sposobnih kadrov. Tako so pred nedavnim Tine Turk, Branko Uranjek in Peter Drev končali šolo za gasilske častnike. Da bi pridobili še več mladih gasilcev, so v šolah in nekaterih delovnih organizacijah pripravili strokovna predavanja.

Omeniti velja tudi dobro sodelovanje z ostalimi društvi, civilno zaščito, socialistično zvezo in krajevno skupnostjo, ki po svojih zmogljivostih društvo tudi finančno podpira. Še posebno z vidom pa je sodelovanje s šoštanjskimi termoelektrarnami, saj se je občnega zbora udeležil tudi direktor Dušan Janežič. Po poročilih in razpravi je predsednik občinske gasilske zveze Tone Brložnik podelil zaslužnim gasilcem priznanja, Martinu

Turku pa plaketo veterana za 40-letno delovanje v gasilstvu. Predsednik pobratene družstva pa je šoštanjskim gasilcem poklonil umetniško sliko Čazme in jih povabil na letošnjo 110-letnico njihovega društva, kar so šoštanjski gasilci tudi z veseljem sprejeli.

Se marsikaj bi lahko napisali o delu šoštanjskih gasilcev, saj se le-ti zavedajo, da beseda prostovoljec pomeni dosti več kot pa biti samo član gasilske organizacije. Društvo bodo tudi v bodoče vodili predsednik Ivan Stvarnik, poveljnik Ivan Osteršek, tajnik Anton Levar in blagajnik Tomo Hudoletnjak skupaj z operativnim štabom.

V.K.

OBČNI ZBOR AD KLADIVAR

Najštevilnejše in najkvalitetnejše športno društvo z vrhunskimi in množičnimi dosežki v celjski občini Atletsko društvo Kladivar bo v petek, 30. januarja 1981, ob 18. uri pripravilo v restavraciji Kladivarja LETNO SKUPŠČINO. Na njej bodo pregledali delo v zadnjem obdobju ter sprejeli program za letošnje leto. Ob koncu letne skupščine bodo podelili tudi priznanja. Na to srečanje so vabljeni vsi atleti in atletinje, sodniki in atletske delavci AD Kladivar.

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

AGENCIJA VRUNČEVA ORGANIZACIJSKI DEL LJUBLJANSKE BANKE SPLOŠNE BANKE CELJE

Agencija Vrunčeva je eden izmed organizacijskih delov Ljubljanske banke Splošne banke Celje s sedežem v Vrunčevi 1, Celje. Za občane opravlja: zbira in vodi dinarske in devizne vloge občanov, opravlja dinarske in dinarsko-valutne blagajniške posle ter menjalne posle. S svojim poslovanjem naj bi pokrivala območje krajevne skupnosti Dolgo polje.

Za stranke posluje petkrat na teden (ponedeljek od 7. ure do 15.30, torek, sredo, četrtek, petek od 7. ure do 11.30).

Podatki o obsegu poslovanja kažejo, da je agencija v primerjavi z drugimi organizacijskimi deli banke, ki opravljajo posle za občane premalo izko-

riščena. Varčevalci jo najbrž premalo poznajo. Medtem ko v Vodnikovi 2 ali Celjski mestni hranilnici čakajo v vrstah, bi lahko v agenciji Vrunčeva opravili enak posel hitreje. S tem bi bili razbremenjeni ostali organizacijski deli, varčevalci pa bi bili prav gotovo bolj zadovoljni z bančnimi uslugami.

Prav zato smo se odločili, da varčevalce Ljubljanske banke Splošne banke Celje in vse občane celjskega območja opozorimo na organizacijski del banke v katerem so jim na razpolago enake bančne usluge kot v kateremkoli drugem organizacijskem delu s področja poslovanja z občani.

100 KMEČKIH
ŽENA NA MORJE
IN TO ŽE OSMIČ

KUPON 1

LETOS JE
PRISPEVEK
ZA IZLET
300 DIN
ZA OSEBO

IME IN PRIIMEK

TOČEN NASLOV

POŠTA

LASTNOROČNI PODPIS

MLADI PIŠEJO

13. SREČANJE PIONIRJEV DOPISNIKOV

Pri Zvezi Društev prijateljev mladine Slovenije v Ljubljani je bil sestanek odbora za pripravo 13. republiškega srečanja pionirjev dopisnikov in njihovih mentorjev, ki bo letos v Žalcu. Na sestanku so poleg predstavnikov Zveze DPM bili prisotni tudi člani organizacijskega odbora iz Žalca, ki so z delom na to srečanje začeli že ob koncu lanskega leta. Na pogovoru je prišlo do nekaterih sprememb, med katerimi je najbistvenejša ta, da srečanje ne bo novembra ali oktobra, kot je bilo najprej zamišljeno in tudi v prejšnjih letih izpeljano, temveč že 19. in 20. septembra! Srečanje tudi ne bo več trajalo tri dni, ampak samo v soboto in nedeljo.

Organizator žalskega srečanja je že pripravil okvirni program, kako naj bi srečanje najmlajših slovenskih dopisnikov v časnike in radio tokrat izgledalo. Osnova je seveda ista, kot na prejšnjih podobnih srečanjih, so pa temu dodali vrsto novosti, ki bodo srečanje prav gotovo popestrile in obogatile, naredile privlačnejše.

Tako naj bi med drugim prvi dan popoldne bil namenjen posameznim interesnim skupinam, ki bodo pod mentorstvom članov posameznih društev (čebelarji, ribiči, lovci, gasilci, muzealci itd.) odšli na ogled posameznih najzanimivejših točk v žalski občini in Savinjski dolini. Najvztrajnejši naj bi po povratku v Žalec o tem že napisali prispevek, ki bo objavljen naslednji dan v skupnem glasilu. Za vse pionirje dopisnike (pričakujejo jih več kot 200 iz vse Slovenije) pa bo skupen ogled Žalca in Savinjske doline z najvišje Hmezdove stavbe. Tudi na letošnjem srečanju bodo sodelovali znani slovenski mladinski pisatelji in novinarji. Poživi-

tev naj bi tudi predstavljala »direktna« izdelava stenčiasov med srečanjem, priprava radijskih oddaj, risanje obvestil in sporočil itd. Določena je že tudi okvirna tema za posvet mentorjev »Kakšne so vse oblike možnosti podajanja informacije«.

Pri srečanju sodelujejo vsi slovenski časniki in radijske postaje, ki v svojem prostoru odmerjajo del za prispevke mladih dopisnikov. Pri letošnjem srečanju bo sodeloval tudi Novi tednik – Radio Celje, ki že vrsto let mladim dopisnikom posveča veliko pozornost. Vse to pa pomeni, da bo Novi tednik – Radio Celje tudi izbral iz svojih najzvestejših in najvztrajnejših mladih dopisnikov skupino, ki se bo pojavila na republiškem srečanju v Žalcu. Torej vaša naloga je preprosta: še več sodelujte z nami, pišite in rišite. Obvezno nam pošiljajte svoja šolska glasila ter nas sploh obveščajte o delu novinarsko-literarnih krožkov. Pišite o vsem: kaj se dogaja v šoli in okoli nje, kaj se dogaja v vašem kraju, kaj ste recimo lepega doživeli na sobotnem ali nedeljskem izletu. Vse podrobnejše informacije lahko dobite v našem uredništvu.

Vaša šolska glasila potrebujemo tudi zaradi končne ocene.

Zdaj pa veselo na delo, saj če odštejemo poletni počitniški čas do 13. srečanja pionirjev dopisnikov Slovenije in njihovih mentorjev niti ni več tako daleč. Ob tem pa seveda ne pozabite na vašo osnovno dolžnost – šolo in učenje, sodelovanje z dopisovanjem pa naj bo vaš in naš prijeten konjiček za razvedrilo in spoznavanje!

TONE VRABL

DAN V ŠOLI

Vsi mladi moramo hoditi v šolo. V šolo hodimo zato, da se učimo, da bomo lahko, ko bomo veliki, koristili domovini in sebi.

Vsako jutro, razen sobote in nedelje, se odpravim v šolo. Zjutraj začne budilka ropotati že ob sedmih. Z jezo pogledam na uro, ki bi jo najraje vrgla v kot, da je nikoli več ne bi videla. Z muko se skobacam iz postelje, pogledam skozi okno in nato stečem na stranišče. Od tam pokukam v kuhinjo, se trikrat obrnem, kakor bi hotela odkriti kaj novega. V kopalnico grem s težkimi koraki. Kar zmrzam me ob misli na ledeno mrzlo vodo. Ko stopim v kopalnico, zagledam v ogledalu svoj zaspani obraz. Namočim dva prsta v vodo, potegnem po očeh in umivanja je konec. V roke pograbim glavnik, se počesem, nato odrvim spet v svojo sobo. Na stolu me čaka obleka, ki jo hitro oblečem na mrzlo telo, poravnam posteljo, vzamem torbo in spet odrvim v kuhinjo. V usta vlijem malo mleka, se obujem in za seboj zaklenem vhodna vrata. Na ulici vidim ljudi, kako hitijo, jaz pa se počasi »guncam« proti šoli. Hišnik že spušta učence v šolo. Ko pridem po stopnicah v prvo nadstropje, se sezujem in odidem v razred. Vsedem se v peto klopi in iz torbe privlečem stvari za prvo uro. Začne se glasen in prijeten pogovor. Smejemo se, šalimo, naenkrat pa vso to veselje prekine šolski zvonec. Razpršimo se po klopih in z nejevoljo pričakujemo učitelja. Prvo uro je slovnica. Grozen predmet. Tovarišica stopi v razred. S hrupom vstane, še vsi zaspani in kremžasti. Po razredu, se razleže: »Sedite!« Potem spet sedemo. »Kdo manjka?«, zopet vpraša tovarišica. Nekateri odgovore, drugi pa se za taka vprašanja ne zanimamo. Glasni smo, tovarišica se trudi, da bi utišala naše klepetave jezike, vendar mi se ne damo. Naprej regljamo kakor žabe. Potem pa nas preseneti glas: »Utihihite, ali sprašujem!« Takrat se za trenutek spogledamo nato pa le utihnemo. Čez čas zvonijo in vsi vzklíkamo: »Zvonilo je!« Slišijo pa se tudi vzdihljaji: »Oh, končno!« Hvala bogu! Komaj sem že čakala! Komaj sem preživela! Spet se razgovorimo in spet nas zmoti zvonec. Zgodovina, nato fizika. Dve mučni uri sta spet za nami. Nato pride DMV – ura sprostivne in le-

narjenja. Poslušamo tovarišico, ki nam razlaga stvari, ki jih deloma že poznamo. Naslednjo uro je matematika. Začne se glasno kričanje in vzklíkaje: »Kdo mi posodi ravnilo?« Zvoni, vendar ne utihnemo. Tovariš odpre vrata. Vsi utihnemo in strmino predse. Po končani matematiki, veseli ali pa žalostni zdravimo po stopnicah k telovadbi. Preoblečemo se. Pri tovarišu in tovarišici pa se zbirajo sošolke in sošolci z raznimi opravili: »Tovarišica, boli me glava!« Tovarišica, pozabila sem opremo. Mama mi je oprala dres. »Tisti, ki telovadimo, se zapodimo po telovadnici in takrat se začne mučno »Telovadjenje«. Ob koncu ure smo že vsi izmučeni in pridrvimo v slačilnico, se oblečemo in počasi odidemo domov.

Tako se iz dneva v dan ponavljajo dopoldnevi v šoli, z razliko, da pridemo preneka- teri dan v šolo slabe volje, večasih pa tudi z veseljem.

MELITA SENDLINGER

7. c.
Prva osnovna šola, Celje

NETOPIR

Bil je večer. Komaj sem prišla iz mesta, že sem slišala mamin ukaz: »Pojdi v klet po čebulo in česen!« Nekaj časa sem se obotavljala in se izgovarjala, da me je strah, nato pa sem le odšla v klet.

Ko sem vstopila v klet, sem hitro prižgala luč, kajti obšel me je grozen strah. Vrečko sem napolnila s čebulo in česnom. Kar nad menoj preleti nekaj črnega. Iz strahu še zavpiti nisem mogla. Začela sem zaklepati vrata, ko je nad menoj zopet nekaj zletelo. Tedaj pa sem videla, da je to netopir. Hitro sem stekla v stanovanje in to povedala mami. Ker mi ni verjela, sva skupaj odšli nazaj v klet. Čakali sva skriti za zidom. Toda netopirja ni bilo nikjer. Že sva mislili oditi, ko je priletel. Razločno sva videli mišjo glavo in ptičji trup, kar je značilnost netopirjev. Tedaj pa je ugasnila luč. Onemeli sva, kajti nisva vedeli, kaj naj narediva. Začeli sva tipati. Kar naenkrat pa se je mama spotaknila in padla. Pomagala sem ji vstati in tipaje sva se nekako prebili do stanovanja. Kmalu pa je prišel mami otekati gleženj. Vedeli sva, da je to od padca. Ker pa otekli- na ni in ni hotela splahneti, sva poklicali zdravnika. Povedal je, da si je mama zvil- gleženj. Tedaj pa je še mama

pristavila: »Tega pa sta kriva ti in tvoj netopir!« Jaz pa sem se ji le hudomušno smejala.

MELITA JAKOPIČ, 7. c

OS Primož Trubar,
Laško

UJEZI ME...

- če me kdo poškopri z mrzlo vodo
- če ne slišim ure, ko me kliče
- če mi kdo podstavi nogo
- če me mamica udari
- če ne morem narediti dovolj na enkrat
- če me sestra ponoči brca
- če se na ravnem spotaknem
- če moram zgodaj spat
- če se brat tepe z menoj
- če okrog mene klepetajo
- če me brat polula
- če ni snega in se ne morem smučat
- če moram večkrat prine-
sti drva
- če mi mama ne da denar-
ja za sladkarije
- če mi sestra ugasne luč,
ko čitam zanimive knjige

VESELI ME...

- če dobim lepo oceno
- če dobim novo knjigo
- če dobim nove smuči
- če smem z atekom v ka-
minolom
- če mi ni treba nosit drva
- če je sneg
- ko je nedelja in mi ni tre-
ba oditi v šolo
- če dobim denar
- ko pozvoni zvonec konec
pouka
- ko dobim petico

ČLANI DOPISNIŠKEGA
KROŽKA
OŠ ZREČE

MOJ DOMAČI KRAJ

Moj domači kraj je Gorica pri Slivnici. Gorica je majhna kotlina, ki jo obdajajo hribi s prečudovitimi gozdovi. Skozi njo tečejo potoki, ki se izliva- jo v največji potok Voglajno. Pred nekaj leti so zaježili več- ji potok, ki se je razlil po kot-
linici in nastalo je umetno je-
zero – Slivniško jezero, ki pa
na žalost ni čisto.

Središče Gorice je ob križi-
šču cest, ki peljejo iz Sentjur-
ja v Kozje in Loko. V centru
sta dve trgovini, pošta, gostil-
na in kulturni dom, ki je bil
zgrajen pred kratkim in na
katerega smo zelo ponosni. Včasih je bil center na hribu
Slivnica, kjer je bila tudi šola.
Pozneje pa se je center pre-
stavil v dolino, ker so tu skozi
začeli voziti avtobusi. Od tod
tudi ime Gorica pri Slivnici.

Sedaj Gorica skoraj že za-
služi ime »trg«, saj se nekoč

mali kraj danes hitro širi po
nižkih hribi. Ljudje hodijo v
službo v Sentjur in Celje. Ve-
čina se jih vozi z avtobusom,
zato imamo kar dobre avto-
busne zveze. Nasploš se Go-
rica hitro razvija. Dobili smo
otroški vrtec, ki smo ga težko
pričakovali. Pred letom dni
so obnovili trgovino, sedaj pa
še stari kulturni dom. Ko
smo dobili novega, se je tudi
gasilski dom prestavil vanj.
Vsako leto so pionirji-gasilci
zelo uspešni na gasilskih tek-
movanjih. Problem pa je v
tem, da imamo premajhno
šolo, ki dobi v višji stopnji še
učence iz podružnic Vinske-
ga vrha, Loke in Prevorja.
Osnovna šola »Franja Vrun-
ča« stoji sredi gozda na maj-
hnem gričku, ki ga imenuje-
mo kar Grič. Ime je dobila po
narodnem heroju Franju
Vrunču, ki je bil med begom
ranjen za Gričem in so ga
Nemci ujeli, pozneje pa
ustrelili.

Krajevna skupnost Gorica
se šele zadnje čase dviga iz
zaostalosti, vendar uspešno.
Vsi smo pa ponosni na svoj
domači kraj, čeprav leži med
hribi, po katerih se širijo goz-
dovi in vinogradi. Morda pa
ravno zato.

JOŽICA SPOLOVNAK, 7. a
OŠ Franja Vrunča
Slivnica pri Celju

MOJI PRIJATELJI

Najljubši prijatelji so mi
domače živali. Kaj je lepšega
kot to, da ti pes pomaha z
repom, ko prideš iz šole, da
petelin zakikrika, ko mu pri-
neseš koruze, da krave zamu-
kajo, ko stopiš v hlev, pozimi
ko sediš pri topli kmečki peči
in ješ suhe hruške, pa se ti
muca veselo plazi okrog nog.

S temi živalmi se srečujem
vsak dan, zanje delam in se z
njimi rada igram. Ni lepšega
kot to, da primeš muco v ro-
ke in jo pobožáš po mehki
pisani dlaki, da krmiš živino,
paseš krave, na paši pa se še
poigraš s psom.

Kako pusto pa je v mestu.
Ko prideš domov te pozdra-
vijo le gole stene. Z nikomer
ne moreš pokramljati. Na de-
želi pa je vse bolj veselo. Že
od daleč zaslišiš vesel lajež
psa. Zjutraj me zbudi že kiki-
rikanje petelina in z veseljem
vstanem in se napotim v šolo.
Zadovoljna in vesela sem, da
živim na kmetiji. Mislim, da
delo na kmetiji ni težko, če ga
opravljaš z veseljem. Na-
sprotno, prav čudovito je.

ANICA POTOČNIK, 8. r.
OŠ Lesično

MED NAJMLAJŠIMI V VITANJU

Mnogo žensk iz Vitanja je zaposlenih v Velenju, Celju, S. Konjicah in drugih krajih v okolici Vitanja. Vsaka zaposlen-
mati pa je vesela, če ve, da je njen otrok med delovnih
časom v varnih rokah. Zaposlene matere v Vitanju lahk
dajo svoje otroke od leta 1978 v nov vrtec, ki je bil zgrajen
sredstvi samoprispevka.

Ko smo obiskali vrtec v Vitanju, smo zmotili otroke
vzgojiteljice pri izdelovanju pustnih mask. Za hip so rado
dno gledali nato pa so se zopet zavzeto lotili svojega del
Zaradi zimskih počitnic je bilo otrok manj kot običajno, o
petih zaposlenih vzgojiteljic so bile v službi samo tri: Ma-
jana Pesjak, Brigita Fric in Magda Kos. Prijazne vzgojit
ljice so povedale, da vrtec ni polno zaseden in da imajo s
nekaj prostora za sprejem malčkov. V vrtcu imajo 44 otro
ki redno hodijo v vrtec, v malo šolo hodi 50 otrok, za otrok
iz okolice Vitanja pa imajo organizirano cicibanovo šolo.

Vrtec odprejo že v zgodnjih jutranjih urah in delajo d
15.30, ko pripeljejo avtobusi iz Velenja in Celja. Povedale p
so tudi, da bi bilo vse lepo in prav, če bi imeli svojo kuhinj
Sedaj vso hrano vozijo iz osnovne šole.

MARJANA MATIJE

ZA STANOVANJE GRE

Mati štirih otrok MARIJA STARIČ, je živela kar dolga let
v stanovanju, kakršnega si dandanašnji skoraj ne morem
zamisliti. nekaj kvadratnih metrov, brez pitne vode, bre
prave kuhinje in stranišča, samohranilka, dolga in slaba po
na delovno mesto, slaba plača, delo na tekočem traku, po
tem vrnitev, pogled v šolske torbe in nenehna vprašanja: St
siti? Ste lačni? Ste vse pospravili? Imate domače naloge
Kako kaj v šoli?

Videz ni kazal pomanjkanja. To je bila odpoved mater
Marije. Marsikatera mati njene starosti je imela vsega n
pretek, pri Staričevih pa je čisto tudi škripalo. Toda ma
Marija se je najprej odločila za stanovanje. Za prostor, ki j
vreden delovnega človeka. In šla je v bitko. Odprla je prene
katera vrata, mnoge prosila, da so pisali prošnje, priporočili
Tudi to je povedala, da je bližnja sorodnica legendarneg
Šarha izpod Pohorja. Leta in leta ni prav nič zaleglo. Bila p
je odločna in izjavah:

– Tovariši, šla bom do kraja! Ločena sem in mati štir
nedoraslih otrok. Morajo dobiti svoj pravi življenjski pr
stor!

Končno ji je sreča podala roko: stanovanje v solidarnost
nem bloku v Žalcu. In vsi so zaživeli novo življenje: štir
otroci in mati MARIJA STARIČ.

DRAGO KUMELJ

NOVO NA GRADU KOMENDA

Komenda – nad 800 let star in izredno zanimiv grad n
kameniti vzpetinici sredi Polzele – je v svoji pestri zgodovini
menjal številne lastnike. Zadnji – Stanovanjsko gospodari
stvo Žalec se želi Komendi postopoma odpovedati, ker ve
like sobane ne ustrezajo več za stanovanja.

Kulturnim delavcem, predvsem pa pobudnik in prvem
delavcu Stanku Novaku so se pričele uresničevati pre
dobrim letom dolgoletne želje. Pridobili so dve sobani. Na
peljali so elektriko, uredili luči, opravili razna mizarska i
pleskarska dela, uredili pod in še kup drobnih del. Najve
dela so vložili Miha, Silvo in Božo Kotnik. S strokovnim
nasveti je pomagala slikarka Darinka Pavletič-Lorenčak
Tako je Polzela dobila z udarniškim delom in z minimalnim
stroški 36.000 din čudovito razstavišče, ki je lani že gostil
domače amaterje in akademске slikarje.

Za letos imajo v programu že več razstav. Naj omenim l
najbližji. Osmega februarja bo otvoritev razstave likovniko
iz pobratenega Kruševca. Za dan žena pa bodo polzelsk
žene in dekleta razstavljale razna ročna dela od gobelinov
vezenja, pletenja do makramejev.

S pridobitvijo razstavnega prostora za slikarje in kiparj
(likovnega) se je delo ureditve Komende v velik dom ku
ture šele dobro začelo. Verjetno bodo še letos začeli ureja
muzejski del, ki bo prikazal razvoj Tovarne nogavic in lesn
industrije do Garanta danes s stroji in v besedi in slik
Precej imajo že zbranega gradiva za etnografski del muzej
Znanec bi radi ohranili vaško kovačijo in morda še kakšn
delavnico, ki bi jih s pomočjo obrtnikov uredili v spodnji
obokanih prostorih gradu.

V. VYBIHA

PRVI KUPEC JUGA 45

V ponedeljek je pri Slovenijavtu TOZD Avtomotor Celje dobil prvi kupec nov jugoslovanski avto JUGO 45. Avto je kupil Anton Serti iz Mislinja pri Slovenj Gradcu. Povedal je, da se je zanj odločil predvsem zaradi majhne porabe goriva in sodobnega videza. Direktor TOZD Avtomotor Ciril Zavolovšek je Antonu Sertu ob tej priložnosti podaril v imenu temeljne organizacije darilo - prtljažnik za smuč.

JANEZ VEDENIK

HORTIKULTURNIKI NA POLZELI

Hortikulturno društvo na Polzeli je sorazmerno mlado, odlikuje pa ga delavnost. Že doslej so za svoj kraj napravili veliko. Uredili so številne gredice v centru Polzele in tudi pozneje lepo skrbeli zanje, skrbijo za novi del pokopališča na Polzeli in za nasad cipres na njem, sodelovali so na več prireditvah in razstavah. Med drugim tudi na Hortikulturi 80 v Celju. Poleg tega so imeli več strokovnih predavanj, tudi za nečlane. Organizirali so več izletov, tako so v preteklem letu bili na cvetlični razstavi v Mariboru, obiskali so Hišo cvetja na Dedinju, kjer so se poklonili spominu Tovarisa Tita in si ogledali Beograd. Pripravili so tudi očiščeval-

no akcijo, pri kateri so sodelovali člani, številni šolarji in drugi krajanji in akcijo ocenjevanja najlepše urejenega doma. Ocenjevali so dvakrat in tisti, ki so za lep dom in njegovo bližnjo okolico najbolj skrbeli, so prejeli priznanja in plakete.

Za letošnje leto imajo dokaj obširen program dela. V zimskem času bodo organizirali dvoje strokovnih predavanj, letno konferenco pa bodo pripravili koncem februarja. Dosadili bodo ciprese na pokopališču in skrbeli za redno okopavanje in zalivanje. Uredili bodo okolico stavbe krajevne skupnosti, kjer ima svoj sedež tudi društvo, ter uredili nasade v centru Polzele. Tudi letos

bodo ocenjevali urejenost posameznih domov. Prvo ocenjevanje bo v začetku meseca junija, drugo pa ob koncu julija, plakete in priznanja bodo podelili ob krajevnem prazniku. Pripravili bodo cvetlično razstavo, ki jo bodo popestrili z razstavo ročnih del in domačih prigrizkov. Razstava bo 3., 4. in 5. julija, ko bo društvo praznovalo 10-letnico delovanja, ob tej priložnosti bodo razvili tudi prapor in pripravili kulturni program. Organizirali bodo poučno ekskurzijo in pristopili k urejanju parka v Seneku, pri čemer jim bodo pomagali tudi Hortikulturne organizacije iz drugih krajev Slovenije.

T. TAVČAR

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV V OBRTNEM SEKTORJU

OBRT BO SESTAVNI DEL GOSPODARSTVA

Celjska občina je ena izmed tistih, ki ima precejšnje možnosti za razvoj malega gospodarstva, toda žal še neizkoriščene. V občini deluje 634 obratovalnic, ki so doslej delovale precej nepovezano in neorganizirano. Pred dvema letoma je bilo ustanovljeno obrtno združenje, ki se je največ ukvarjalo s parcialnimi problemi. Obrtni sektor so v občini pojmovali kot posebno kategorijo, ne pa kot sestavni del celotnega gospodarstva. Tako je bilo doslej, kako pa bo v prihodnje?

Na začetku planskega obdobja se v občini dogovarjajo za konkretne naloge in ukrepe z vsemi odgovornimi dejavniki z namenom, da zagotovijo pogoje za skladnejši in pospešeni razvoj malega gospodarstva. V Celju že nekaj časa občutimo pomanjkanje uslužnostnih dejavnosti kot so popravilo koles, vodovodne instalacije, popravilo malih gospodinjstev aparatov, tu je še vprašanje čevljarstva, pečarstva in še kaj. Ne smemo pozabiti tudi na proizvodno obrt kot dopolnjevanje širše proizvodnje in zagotavljanje potreb občanov. Večjo pozornost bodo v občini začeli posvečati organiziranemu povezovanju zasebnega sektorja in proizvodnje, kar bo omogočilo celovitejšo ponudbo zagotavljanja potreb.

Z dogovorjeno politiko razvoja malega gospodarstva želijo poglo-

biti interes za odpiranje novih obratovalnic, novih delovnih mest, to pa pomeni reševanje brezposelnosti v celjski občini. Že doslej se je pokazalo, da je zaposlovanje v zasebnem sektorju v naši občini zelo visoko, (5-8%). Načrtno delo na tem področju naj bi delavcem zagotovilo večjo socialno varnost. Doslej se je namreč dogajalo to, da so delavci v zasebnem sektorju imeli slabši položaj kot v delovnih organizacijah. Ne povsod, nekaj primerov pa bi prav gotovo našli. Načrtno delo bi pritegnilo marsikatero obrtnika v sodelovanje z delovnimi organizacijami in s tem v proizvodnjo predmetov v izvoz. Sredstva drobne gospodarstva so vse preveč razdrobljena, zato bodo morali poiskati oblike povezovanja, s tem pa se bo povečala tudi njihova ekonomska moč. Pomemben faktor je davčna politika, ki je bila doslej vse preveč okostenela, vprašanja pa je reševala povsem neživiljenjsko. V naslednjih letih se bo morala bolj kot doslej z razširjanjem davčnih olajšav usmeriti na pospeševanje obrtnega sektorja.

To je samo nekaj nalog, ki čaka obrtni sektor v prihodnje. Za njihovo uresničitev bo moralo s svojim delom več prispevati tudi obrtno združenje.

IJ

TRGOVSKA
DELOVNA
ORGANIZACIJA **TEKO** p.o.
63000 CELJE, GUBČEVA 2

IZKORISTITE POSEZONSKO ZNIŽANJE CEN

do 40% - konfekciji, pleteninam in srajcam v
- Veleblagovnici T
- Salonu T in
- Novosti, kjer je znižanje cen tudi usnjeni konfekciji
od 15. 1. do 15. 2. 1981

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

44

Sveti hrib - Fudžijama - je bil brezupno zavrt v debelo plast megle, ki se je zgostila v pluskajoč dež, tako da smo prideževali v neko gostilno ob bregu. Jezero je valovalo kot razburkano morje in čolni, ki so sicer redno vozili, zdaj sploh niso mogli izpluti. Popoldne je prehajalo v večer, mi pa smo sedeli v hotelski sobi, ki je bila hkrati naša jedilnica.

Ceprav je bila ta pomladanski dež nepomemben, je pa le odločilno posegel v usodo enega človeka, dva druga pa boleče povezal. Ko smo namreč tako sedeli v sobi, sem začela gospoda H. prigovarjati, naj odpotuje v Evropo in si tam izpopolni znanje. Gospod H. se je podrobno pozanimal, koliko bi ga to stalo, pri tem pa naj je prevzela taka vna, da smo izdelali načrt in določili smer njegovega potovanja in se pogovorili tudi o njegovem študijskem načrtu. Pozneje je gospod H. res zapustil svojo ženo, ki mu je prav tedaj todila hčerko, odpotoval za dve leti v Evropo, obiskal svojo mamo, svoje sorodnike in znanke in se vrnil, še preden sem - od viharja zlomljena in oklesčena - tudi jaz pristala v domačem pristanu. Gospoda H. mi je dal priporočilno pismo za nekoga na Formozi... Toda nočem se prehtelevati.

POMLAD

O Japonski bi lahko napisala celo knjigo in zelo sem se morala premagovati, da sem skrajšala opis naslednjih mesecev, ki sem jih preživela v Deželi vzhajajočega sonca. Maja, ko cvete v Hybijaškem parku neverjetno veliko številno neverjetno lepih azelej in glicinij, vihrajo z vseh hiš, kjer imajo dečke, svile ribe - Japonci praznujejo praznik

dečkov. Losos je simbol krepkega moža, ker kljub raznim oviram plava proti toku navzgor in tak mora biti v življenju tudi možat moški; na družinskih zastavah je včasih poleg lososa naslikana tudi podoba Kintare, ki je imel baje pri igri za tovariša zajca in medveda in je v samoti zrasel v moža, ter Momotara, breskvinca otroka, ki so ga bili v breskvi podarili nekemu staremu zakonskemu paru; ko je Momotara odrasel, je kot zvesti sin svojemu očetu in svoji materi prinesel zaklad, ki si ga je bil priporil. Na praznični dan dečkov se prikažejo v očeh mater, ki nimajo sinov, grenke solze.

Spomladi dežuje z vztrajnostjo, ki samo Vzhodnjaka ne spravi iz ravnotežja; vse plesni in na cestah je toliko blata, da dobesedno obtičiš v njem. Domačini občudujejo ta dež, pravijo pravijo, da je poetičen, ker tako drobno in mehko pada na cvetje in sveže zelenje. Kljub dežju delajo izlete k templjem, obiskujejo grobove sedeminštiridesetih roninov - potujočih vitezov - ki so iz ljubezni do svojega izdanega gospoda naredili harakiri, in žrtvujejo Tenjunu, zaščitniku šolarjev, ki je bil nekoč moder učitelj, zdaj pa ga - bogvedi zakaj - časte v podobi bika, romajo pa tudi k izumitelju japonske abecede - okrajšane katakane - h Kob o Daishiju. Pri tem templju vidiš v vseh prodajnih lopah na mizi dharmo brez oči. Tako dharmo kupiš, jo odneseš domov in ji narišeš oči šele, ko se ti je uresničila želja, za katere izpolnitev si prosil. Dharna je bil budistični modrec, ki je sedem let sedel z obrazom proti zidu, da bi tako lažje premišljeval o skrivnostih sveta, ker ni uporabljal nog, so se mu te posušile in odpadle. Prva je le s težavo ostal neprestano buden; ker ga je nenehoma mučil spanec, si je, da ne bi zaspal, izpulil trepalnice in potem še veke ter jih ježno vrgel na tla. Iz njih je vzklil čajni grmič, da bi si ne bilo treba ljudem, ki bi radi ostali budni, odtrgati vek.

V RIBIŠKI VASI

Dnevi so drsli kot jagode ročnega venca skozi prste. Včasih, kadar je večji časnik sprejel moje prispevke, sem molila veseli del ročnega venca, včasih pa, kadar me je obšel občutek osamljenosti, žalostnega. Sredi ljudi sem bila sama. Nešteti ljudje moje in tuje rase so bili samo ladje, ki jih je veter usode gnal mimo moje ladjice in sem jim morala kmalu izgubiti izpred oči.

Prav ima angleški pesnik, ki pravi, da je sonce samo ena luč in da je več milijonov zvezd, toda s to edino lučjo, s soncem, umre tudi vsa luč na svetu. Mlačna naklonjenost vsega sveta se ne da primerjati z vrednostjo polne ljubezni enega samega človeka, jaz pa nisem ljubila nikogar in nihče na svetu ni ljubil mene, ne otrok, ne ženska, ne moški. Nislim tolikanj, kot bi si to želela, in tako sem potovala sem in tja po zemeljski krogli kot iz pravljice znani kotalikajoči se kamen, ki se ga ni prijel noben mah:

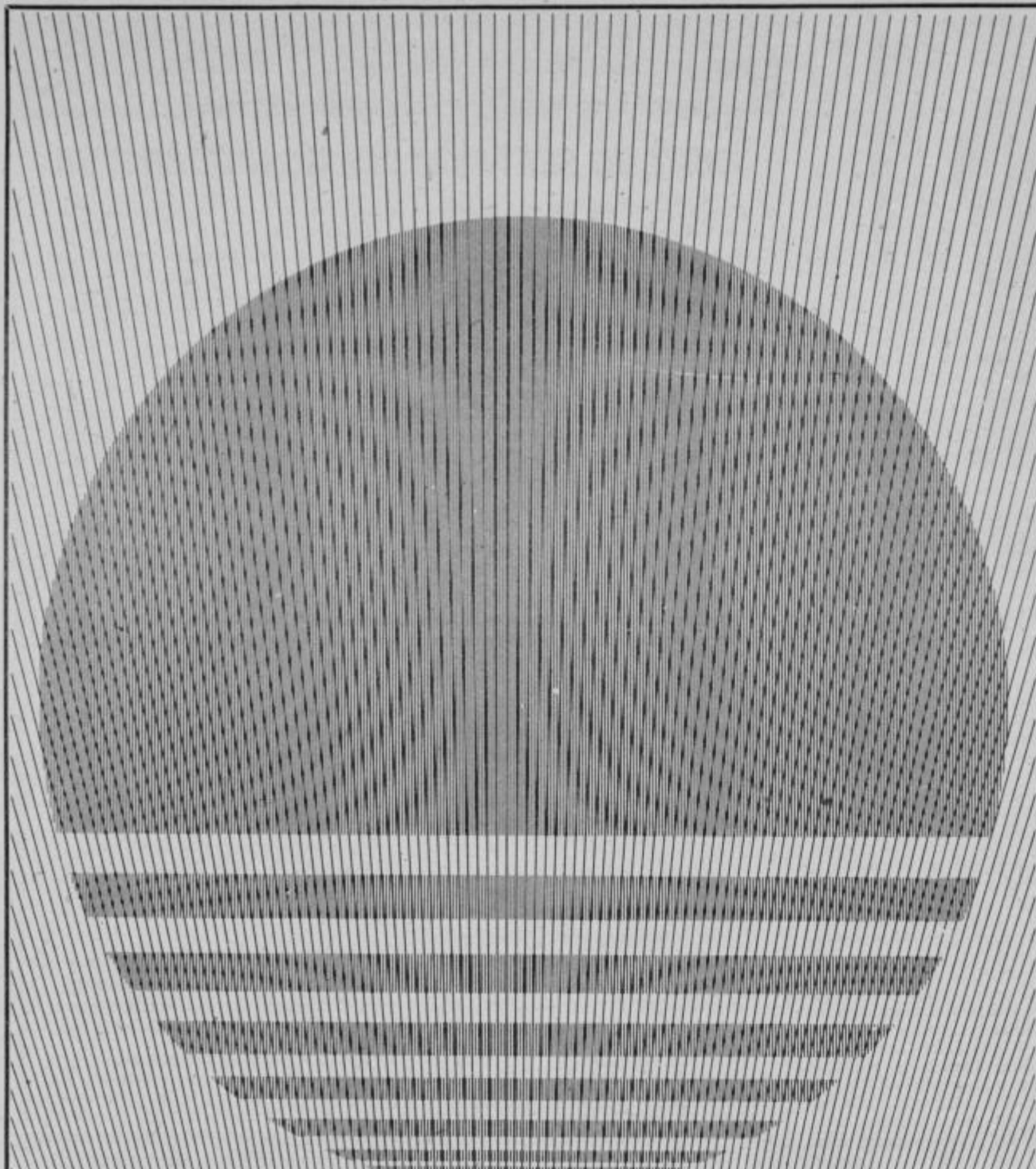
na nikogar nisem bila navezana in bila sem popolnoma sama. Kakor hitro sem dobila prijateljice, sem morala naprej. Tako je bilo v moji zgodnji mladosti, tako je bilo na potovanju okoli sveta, tako bo zmerom. Za žensko dušo to ni dobro, ker postane hladna in nikjer zakoreninjena in sčasoma ni več zmožna živeti skupaj z drugimi živimi bitji. Danes živim v svoji celici kot eremit. Če kdo pritisne na zvonec in mu odprem, bi mu, ker moram iz sanjskega sveta, ki sem si ga sama ustvarila, spet stopiti v okolje, ki je zame izgubilo vsak čar - najraje zaklicala »memento mori« in zadrlesknila vrata. Ker pa sem bila nekoč zaposlena na nekem nemškem poslaštvu, kjer so mi priklicali v spomin, česar sem se bila naučila v mladosti, da se namreč »to ne spodobi«, se poklonim in vprašam, morebiti ne ravno pretirano ljubeznivo, kaj obiskovalec želi.

Nekoč me je nekdo vzel s sabo v japonsko gledališče, kjer sem sedela na rogoznici v loži, ki je bila kot obrnjen zaboj, in gledala igro, ki je čisto drugačna kot pri nas, in kjer menjavajo sceno tako imenovani »črni možje« (črno oblečeni služabniki), ki naj bi si jih gledalci odmislili; v japonskem gledališču sedijo glasbeniki na odru in poleg japonskih instrumentov uporabljajo tudi dve »harmonični leseni kladi«, ki igrata v glasbi pomembno vlogo, igralci pa največkrat predstavljajo yorose iz hiš veselja in stare viteze, al pa slavijo, kot na primer v igri »Kirare Yosaburo« človeka, ki je postal iz ljubezni in svetobolja junak.

Včasih sem gledala plesne nastope. Izrazna dognanost rok umetnikov z Vzhoda je neprekosljiva. Vsak plesalčev prst govori, vsaka kretnja njegove roke je očarljiva kot pesem, in okoliščina, da plesalčev obraz ostane ves čas, ko pleše, popolnoma negiben, še zvišuje lepoto plesa. Tragika se ne izraža z grimaso, marveč s finimi, ubranimi kretnjami, kakršne delajo ljudje v največji bolečini, v tistem topem obupu, ko se zaveš, kako je s tabo in da ne bo nikoli drugače...

Včasih so me učenci peljali na obalo, da bi videla, kako živijo ribiči, da bi si ogledala čar skritih templjev, ki se iz goščave borovcev ozirajo po brezmejnem oceanu in njihove valovite sivo zelene strehe spominjajo na dolge, sivo zelene morske valove.

Ribiči odrežejo ribam bonito glavo in rep in jih sušijo na zračnih, poševno postavljenih lesah, ki jih položijo na sredo ceste, da padata nanje sonce in prah. Počasi postane riba tako trda, da jo je mogoče hraniti do dvajset let, ne da bi se pokvarila. Nastrgano na posebnem strgalu jo uporabljajo kot začimbo za riž in sočivje. To ribo poklanjajo ob slovesu kot simbol - obdarovanec naj bi ostal tako dolgo zdrav in nespremenjen kot riba bonito. Vsako darilo opremijo z noshijem in z dvojno pentljo. Samo darila, ki jih prinašajo mrtvecem, imajo eno pentljo, kajti mrtvec se ne vrne več.

salon meblo

tudi v

celju

Z 2. II. 1981 bo Celje bogatejše za novo specializirano prodajalno pohištva – **SALON MEBLO**.

V novo, sodobno opremljenih prostorih na Vrunčevi 2a si lahko ogledate in nabavite celoten proizvodno-prodajni program Mebla (iz Nove Gorice):

- sistemsko in garniturno ploskovno pohištvo
- kolonialno in rustikalno pohištvo
- drobno kosovno pohištvo
- jogi vzmetnice, jogi postelje, jogi vzglavniki, jogi blazine
- oblazinjeno pohištvo
- mizna, stenska, stropna in stoječa svetlobna telesa iz pleksiglasa

Kupljeno blago vam bodo uslužbenci **SALONA MEBLO** dostavili na dom, strokovno montirali in ga brezplačno prenesli v stanovanje.

SALON MEBLO v Celju, ki je v verigi salonov Meblo širom Jugoslavije sedemnajsti po vrsti, bo ob delovnikih odprt od 7.00–19.00, ob sobotah pa od 7.00–12.00.

MEBLO

salon meblo vrunčeva 2a tel. 22-352

OBLEKA NAREDI ČLOVEKA

Oto Kos iz kemične čistilnice oblek v Preboldu pravi, da je vse več ljudi, ki raje nosijo čisti obleke v čistilnice kot pa da bi se sami trudili doma. Še zlasti veliko dela jebilo pred prazniki. »Včasih smo se obnašali kar preveč razsipniško,« pravi Oto. »Za vsako malenkost smo kupili nove obleke, sedaj pa je drugače. Višje cene so in ljudje ne morejo v takšni meri kupovati novih stvari.« In še naša prognoza: Ne samo čistilci, tudi avtomehaniki bodo imeli poslej še več dela.

J. V.

CELJSKI ALPINISTI PONOVO ZELO AKTIVNI

Kljub hudemu mrazu, ki je zajel Slovenijo, je bilo opravljeno kar lepo število vzponov. Razmere v stenah so slabe, suh sneg ni zmrznil, še vedno je treba krepko gaziti do zimskega zavetišča ali stene. Tako so Cankar, Šrot in Topolovec gazili do bivača pod Ojstrico celih 5 ur. V soboto 10. I. so se povzpeli po južnem grebenu na Krofičko, naslednji dan pa so splezali še Zahodno grapo (II) v Ojstrici. Tu se jim je pridružil tudi Smodiš.

17. t. m. je bil prvi del zimskega tečaja na Okrešlju. Ob pomoči ostalih članov odseka sta ga vodila in izvedla Dušan Glažar in Jože Zupan. Tečaja se je udeležilo 10 tečajnikov. Obravnavali so hojo v snegu in ledu, uporabo derez in cepina, varovanje v snegu in zimske nevarnosti. Na koncu so opravili še pristop na Tursko goro. Cajzek in Topolovec sta s Turske

gore sestopila po Tschadovi smeri.

18. I. so Cankar z Laznikovo in Topolovec z Goležovo ponovili Belo piramido v Turski gori. To je plezal tudi Cajzek, ki je nato še soliral Dušanov steber.

21. I. sta Smodiš in Šrot preplezala Poševno grapo v Mrzli gori in sestopila po Vzhodni.

V noči 23. in 24. t. m. so Cajzek, Izlakar, Smodiš, Šrot in Zupan ponovili Smer skozi okno v Križu. Zjutraj pa sta Cajzek in Knez (AO Impol) splezala Smer Jana Platenshusa (III) v Dolgem hrbtu. Opravila sta tudi pristop na Štruco in Skuto. Izlakar, Skale, Smodiš, Šrot in Trontelj pa so ponovili Hudi prask v Mrzli gori.

25. I. so Izlakar, Mehova, Povše, Smodiš in Zupan ponovili Tschadovo smer, Cajzek pa Poševno grapo in sestopil po x grapi.

A. S.

DOBER NARAŠČAJ

Smučarski klub v Braslovčah je pripravil med počitnicami tečaj za mlade skakalce. Kot nam je povedal vodja tečaja Franc Kralj je tečaj dobro uspel. V klubu imajo sedaj 13 mladih skakalcev več, treba pa bo z njimi še seveda precej delati. V času tečaja so pripravili tudi več manjših tekmovanj na 15 in 25 m skakalnici. Zanimivo je, da so bili vsi tako pogumni, da so se zapeljali čez most obeh skakalnic. Na sliki: mladi smučarski skakalci, ki so obiskovali tečaj v Braslovčah.

T. TAVČAR

HOKEJ NA LEDU

NAČRTNO Z MLADIMI

Obiskali smo celjski Mestni park

Kljub temu, da z veseljem prebiramo o uspehih celjske prve ekipe v letošnjem hokejskem prvenstvu, zlasti sedaj, ko so Celjani ponovno tretji na razpredelnici, pa poleg prve ekipe zelo marljivo delujejo mladinci in pionirji. Ti imajo letos izredno dobre pogoje in za njih skrbi nekdanji igralec in sedanj trener Dušan Dobovičnik.

»Danes šteje naše pionirsko moštvo 18 igralcev, ki nastopajo v republiški ligi. Razen treh, ki so letos kot letnik 1966 zadnjič med pionirji, je razveseljivo, da so vsi ostali letniki 1968 in mlajši, kar nam vliva upanje, da bo HDK v prihodnjih letih dobil dovolj močno bazo lastnih igralcev, ki se bodo iz pionirskih vrst preko mladinske selekcije kalili v igralce članskega moštva. To so: vratarja Jernej in Čretnik ter igralci: Šturber, Burger, Rajster, Kukovičič, Mezmah, Logar, Pajman, Zolek, Ferlež Tadej in Boštjan, Rakovnik, Koštomaj, Majhenič, Rojšek in Poznič.«

IN MLADINCI?

»Pri mladincih je trenutno situacija nekoliko slabša. V

moštvo, ki pravtako nastopa v republiški ligi, so že trije pionirji, ki po kvaliteti precej odstopajo od svojih vrstnikov in le 12 mladincev. To so: vratarja Savski in Sodja ter igralci Tovornik, Lipušek, Koščanski, Štante, Koprivica, Zlof, Čretnik, Strašek, Bernjak, Felicijan, Bulatovič, Steblovnik, Bučar in Zupanc, ki pa bo že drugo sezono igral v prvem moštvo. Dodati pa moram, da imamo poleg Zupanca v mladinskem moštvo nekaj igralcev, ki resno trkajo na vrata prvega moštva.«

IN LETOŠNJI REZULTATI?

»Od skupno 14 srečanj so pionirji odigrali le pet srečanj. Premagali so Tivoli 7:3 in Triglav 5:1, igrali neodločeno 4:4 proti Jesenicam ter izgubili proti Kranjski gori 11:1 in Olimpiji 14:0. Mladinci so bili boljši. Po sedmih srečanjih so petkrat zmagali in to proti Triglavu 16:1 in 17:0, Kranjski gori 13:4, Olimpiji 26:1 in Stavarju 12:6. Izgubili pa so proti Jesenicam 2:22 in Tivoliju 5:13. Na lestvici so pionirji in mladinci tretji. Toda do konca prvenstva je še več srečanj.«

DELO V BODOČE?

»Ko smo že pri tekmovalnih rezultatih moramo povedati, da letos imamo prvič v republiki enotno ligo osmih klubov, kar zahteva delo preko čelega leta. Pionirji in mladinci imajo sedaj zagotovljenih 14 srečanj. To stimulira igralce in trenerje. Zato smo priskrbeli tudi, da bomo imeli preko zime hokejsko šolo z igralci iz osnovnih šol. Tu bomo črpali nove igralce. Naše društvo v bodoče predlaga, da bi imeli redna hokejska tekmovanja v vseh osnovnih šolah in to v

dveh starostnih skupinah. Po sezoni bomo vsem igralcem in najboljšim iz hokejske šole dali odmor, potem pa meseca maja pričeli z vadbo. Najprej suhi trening, pozneje pa bomo pripravili tudi skupinske priprave. Tako bodo tudi mladi igralci v stalnem delu, kar mora prinesiti uspeh. Ker pa je DHK Celje dobil tudi pokrovitelja v DO Cinkarni, bodo mladi imeli v prihodnji sezoni še boljše pogoje za delo in tudi uspehi bodo mnogo boljši. Zato pričakujemo v prihodnje, da bodo naši fantje igrali v eni sezoni vsaj 20 do 25 tekem. S tem bomo imeli enake pogoje kot jih imajo ljubljanci in Jeseničani.«

J. KUZMA

ŽALSKI ŠAHISTI INVALIDI NISO USPELI

V Ravnah na Koroškem je bilo izbirno tekmovanje za Koroško in Savinjsko področje za nastop šahistov invalidov na republiškem prvenstvu, ki bo 23. marca v Ljubljani. Razočarali so šahisti Zalca, ki so za Slovenj Gradcem, Dravogradom in Ravnami osvojili komaj četrto mesto, kar pa je premalo za nastop v finalu. Dobro sta igrala samo Črepan in Grobelnik, medtem ko sta povsem odpovedala Leskovšek in Jagrič.

Zalski šahisti invalidi bodo odslej dvakrat tedensko šahirali (torek in četrtek od 18. ure dalje) v prostorih Krajevne skupnosti Zalec, kamor so vabljeni vsi ljubitelji te kraljeve igre iz Savinjske doline.

JOŽE GROBELNIK

KOŠARKARSKI KOMENTAR

PIŠE: ZMAGO SAGADIN

TEKME DOMA MORAMO DOBITI

V 15. kolu I. B ZKL smo gostovali v Čačku in izgubili z na tabeli vodečim Borcem 82:101. Nastopili smo zopet brez Hauptmana, Sabolčkega in Muhe, kar pa je že pred pričetkom tekme potisnilo globoko podrejen položaj. Borac je sicer začel precej mlačno tako, da smo prvih šest minut vodili mi. Nato so uredili vrste, zaigrali agresivno mož na moža obrambo in se od nas odlepili. Vodstvo 10 do 15 točk so držali vse do zadnje minute, ko so ga po dveh naših grobih napakah še povečali na končnih 19 točk. Popolnoma inferiorni smo bili v skoku, saj je Borac napravil 34 skokov, mi pa le 21. Slabši, čeprav ne tako izrazito, smo bili tudi v metih na koš. Naš met je bil 50%, Borčev pa 55% in to predvsem na račun ujetih žog pod našim košem. Za ilustracijo: njihov najboljši center Jojić (204 cm) je napravil devet skokov, naš najvišji igralec medved (203 cm) pa le en skok!

Kot že mnogokrat prej, tudi tokrat Pribanovič proti agresivni obrambi vsled svoje fizične inferiornosti ni napravil ničesar (met 14:4 in samo trije skoki). Praktično je kombiniral le tandem M. Sagadin (asistiral) - Golc (realiziral). Golc je kljub temu, da je igral s temperaturo, igral odlično in bil nezaustavljiv za Borčev obrambo. Po 3,5 mesecih premora (poškodba) je prvič zaigral Kralj in bil najboljši center. Na tekmi smo igrali z vsemi desetimi igralci, kolikor jih je trenutno sposobnih za igro. Mlada Dubrovski (18 let) in Musović (19) sta zaigrala solidno, a sta bila vse premalo nevarna za nasprotnikov koš.

Torej, zaslužen smo izgubili od boljšega in precej »višjega« nasprotnika. Vsekakor imamo vse premalo znanja, sposobnosti in (pri nekaterih) hotenja, da bi presenetili tako kompletno ekipo, kot je čačanski Borac. Strelci za Libelo: Golc 34, M. Sagadin 13, Pribanovič in Anićić 9, Kafedžić 6, Kralj 5, Medved 4 in Kuljad 2.

NAPOVED: V 16. kolu se bomo v Celju pomerili s Slobodo iz Tuzle, ekipo, ki se skupaj s Slovanom in Metalcem poteguje za končno drugo mesto in s tem uvrstitev v I. A ZKL. Vsekakor težak in neugoden nasprotnik, ki nas je v prvem delu le s težavo odpravil z dvema točkama razlike. Sloboda igra zelo ostro in hitro, glavno orožje pa sta ji visoka centra Mitrović in Zec. Na tekmo se bomo dobro pripravili, kompletirali ekipo in točki ob izjemni borbenosti ter prizadevanju vseh morajo ostati v Celju.

Sicer pa do konca lige igramo še 4 tekme doma, ki jih jasno moramo dobiti, kakor tudi zadnjeevrščenega Radniškega v Kragujevcu, pa tudi v derbiju s Slovanom nismo brez možnosti. No, pa zdaj je tu Sloboda, tekma bo v soboto ob 19. uri v Hali Golovec. Pričakujemo in potrebujemo pa predvsem pomoč s tribun vseh tistih, ki imajo radi celjsko košarko in to tudi takrat, ko je v težkem položaju.

NOVIH ŠEST TOČK

V petih dneh so celjski hokejisti na ledu dosegli izreden uspeh. V treh srečanjih v gosteh so osvojili popolni izkupček. Najprej so premagali Tivoli 6:4 (3:1, 1:1, 2:2). V soboto so gostovali v Beogradu in po izenačeni igri v prvi tretjini 0:0, pozneje prevzeli pobudo 1:1 in v zadnji tretjini povedli 4:1, da bi Partizan zmanjšal rezultat v zadnji minuti igre na 4:3.

Po srečanju proti Partizan v Beogradu so celjski hokejisti v nedeljo odigrali še srečanje proti Vojvodini v Novem Sadu in ponovno zmagali 12:2.

Prvenstvo se počasi končuje. V soboto gostujejo Celjani na Jesenicah. Sledila bo tekma v Ljubljani proti Olimpiji (4. februarja) in šele 7. februarja bo ponovno srečanje v Celju proti Crveni zvezdi.

J. KUZMA

SKAKALCI NA LOPATI

V krajevni skupnosti Lopata v celjski občini so se lani spomladi odločili, da bodo zgradili 30 metrsko smučarsko skakalnico. Organizacijski odbor je vodil Gabrijel Pintar, vse pa je potekalo preko krajevnih skupnosti. Krajski so pri urejevanju smučarske skakalnice opravili veliko prostovoljnih ur. V nedeljo so ob zaključku del pripravili prve skakalne tekme, ki si jih je ogledalo okoli 300 gledalcev, kar kaže na zanimanje med krajski za ta zimski šport. Nastopilo je 47 tekmovalcev iz Frankolovega, Šmartnega v Rožni dolini, Velike Pirešice, Lopate, Lokrova in Dobrne.

Zanimivo je, da so ob krstu 30 metrske skakalnice v posebni kategoriji nastopile tudi pionirke. Rezultati: Pionirke: 1. MATEJA GOLEŽ (21 in 20 m), 2. SONJA GAJSEK (18 in 17 m), 3. SILVA FIRST (12 in 12 m), vse Lopata itd.

Pionirji: 1. STANISLAV GRM (29 - najdaljši skok in 28 m), 2. SANDI PINTAR (28 in 27 m), 3. STAŠ CUVIL (28 in 27 m), vsi Lopata itd.

Člani: 1. MILAN KRIVEC (dvakrat po 26 m) Velika Pirešica, 2. STANKO VOZLIČ (27 in 26 m) Šmartno v Rožni dolini, 3. MARKO KODELA (27 in 25 m) Lopata itd.

Prizadevni smučarski organizatorji (tekmovanje so izpeljali mladinci) obljublajo, da bodo v letošnji sezoni ob ugodnih snežnih razmerah izpeljali še eno smučarsko tekmovanje v skokih, do naslednje sezone pa bodo skakalnico še dodelali.

T. VRABL

MARJAN FABJAN DRŽAVNI PRVAK

V odlični organizaciji celjskega judo kluba je bilo v Celju državno prvenstvo posameznikov v judu.

Tekmovanje je popolnoma uspelo. Zlasti smo lahko zadovoljni z rezultati celjske ekipe. Žal pa je en sam spodrseljaj onemogočil, da bi Celjani dosegli največji uspeh in z njim tudi reprezentanca Slovenije. Zakaj?

Mladi Štefan Cuk, ki je bil največji kandidat za osvojitve naslova državnega prvaka, je zaradi neizkušenosti v borbi proti reprezentantu Vukorepi stopil z blazine, za kar je bil kaznovan in ravno ta kazen je pretehtala točke poznejšemu prvaku. Mladi Štefan Cuk pa se je moral v dodatnih borbah boriti za tretje mesto, katerega je tudi osvojil.

Kar ni uspelo Štefanu Cuku, je popolnoma Marjanu Fabjanu. V srednji kategoriji je namreč po vrsti premagal vse svoje nasprotnike in osvojil tretji naslov članskega prvaka. Dvakrat je bil drugi in dvakrat mladinski prvak. Pokazal je izredno si-

gurnost in potegnil za seboj še Fabila Imanovića, ki je v isti kategoriji osvojil bronasto medaljo.

Prvi dan je nastopil tudi Stanko Anderle, ki je le za las zgrešil uvrstitev na tretje mesto v super teški kategoriji ter v absolutni kategoriji. V odločilnih trenutkih ni bil dovolj zbran pa tudi sodniki so ga večkrat oškodovali. Dve peti mesti pa sta kljub temu uspeh. Enak uspeh je dosegel Oštir, ki pa je bronasto medaljo izgubil proti Kiseljaku iz Murske Sobote, katerega je na vseh tekmah na republiškem prvenstvu premagal. Škoda, kajti njegova medalja bi Celjane izenačila z ekipo Impola.

Delno sta najmanj dosegla Založnik in Pliberšek, ki sta izpadla že v prvem krogu. Toda nastop na prvenstvu je dobra šola za bodoča tekmovanja.

NA SLIKI: Na najvišji stopnici Fabijan, levo Sekulič, desno Romanič in Imanović.

J. KUZMA
T. TAVČAR

NA KRATKO

DERBI KOVINARJU ŠTORE

V zadnjem, devetem, kolu prvega dela II. ZKL - vzhod je bil lokalni derbi v Sentjurju med domačini in Kovinarjem iz Štor. Zmagal je Kovinar 94:79 (50:37). Najboljši strelci pri Kovinarju Štor: Erjavec 14, Kitanovski 10, Džuričič 19, Planko 24, M. Mackovšek 7, B. Mackovšek 10 in Slatu 10. Sentjur: Hernaus 18, Božič 16, Polnar 6, Jenšterle 12, Zalokar 9, Senica 8 in Prezelj 10. Jesenski prvak je postal Kovinar Štor s 16. točkami, Zlatorog iz Laškega je četrti z 10. točkami, Sentjur pa deveti med desetimi ekipami s 4. točkami. Po tritedenskem premoru bodo nadaljevali s spomladanskim delom in v prvi tekmi bo Kovinar Štor gostoval v Brežicah, ki so trenutno osme.

COMET

»PRELUKNJAL« KRAŠKEGA ZIDARJA

V republiški moški ligi sta oba naša predstavnika zmagala. Elektra je doma prema-

gala Koper 87:73 (najboljši strellec Udrih 41), Comet pa je v Slovenskih Konjicah tesno, vendar zaslužen odpravi vodilnega Kraškega zidarja 89:88. Na lestvici sta Comet peti in Elektra šesta. V prvem spomladanskem kolu bo derbi v Slovenskih Konjicah med Cometom in Elektro iz Šoštanj.

NOVA NIČLA ZA LIBELINE KOŠARKAŠICE

Košarkašice Libele so gostovale v Mengšu in v okviru republiške lige izgubile proti domači ekipi 72:47. Najboljša strelka pri Celju je bila Božičeva 15. Rogaška je bila prosta, saj je srečanje s Koprom preložila na 7. februar. Na lestvici je Rogaška peta (v prihodnjem kolu igra doma proti predzadnjim Senožečam), Libela pa deveta (v naslednjem kolu je prosta).

METKA HLADIN DRŽAVNA PRVAKINJA

V Sarajevu je bilo državno prvenstvo v umetnostnem drsanju, na katerem so sodelovali tudi tekmovalci HDK Celje.

Celjska tekmovalka Metka Hladin je osvojila naslov mladinske prvakinje Jugoslavije. V isti konkurenci je bila Lidija Cenc dvanajsta. Matej Pangerl je bil med člani četrti.

USPEH PROTI BRANIKU

Moška kegljaška vrsta Celja se resno pripravlja za republiško prvenstvo. V Mariboru so Celjani odigrali prijateljsko srečanje in premagali Branik 5453:5054. Najboljši posamezniki v celjski ekipi: Kacič 910, Sivka 895, Nareks 878, Tomažič in Urh 852, Kompan 812, Orešnik 812 in Grilanc 818 kegljev.

V soboto bo v Celju dvoboj med Celjem in Konstruktorjem Maribor na kegljišču Ingrada ob 9. uri.

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 13

Celjski šahovski klub je lani slavil 60 letnico obstoja. Med drugimi uspehi tega kluba je tudi zabeležen obisk svetovnega šahovskega prvaka, ki je kar 27 let nosil šahovsko krono.

Vprašanje: kateri izmed omenjenih svetovnih šahovskih prvakov je najdlje kraljeval na šahovskem prestolu?

E. LASKER

A. ALJEHIN

M. BOTVINIK

Nagrade podeljuje TOPER Celje, kupone pa je treba poslati najkasneje do 10. februarja!

ZA KRATEK ČAS IN RAZVEDRILO

ARHEOLOŠKA SENZACIJA NA KITAJSKEM

ZASUTA VOJSKA

Že od leta 1974 izkopavajo iz zemlje ogromno armado glinastih figur v človeški velikosti, ki jo je v znak svoje moči tudi po svoji smrti dal postaviti kitajski cesar Čh'in Shih Huang-ti.

Kako je prišlo do tega? Kitajski kmetje so v dolini Rumene reke kopali, da bi prišli do vode. V globini treh metrov so namesto na vodo našli na več kot 2000 let zasuto armado vojakov: 7500 figur vojakov, oficirjev in konjev. To je posmrtna straža prvega kitajskega cesarja, ki je sam sebe imenoval »Prvi božansko vzvišeni« in je umrl pred 2189 leti. Po doslednih zapiskih iz tistega časa je zanj garalo 700.000 prisilnih delavcev, ki so podzemne hale in hodnike napolnili s temi glinastimi postavami in na ta način izpol-

viti metropolo in svojo že omenjeno veličastno grobnico. Nekako v istem času so njegovi podložniki začeli tudi z gradnjo slavnega kitajskega zidu, ki je danes kot edino delo človeških rok viden iz vesolja (kot poročajo astronomi). Po njegovi smrti (umrl je star komaj 48 let) je deželo zajela državljanska vojna, vendar je za nadaljnjih 2000 let ostala enotna.

Trajalo bo verjetno še nekaj let, da bodo lahko izkopali celoten kompleks. Zaenkrat izkopavajo glavni predel s približno 6000 figurami, trakt s 1500 vojakov in konji in manjši predel z 68 figurami oficirjev. Po domnevah naj bi to bil glavni štab te čudne vojske. Cesarjev grob leži po načrtih 1500 metrov stran in še ni izkopen. Raziskovalci zaupajo nagnjenju kitajskih

NOVI tednik 35 LET

nili iluzije vraževernega in blaznega imperatorja o svoji moči na vekov veke.

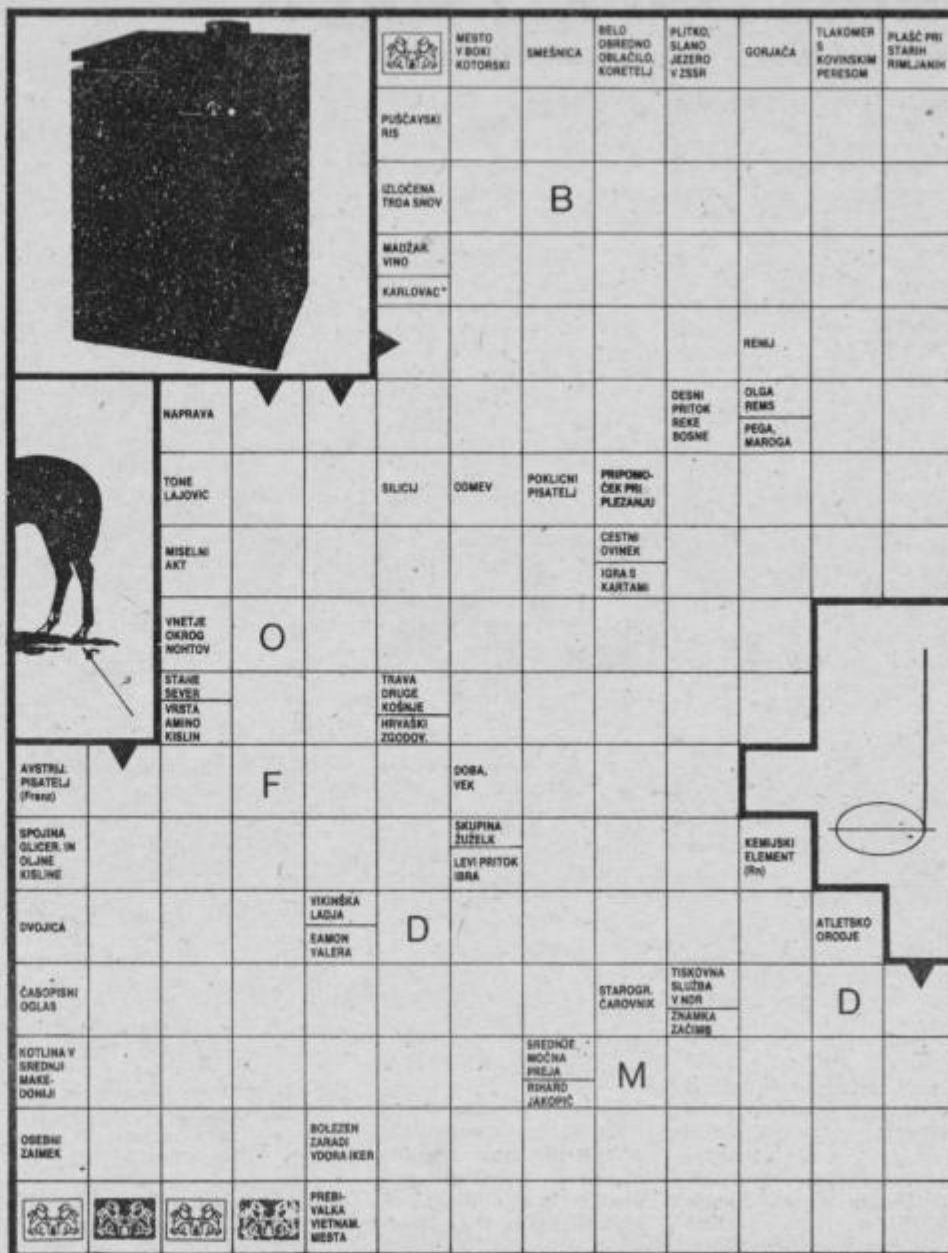
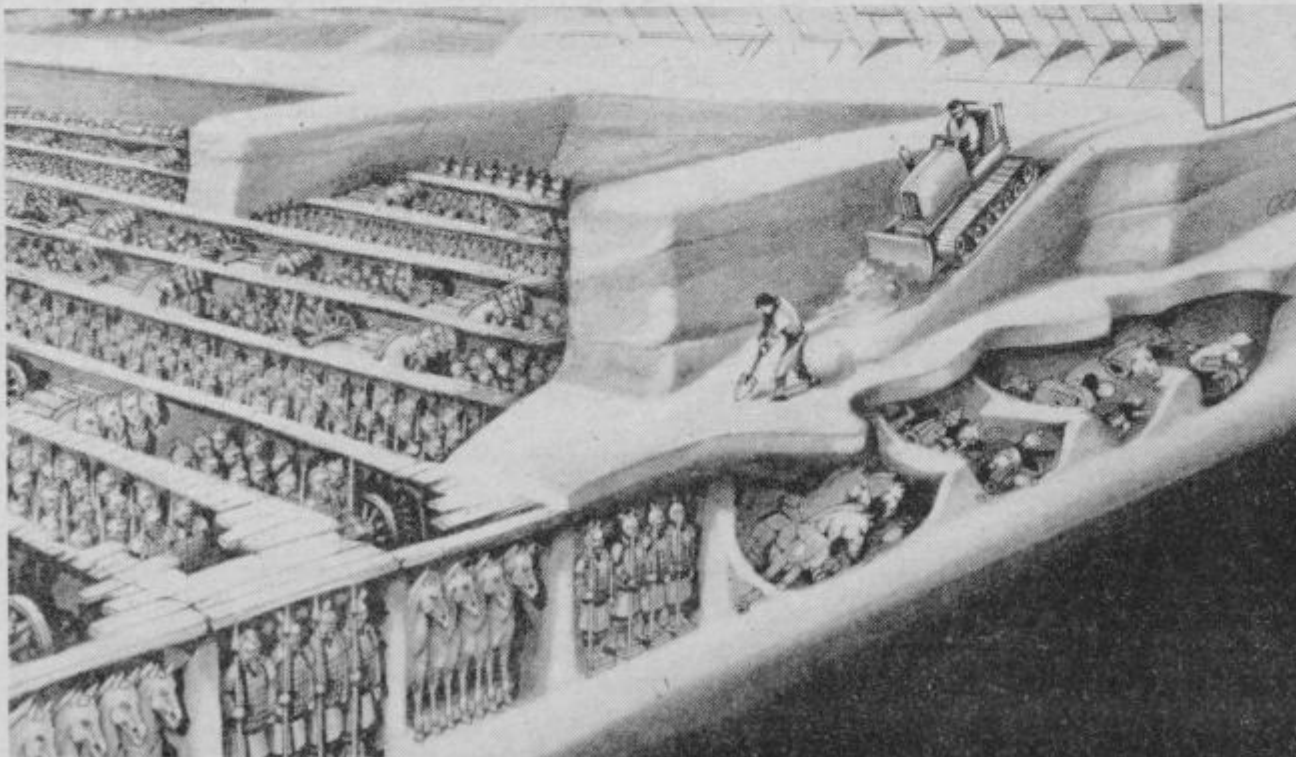
Oseba cesarja Ch'in Shih Huang-tija je pravzaprav sporna. Medtem ko ga zahodno naravnani kitajski Tajvan opisuje kot krvavega tirana, ga zgodovinarji socialistične Kitajske opeva kot zedinitelja dežele. Eno pa je sigurno: 16 let se je neprestano vojskoval in podjarmil mnogo takratnih cesarstev na tem področju Azije. Poenotil je zakonodajo, pisavo, denar in merske enote. Dal je zgraditi ceste, kanale, od katerih so nekateri še danes uporabni. V srcu svojega imperija je dal posta-

prednikov k simetriji in domnevajo, da bodo na drugi strani groba našli še na eno armado, mogoče celo na dvor z ženami, ministri, uradniki in evnuhi. Seveda dvomijo, če bodo vse našli še v prvotni obliki, kajti zapiski poročajo, da je bil grob in nekaj ostalih prostorov že oropan.

Kljub temu upajo, da bo ostalo dovolj za umetnostno zgodovinsko senzacijo, ki bo prav gotovo že čez nekaj let postala enkratna turistična atrakcija.

Vse glinaste figure bodo restavrirali in postavili po prvotnem načrtu.

Tako je stala posmrtna straža cesarju. Risba kaže, kako je stala vojska pred več kot 2000 leti v enajstih vzporednih podzemeljskih hodnikih. Prav tako jo hočejo zdaj arheologi na novo postaviti. V obrobni hodnikih stojijo tesni eden zraven drugega lokostrelci, nato vojaki s konji in bojnimi vozovi. Zanimivo je, da so vsi leseni deli oprave sčasoma sprhnili, ostali pa so vsi kovinski deli in glina.

NAGRADNI RAZPIS

1. nagrada 300 din
2. nagrada 200 din
3. nagrada 100 din

Pri žrebu bomo upoštevali le pravilne rešitve, pošljite jih najpozneje do torka, 3. februarja do 9. ure. Prinesete jih lahko tudi osebno, na hodniku je poštni nabiralnik. Na kuverto napišite NAGRADNA KRIŽANKA.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE MODA

Vodoravno: ASAM, MATE, ZA VAS, SMETANA, TKON, KOVINAR, ROLAR, AZI, ALI BABA, IJ, KOBILICA, AJA, TM, RT, ERIKA, OBOA, LENT, ROL, GLA, JAKI, LIN, ELAN, PIŠKA, SILA, PIŠČAL, BOJAN, OVCEREJA, ASI, POE, AFEL, OS.

IZID ŽREBANJA

1. nagrada 300 din: Vanja KUKOVIC, Miloša Zidanska 8A, 63230 Šentjur pri Celju

2. nagrada 200 din: Franc MIKLAVC, Bočna 68, 63341 Smartno ob Dreti

3. nagrada 100 din: Jože DEMŠAR, Ljubljanska 54, 63000 Celje.

Nagrajencem iskreno čestitamo! Nagrade boste prejeli po pošti.

NAGRADNO KRIŽANKO VAM POKLANJA EMO

AVTO NA PREM OG - TUDI TO JE DOBRO!

Zadnjih nekaj let se je človeštvo začelo soočati še z enim problemom - energetska kriza. To, kot vsi vemo, povzroča dejstvo, da se je moderni človek preveč navezal na nafto in njene derivate. Tako je pričelo te za nas tako dragocene tekočine primanjkovati. In s tem se je dvignila seveda tudi njena cena. Vse to pa je botrovalo, da so znanstveniki iz vsega sveta pričeli razmišljati, kako bi z različnimi izumi (predvsem na področju naprav, ki trošijo največ nafte) čim bolj zmanjšali njeno porabo. Ker se precej nafte predela v

bencin, ki služi zlasti za pogon avtomobilov - teh pa na svetu ni malo, so pričeli iskati rešitve najprej za te porabnike. Tako so nastali prototipi avtomobilov, ki za pogon svojih motorjev uporabljajo alkohol itd. Da pa o tako pečem problemu kot je pomanjkanje nafte, ne razmišljajo le znanstveniki, ampak tudi drugi, govori najnovejši primer s tega področja, ki prihaja iz Nove Zelandije.

Četudi se to sliši neverjetno, je nek Novozelandski Dun Hansen izdelal avtomobil, ki vozi na premog. Pravzaprav je predelal le vplinjač

svojega poltovornega Fiata. Njegov »gasproducer« ali po naše proizvajalec plina deluje na plin, ki nastane pri izgorevanju premoga, na katerega kontrolirano pritekata voda in zrak. Po besedah izumitelja tega novega vplinjača, ki se ga da, mimogrede povedano, vgraditi v vsak motor (tudi diesel), porabi njegov avtomobil namesto 30 litrov dragega bencina na 200 km le petdeset kg premoga.

Na številna vprašanja novinarjev, ki so bili navzoči na predstavitvi njegovega »izuma«, ki ga je že odkupila ne-

ka novozelandska tovarna avtomobilov, kako dolgo je načrtoval vplinjač, je Dun Hansen odgovoril: »Sistem tega vplinjača je že zelo star, saj je še iz časov, ko nafte oziroma bencina človek sploh še ni poznal. Je zelo preprost, saj sem ga izdelal z minimalno količino orodja in materiala. Izdelal ga lahko vsak, ki se le malo spozna na varilni aparat, kladivo in klešče.«

Po vsem tem se vsiljuje vprašanje, kdaj bodo tudi naši novatorji naredili kaj podobnega.

M. GALJOT

AMADEUS POROČA

Novost med občani je zadnje dni oblizovanje prstov. Ko sem vprašal nekega občana s prstom v ustih, zakaj to dela, je odvrnil: »Ob zadnjih podražitvah si bom ob petčlanski družini težko kaj drugega privoščil - oblizovanje prstov je še najceneje, pa še občutek polnih ust daje!«

RADOVEDNOST SMO PASLI PRI POVŠETOVIH V KASAZAH

PREDE IN PLETE VSE ŽIVLJENJE

Zakonca delita dobroto in srečo, ki sta nalezljivi

V Kasazah pri Libojah čepi na malem gričku hišica, kjer stanujeta Anica in Ivan Povše. Obema je bil namenjen naš obisk, predvsem pa očetu Ivanu, za katerega smo zvedeli, da se v prostem času ukvarja s pletenjem. To nam je sporočila njegova žena Anči, ki je že več kot dvajset let naročnica našega tednika, predvsem pa zvesta poslušalka Radia Celje. Med oddajami našega Radia obožuje Petkov mozaik in Janeza Vedenika. Čeprav je pridna kot mravlja, se takrat njeno delo ustavi. Na ves glas odpre radio, da bi ga vsaj malo slišal njen mož Ivan. Pa se to kljub njemu trudu ne zgodi, kajti mož je gluhi. Močno. Tudi mi smo se z njim sporazumevali s pomočjo žene, iz njenih ust Ivan razbere vse.

SILAK S PREDIVOM IN PLETILKAMI

Očeta Ivana pa nismo našli s pletilkami v roki, marveč s kolovratom ob strani in preslico, kamor je z neverjetno hitrico navijal volno. To nas je seveda nad vse začudilo, za njega pa ni bilo to nič posebnega. Pa ne mislite da je Povšetov Ivan kakšen krmežljiv ali rahitičen

dedec, ki sedi za zapečkom in prede ter plete, ker drugega ne zmore.

Pozimi to pač najraje dela, nam pa se je res malo čudno zdelo, ko smo videli takšnega silaka, visokega, zdravega, ki svojih šestdeset let imenitno skriva, za kolovratom in pletilkami v roki. Njegove močne roke so silno

spretni, pa ne samo za pletilke in predivo, temveč tudi še za kaj drugega.

Povšetov oče ni Savinčan po rodu. Iz Rečice pri Laškem je. Doma so živeli iz rok v usta, vse dotlej, dokler ni umrla Ivanova mama in zapustila štiri otroke. Ivanu je bilo takrat štiri leta. Njegov oče

si ni znal drugače pomagati, kot da je otroke »razdal« naokoli, po svetu. Ivan je ostal v Rečici in pri bogatem kmetu služil 22 let. Kot hlapček je pasel živino, radovednost pa ga je velikokrat zanesla tudi k čisto ženskim opravilom, ker se je rad muzal okoli kuhinje in zvečer posedal v »hiši«. Z bistrino, ki ga še zdaj ni zapustila, je opazoval druge pri delu in prav kmalu so ga pritegnila domača opravila. Spominja se, da je že kot devetleten fant s sukal kolovrat. A ker za učenje ni imel časa podnevi, je vstajal ponoči in se tako naučil te ženske umetnosti. Nekaj podobnega je bilo s pletenjem. Najprej naskrivaj, potem javno. Zdaj prede in plete torej že polnih enainpetdeset let. Medtem se je naučil še marsikaj. Zna speči kruh, zamesiti potico, zlasti takšno, ki je že zdavnaj šla v pozabo. Kostanjeva potica je to. Zdaj jo zna napraviti tudi žena Anči, a se je to naučila o moža.

Pri vojaki je Ivan oglušel, ker je prebolel hudo bolezen, a to ni motilo Ančke, da se ne bi pred triinšestdesetimi leti vzela. Otrok nimata, imata pa toliko medsebojne ljubezni, da jo ne spravita niti v vse koše, ki jih po-

leg predenja in pletenja spleta Ivan pozimi iz srebrotja. »Tarča« pravi čajnam, ki jih zna narediti prav po starem.

MOJ MOŽ JE NAJBOLJ PRIDEN SAVINJČAN

Tako nam je sicer zatrčila njegova Anči, a o tem smo se sami najbolj pričeli. Poleti obdeluje krpico zemlje okoli hiše, jeseni kuha žganje, nabira kostanj, predvsem pa skrbi za svoji dve ovci. Eno belo in eno črno ima. Pa bi rad imel še enega črnuha, pa mu nekako ne uspe. Že dvakrat je kupil črno ovco, pa obakrat sta mu povrgli belo puhačo kepicco. Ovci ostriže, na njiju že prej volno opere, potem pa, ko je postrigena še enkrat. Z Anči jo še scufata na roke in šele potem je »ovna« (tako jo imenujeta v savinjskem narečju) pripravljena za predenje. Kolovrat, s katerim Ivan prede je šel že iz roda v rod, podedoval pa ga je od starih tet. Lepo je rezan in nič črviv, ker ga Ivan zna negovati ter hraniti. »Kar sva oženjena, to goni,« smeje pravi žena Anči, ki je sila zgovorna, šegava in zna

zapeti še marsikatero staro slovensko pesem. Vendar jo po hudomušnosti prekaša Ivan. Ker smo se v razgovoru dobro ujeli, nam je stresal toliko šal, da jih nismo utegnili niti zabeležiti. Iskri, darežljiv, je ta oče Ivan iz Kasaz. Napredeno in doma pridelano volno porabi, da z njo obdara žlahto, prijatelje. Pa ne samo obdari, še splete jim jopice, kapice, nogavice in kar je še ostale pletilske drobnarije. Iz kupljene volne dela bolj malo, ker ima domače dovolj. Le za ženko naredi kakšno izjemo ter ustreže njeni želji. Anči pa krmi dva prašička, da imata dodatek k skromni pokojnini. Oče Ivan je bil kot delavec 22 let zaposlen v tovarni v Libojah, kjer je ročno mesil glino.

Potem pa je zbolel na srcu in se invalidsko upokojil. Nikoli pa z vsem tem raznolikim delom, ki smo ga našli, ni prenehala. Spremlja ga vse življenje in služil mu bo toliko časa, dokler ga moči ne bodo zapustile. Po videzu sodeč pa bo to še dolgo dolgo.

Povšetova iz Kasaz sta srečna zakonska dvojica. Zelje drug drugemu bereta iz obraza, gubice so v večnem gibanju, pridne roke mravlji in mravljačka pa v neprestanem ritmu. Njuni dnevi so izpolnjeni, če ne delata, pa bereta. Ogromno bereta in sta tudi izredno razgledana. Med sabo se prepletata kot niti, ki jih sama spletata in radoživo razdajata naokoli.

ZDENKA STOPAR

ZGODILO SE JE...

PROMETNE NESREČE

ZA 500.000 DINARJEV ŠKODE

Iz Vranskega proti Celju je vozil tovornjak s prikolico DUŠAN JEZ, 25, iz Vipave. Na ravnem delu cestišča med odcepoma proti Logarski dolini in Preboldu, pa je zablokiralo in nato odletelo levo sprednje kolo prikolice. Nasproti je pripeljal z osebnim avtomobilom NORBERT SALOBIR, 53, iz Celja in v njegov avtomobil je priletelo kolo. Telesnih poškodb ni bilo, na tovornjaku je škoda za 10.000 dinarjev, na osebnem avtomobilu pa za 500.000.

OBLEŽAL MRTEV POD TRAKTORJEM

Po zasneženi poljski poti v Brezah je vozil po klancu navzgor traktor IVAN ZEME, 23, iz Brez. Čeprav je imel verige, traktor ni mogel speljati po hribu, zato je Zeme odšel domov po vrvi in dodatne verige. Traktor je privezal za drevo in prihrdil verige na sprednji del traktorja ter skušal speljati. Po večkratnem poskusu je traktor potegnili v desno, odpela se je veri-

ga in pričel je drseti vzvratno po pobočju navzdol. Prevrnil se je preko zadnjih koles in pod seboj pokopal Zemeta, ki je na kraju nesreče umrl.

SEM TER TJA PO VOZIŠČU

Iz Velenja proti Arji vasi je vozil z osebnim avtomobilom MILAN ILIJEVIČ, 48, iz Ljubljane. Ko je pripeljal v Bevdče, je nenadoma zagledal na desnem voznem pasu pešca JANEZA KAVČNIKA, 27, iz Topolšice, ki je hodil nasproti sem ter tja. Da bi preprečil trčenje, je Ilijevič zapeljal v levo, zaviral, ker pa je pešca še zanašalo, se mu je voznik ponovno umaknil v desno, vendar ga je kljub temu zbil. Težje ranjenega Kavčnika so odpeljali na zdravljenje v celjsko bolnišnico.

PREHITRO V OVINEK

V kraju Selo pri Velenju je v blagem levem ovinku začelo zanašati voznika osebnega avtomobila ZDENKA SILOVŠKA, 35, iz Velenja, ker je vozil z neprimerno hitrostjo. Zapeljal je najprej v levo, nato ga je zaneslo v desno, nato pa je ponovno na levi vozni pas, kjer je silovito čelno trčil v tovornjak, ki ga je nasproti pripeljal MIRO STOLNIK, 32, iz Slovenj Gradca, ki je močno zaviral in zapeljal tudi skrajno desno. Med trčenjem se je Silovšek tako hudo poškodo-

val da je med prevozom umrl.

NEPREVIDNO PREČKANJE PROGE

Iz Zidanega mosta proti Celju je vozil zeleni vlak, ki ga je upravljal strojevodja IGNAC LEDINEK. Po lokalni cesti iz Zidanega mosta proti Obrežju pa je sicer označen železniški prehod neprevidno prečkala MAJDA MLINARIČ, 42, iz Gračnice. Lokomotiva je Mlinaričovo zbila 3 metre naprej, kjer je obležala težje poškodovana.

KRONIKA

VOZNIKI, POZOR!

Lepo in hladno ter soražmerno suho vreme je na prvi pogled kot nalašč za varno vožnjo. Vendar temu ni tako. Zadnje dni se je že zgodilo nekaj prometnih nesreč, prav zaradi tega, ker nihče ni računal na poledico. Ta je še posebej izrazita v jutranjih urah. V času torej, ko se nam najbolj mudi na delo. Čez dan se sicer led stopi, proti večeru pa ceste znova prično zmrzovati. Upoštevajte, da je lahko poledica le na nekaterih odsekih, da se lahko pojavi nenadajana. Priporočamo vam previdno vožnjo.

TATOVOM DAJEMO PRILOŽNOST

Na celjskem območju je vse več vlovov v stanovanja. Resnici na ljubo - marsikdaj smo tudi sami preveč lahko verni. Denar in dragocene predmete imamo v stanovanju kar razstavljene in tistim, ki vlamljajo, je najti takšne stvari prava malenkost. Znani so primeri, ko so bili dragoceni predmeti, nakit, zlato in denar sicer dobro skriti in to na nekaterih običajnih mestih (po d posteljo, v rjuhah..., vendar upoštevajmo, da prav tam po navadi tatovi tudi iščejo. Zakaj v stanovanju ne bi vgradili kakšen skriti sef. Enkratna naložba, bi se morda kdaj bogato obrestovala. Zanimiv pa je bil tudi primer v Celju, ko so neznanci vdrli v stanovanje, ga vsega premetali, preiskali še najbolj skrivne kotičke, pa vendarle niso našli zlata. Ta je bil lahkomišeln položaj kar v skodelico za pravo kavo. Seveda vam takšnega načina skrivanja ne priporočamo. Priporočamo pa vam, da ne dajete nikakršnih informacij tujcem, ki bi spraševali, kje so vaši sodej, kdaj so v službi in kdaj se vrnejo. Takšni podatki so jim še kako dragoceni. V nekem stanovanjskem bloku v Celju je eden izmed stanovalcev preurejal svoje stanovanje ter s tem kakšnih 14 dni povzročal ropot. Prejšnji teden je v istem bloku spet bilo slišati razbijanje in vsi so mislili, da ta stanovalac nadaljuje s svojim preurejanjem. Zmotili so se. Tat je vdiral

v stanovanje ter ukradel za dvajset tisočakov zlatnine in približno deset tisoč dinarjev. Še pred tem je sosede spraševal, če vedo, kdaj se iz službe vrne njihova soseda. Izvedel je, izvedel je tudi za to, da nekdo preureja stanovanje in vse to mu je dobro služilo pri kasnejšem dejanju. Bodimo pozorni torej tudi na neznance, ki se večkrat potikajo okrog naših domov.

J. V.

KMALU BREZ OMEJITEV VOŽNJE?

Delegati odbora zveznega zbora skupščine Jugoslavije menijo, da bi bilo prav, ko bi kar najhitreje odpravili sistem omejitve vožnje sodi-lihi. Pravijo, da za to ni več potrebe, ker je bencin dandanes že tako drag, da že sama ce-

na omejuje vožnje. Delegati menijo, da dosedanja način omejevanja voženj ni več smiselna. Odbor je sklenil, da bo zveznemu odboru skupščine Jugoslavije predlagal, naj sprejme zakon o odpravi dosedanjega zakona o omejitvah in to po hitrem postopku. To bodo bržkone sprejeli na seji 3. februarja. Pa držimo pesti!

J. V.

POŽIG ZARADI MAŠČEVANJA

Tako je izjavil 19-letni JOŽE POLAJŽAR iz Rogatca, ki je pred dnevi podtaknil ogenj v gospodarskem poslopju, last Lee Kunej v Rogatcu. V poslopju je bilo 800 kg sena, 500 kg koruze, 4 m³ drv in orodje. Leseno poslopje je zgorelo do tal, škodo so ocenili na 100.000 dinarjev.

DELAVSKA UNIVERZA ŽALEC

razpisuje

1. PRIPRAVLJALNI SEMINAR ZA VPIS NA VIŠJO UPRAVNO ŠOLO

Preizkus znanja lahko opravljajo samo tisti kandidati, ki imajo najmanj 4 leta delovne prakse praviloma v vodstvenih, poslovnih, upravnih, administrativnih in drugih pisarniških opravilih

2. ODDELKA OSNOVNE ŠOLE

5., 6. in 7., 8. razred za odrasle ob delu

Rok za prijavo je 15. 2. 1981. Prijavite se lahko osebno na DU Žalec ali na telef. št. 710-616 vsak dan od 7.-14. ure, v ponedeljek, sredo in petek pa do 16. ure.

OGLASI

PRODAM

DIATONIČNO harmoniko s CFB durmi prodam. Inf. vsak dan od 18. do 20. ure na naslov: Poblirk Dragica, Pot na Dobrotin 5, Vojnik.

GLISER z vso opremo in motorjem prodam. Cena po dogovoru. Metličar, Dečkova 50, Celje.

POLOVICO hiše v Celju, komfortno štirisobno stanovanje s centr. ogrevanjem in garažo takoj vseljivo, prodam. Inf. po tel. 772-154 po 15. uri vsak dan.

TRAKTOR Tomo Vinkovič 18. Km s plugom, frezo in prikolico ter verige za pogonska kolesa v zelo dobrem stanju prodam. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Novak Stanko, Okrog 4, Ponikva pri Grobelnem.

3 m² češnjeve hladovine prodam. Šifra: "FRANC".

RENAULT 8 letnik 68 prodam. Inf. na tel. 770-126.

SIMCO 1000, letnik 1976 prodam. Inf. po tel. 24-983 popoldan od 15. ure dalje.

REJCI PERUTNINE!
Enodnevnice plaščance bele, težke, rjave ter grahaste dobite od 3. februarja dalje vsak torek popoldan od 15. ure dalje. Vallinica, Vinter Lopata 55, Celje, tel. 27-777.

AMI 8 ugodno prodam. Letnik 72. Kronovšek Miha, Ložnica pri Žalcu 35 a, Žalec.

KRAVO z drugim teletom ali brez prodam. Leskovšek Milan, Spodnje Mestinje 8, Pristava.

SIMENTALKO - mlado kravo prodam. Bukovžiak 28, Teharje.

JAKNO - ruska veverica prodam. Št. 38. Tel. 063 28-871 od 16. do 18. ure.

126 P, letnik 79 prodam. Marzidovšek Vlado, Ipavčeva 2, Celje.

GRADBENO parcelo na Polzeli z lok. dokumentacijo prodam. Herman Albin, Dolenja vas 63, Prebold.

ZASTAVO 101 mediteran staro eno leto, prevoženih 12.000 km, reg. do konca leta prodam. Inf. vsak dopoldan na tel. 23-911 int. 80.

Po 15. marcu bom prodajal selekcijske nesnice Superbrovn stare nad 2 meseca. Pismena prednaročila imajo prednost in popusti! Krajnc, Celje, Delavska 23.

PRAŠICA težjega za zakol cena ugodna in puhalnik Eolo z motorjem malo rabljen prodam. Gobec Ivan, Zavarše 11a, Grobelno.

PZ 125, letnik 76 prodam. Plačilo delno na kredit. Šifra: "UGO-DNO".

GS Club letnik 75, prevoženih 8000 km ugodno prodam. Tel. 215-85.

DIANO 6 LC, 77 letnik 65.000 km prodam. Cizej, 069 74-044 od 12. do 14. ure.

OTROŠKO posteljo s pogradom (nadstropna) prodam. Drgajner, bratov Dobrotinškov 13, Hudinja, Celje.

FIAT 750, motorno žago Homelite ter prevozno ročno škropilnico vse v odličnem stanju. Veber Jože, Galicija 66, Žalec.

ZASTAVO 101 5/76, 59000 km prodam za 8,5 M. Tel. 063 26-655.

OTROŠKO posteljo z jogi vložkom in mrežno stajico dobro ohranjeno prodam. Smrekarjeva 4, stanovanje 8.

TRAKTORSKO koso in dvobrazdni plug prodam. Bosnar Danica, Pristava 6, Vojnik.

14 m² (7 plošč) črne pločevine, debeline 4 mm prodam. Inf. po tel. 710-087.

KUPIM

STAREJŠO hišo z velikim vrtom kupim v okolici Celja. Ponudbe s ceno oddajte v uredništvu pod: "VRT".

ZA TRAKTOR kupim feige 28 col. Štante Janez, Frankolovo 13.

NAKLADALKO 17 kupim. Šabec Alojz, Žepina 3, Škofja vas.

STANOVANJA

ZAMENJAM za novo hišo v bližini Žalca ali Vojnika 12 ha posestva. Inf. lahko dobite v prevozniku Celje.

TRIČLANSKA družina išče enodvosobno stanovanje v Celju za dve leti ali več. Možnost predplačila. Šifra: "OBRTNIK".

NUJNO iščem sobo in kuhinjo. V Celju ali v Velenju. Plačam za eno leto naprej. Šifra: "NUJNO 12".

MLAD par brez otrok išče garsoniero ali enosobno stanovanje v Celju. Šifra: "MIRNA".

ZAMENJAM enosobno novo stanovanje za garsoniero. Šifra: "STANOVANJE SE NI VSE-LJIVO".

ZAPOSILITEV

BRIVSKO-frizersko pomočnico samostojno sprejemam s 1. 4. 1981. Salon "Erika", Teržan, Oblakova 9, tel. 24-203.

S POKLICNO vrtnarsko šolo iščem službo v Celju ali v okolici. Šifra: "1. 2. 1981".

RAZNO

ODDAM vrstni red za 101 C. Doba-va v mesecu marcu. Črnllica 18, 63230 Sentjur.

Sporočanje obvestil v **RADIU CELJE** je učinkovito in vedno aktualno. Oddaje v dopoldanskem in popoldanskem času, na izbiro je več možnosti za ekonomsko propagando.

Glasbene čestitke po želji.

Razmislite, odločite se.

Čas je vedno bolj dragocen!

OBRTNO MONTAŽNO PODJETJE LAŠKO

Trubarjevo nabrežje 9

Komisija za delovna razmerja razpisuje dela in naloge

2 KV stavbnih kleparjev

za samostojno opravljanje najzahtevnejših krovsko-kleparskih in montažnih del

Pogoji: ustrezna poklicna šola in 4 leta delovnih izkušenj

2 KV stavbnih ključavničarjev

za samostojno opravljanje najzahtevnejših ključavničarskih in montažnih del

Pogoji: ustrezna poklicna šola in 4 leta delovnih izkušenj

1 KV vodovodnega instalaterja

za samostojno opravljanje najzahtevnejših vodovodno-instalaterskih in montažnih del

Pogoji: ustrezna poklicna šola in 4 leta delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na zgornji naslov.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po preteku roka za sprejem ponudb.

Delovna skupnost

MUZEJA REVOLUCIJE CELJE

objavlja dela in naloge

KUSTOSA ZA NOB

Za razpisano delo se poleg splošnih pogojev zahteva visoka izobrazba zgodovinske smeri.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave s potrebnimi dokazili v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: MUZEJ REVOLUCIJE CELJE, 63000 Celje, Trg V. kongresa 3.

DELAVSKA UNIVERZA CELJE

organizira naslednje oblike izobraževanja:

na področju: družbenopolitičnega usposabljanja, civilne zaštite in splošnega ljudskega odpora

v tečajih:

- tujih jezikov
- tujih jezikov za predšolsko in šolsko mladino
- pripravljalni seminar za višjo pravno šolo
- za skladiščnike
- za strojeplisje (začetni in nadaljevalni)
- za tehniške risarje (začetni in nadaljevalni)
- za kurjače visokotlačnih naprav
- za kurjače centralnih kurjav
- za kuhanje
- za voznike motornih čolnov
- za ročna dela (makrame)

Prijave sprejema DELAVSKA UNIVERZA CELJE, Cankarjeva 1, informacije pa dajemo tudi na telefon 25-620.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

DOMINIKA KRESNIKA

se iskreno zahvaljujemo bolniškemu osebju internega oddelka v Celju. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, znancom in prijateljem za darovane vence in cvetje ter izražena sožalja. Članom SZDL, gasilskemu društvu in društvu upokojencev Dobre za izkazano spoštovanje, kvartetu bratoma Noner Crepinšku in Dobrotinšku za zapete žalostinke, župniku za opravljen obred in poslovlilne besede ter vsem, ki so ga pospremili k večnemu počitku.

Zalujoči:

žena Trezika, hčerka Marica z družino in Stanko z ženo Pepco.

Dobrna, 20. 1. 1981

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame in stare mame

MARIJE PAULIČ

roj. Tamše

se iskreno zahvaljujemo dr. Rudiju Krajncu za večletno takojšnjo pomoč in zdravljenje na domu. Zahvala zdravniškemu osebju kirurškega oddelka bolnice Celje, župniku za opravljen pogrebni obred in poslovlilni govor, pevcem, sosedoma za ponudeno pomoč ter vsem, ki ste jo poznali, ji darovali vence in cvetje in jo pospremili na njeno zadnjo pot.

Zalujoči:

mož Alojz, in vsi njeni.

EVROPA PLEŠE V GOLOVCU

V četrtek 5. februarja bo ob 19.30 v Hali Golovec prireditelji "Evropa pleše". Sodelovali bodo najboljši plesalci iz Anglije, Danske, ZRN, Avstrije, Italije, Madžarske, Čehoslovaške, Poljske in Jugoslavije. Prireditelji bo povezoval Vili Vodopivec, nastopala pa bo tudi Nela Eržišnik.

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

Naslov izpolnite s tiskanimi črkami

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis "NOVI TEDNIK"

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____, dne _____

podpis naročnika

TV SPORED

NEDELJA, 1. 2.

9.10 POROČILA (Lj)
9.15 JUŽINA, madžarska mladinska oddaja (Lj)
9.55 J. Horvat: MAČEK POD ČE-LADO, nadaljevanka TV Zagreb (Lj)
10.55 St. Anton: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 1. teka (EVR, Lj)
12.00 KMETIJSKA ODDAJA (Sa)
12.55 St. Anton: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 2. teka (EVR, Lj)
14.00 TV KAZIPOT (do 14.20) (Lj)
14.50 POROČILA (Lj)
14.55 OD BIJELEGA POLJA DO PLEVLJA, dokumentarna oddaja TV Bgd (Lj)
15.25 IGRÉ NA SNEGU, posnetek iz Cavaleseja (Lj)
16.25 PRISLUHNIŠTVO TIŠINI (Lj)
16.45 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
16.55 NORICA IZ CHAILLOTA, angleški film (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.22 TV NOCOJ (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 M. Smoje: VELIKO MESTO, nadaljevanka TV Zagreb (Lj)
21.05 Dr. IVAN RIBAR, dokumentarna oddaja TV Zagreb (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)
22.00 ŠPORTNI PREGLED (Sa)

Oddajniki II. TV mreže:

9.00 ODDAJE ZA JLA (do 12.00) (Bgd 2)
15.00 NEDELJSKO POPOLDNE (Bgd 1)
19.00 RISANI FILM (Zgb 1)
19.30 TV DNEVNIK (Sa 1)
20.00 VEČER Z "GLEDALIŠČEM NA TERAZIAH" (Bgd 2)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb 2)
21.20 IMITACIJA ŽIVLJENJA, ameriški film (do 23. 25) (Zgb 2)

PONEDELJEK, 2. 2.

8.45 TV V ŠOLI (Zgb)
10.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 13.15) (Bgd)
14.55 TV V ŠOLI - ponovitev (do 16.00) (Zgb)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 VRTEC NA OBISKU - Šviga, švaga (Lj)
17.35 ČLOVEKOVI PRIJATELJI, poljudnoznanstvena serija (Lj)
18.00 SESTANEK, oddaja iz cikla Metodologija političnega dela (Lj)
18.20 SPEKTER: Zatiranje škodljivcev (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 MOZAIK (Lj)
18.45 POP GODBA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 F. Slak: KRIZNO OBDOBJE, TV drama (Lj)
21.25 35 MM, oddaja o filmu (Lj)
22.25 V ZNAMENJU

TOREK, 3. 2.

9.40 Schlading: VELESALOM ZA MOŠKE, prenos 1. teka (EVR, Lj)
10.45 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED, vključitev (Bgd)
12.25 Schlading: VELESALOM ZA MOŠKE, prenos 2. teka (do 13.30/40) (EVR, Lj)
15.45 VELESALOM ZA MOŠKE, posnetek iz Schladinga (Lj)
17.05 POROČILA (Lj)
17.10 SEBASTIJANOVA BABICA, danska risana serija (Lj)
17.25 JUGOSLOVANSKI NARODI V PESMI IN PLESU: Tanec, 6. del (Lj)
17.55 PISANI SVET: Dopoldne fabrika, popoldne kmetija (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MOSTOVI-HIDAK, oddaja za madžarsko narodnostno skupnost (Lj)
19.00 KNJIGA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 ODPRTO ZA USTVARJALNOST (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 W. Reymont: OBLJUBLJENA DEŽELA, zadnji del poljske nadaljevanke (Lj)
21.45 V ZNAMENJU (Lj)
22.00 IZ KONCERTNIH DVORAN: D. Šostakovič - Simfonija št. 8 (Lj)

SREDA, 4. 2.

9.20 TV V ŠOLI (Zgb)
10.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 13.15) (Bgd)
17.30 POROČILA (Lj)

17.35 Z BESEDO IN SLIKO - S. Makarovič: LEVA ROKA - DESNA ROKA (Lj)
17.50 VELIKE RAZSTAVE, francoska kulturno dokumentarna nanizanka (Lj)
18.20 OKROGLI SVET (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 AMATERSKI STUDIO (N. Sad)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: ZABLODA, angleški film (Lj)
21.40 MAJHNE SKRIVNOSTI VELIKIH KUHAJSKIH MOJSTROV (Lj)
21.45 SODOBNIKI: Zdenko Kalin (Lj)
22.10 V ZNAMENJU (Lj)

ČETRTEK, 5. 2.

9.00 TV V ŠOLI (Zgb)
10.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 13.15) (Bgd)
15.05 TV V ŠOLI - ponovitev (do 16.00) (Zgb)
17.30 POROČILA (Lj)
17.35 TOVARIŠIJA, mladinska nadaljevanka TV Skopje (Lj)
18.05 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Frizija je vaša, nizozemski film (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 MAČVA, dokumentarna oddaja TV Beograd (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.22 TV NOCOJ (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 STUDIO 2 (Lj)
22.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
22.05 V ZNAMENJU (Lj)
22.20 Innsbruck: EP v umetnostnem drsanju - moški, posnetek in vključitev v prenos (do 23.00) (Lj, EVR, Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
17.45 JELENKO, otroška serija (Zgb I)
18.15 ŠOLA ZELENEGA NAČRTA (Sa I)
18.45 MUPPET SHOW (Sa I)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Ti I)
20.00 TELESKOPIJA: Zgodovinar Vasa Čubrilović (Bgd II)
21.00 PO IZBIRI... (Bgd II)
23.00 24 UR (do 23.05) (Bgd II)

PETEK, 6. 2.

8.45 TV V ŠOLI (Zgb)
10.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 13.15) (Bgd)
14.55 TV V ŠOLI - ponovitev (do 16.00) (Zgb)
17.10 POROČILA (Lj)
17.20 OLIMPIADA SMEHA, ameriška risana serija (Lj)
17.45 DOMAČI ANSAMBLI: Miha Dovžan (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.25 KAJ SO ČUSTVA, 1. oddaja iz cikla Čustva (Lj)
18.55 NE PREZRITE (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 PREŠERNOVA PROSLAVA, prenos iz KDIC (Lj)
21.00 A. Marodič: NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST: Fraki gre na zdravljenje (Lj)
21.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.45 V ZNAMENJU (Lj)
22.00 Innsbruck: EP v umetnostnem drsanju - plesni pari, vključitev (do 23.00) (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
17.45 NAŠI PESNIKI (Bgd I)
18.15 NAMESTO TOP LISTE, mladinska oddaja (Bgd I)
18.45 NAŠE ZGODBE: Deset najlepših dni (Bgd I)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Pr)
20.45 ZAGREBSKA PANORAMA (Zgb II)
21.10 NARODNA GLASBA (Sk II)
21.40 PREDSTAVLJAMO VAM... (do 23.40) (Bgd II)

SOBOTA, 7. 2.

7.50 POROČILA (Lj)
7.55 VRTEC NA OBISKU: Šviga-švaga (Lj)
8.10 SEBASTIJANOVA BABICA, danska risana serija (Lj)
8.25 ZBIS - S. Makarovič: LEVA ROKA - DESNA ROKA (Lj)
8.40 TOVARIŠIJA, mladinska nadaljevanka TV Skopje (Lj)
9.10 PISANI SVET: Dopoldne fabrika, popoldne kmetija (Lj)
9.50 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)

10.20 OD REFLEKSA DO LOGIKE: Novo življenje (Lj)
10.50 B. Ibanez: TRSJE IN BLATO, zadnji del španske nadaljevanke (Lj)
11.50 LJUDJE IN ZEMLJA, ponovitev (Lj)
12.45 POROČILA (do 12.50) (Lj)
15.35 MLADINSKI FILM (Lj)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 KOŠARKA PARTIZAN: CRVENA ZVEZDA, prenos (Bgd, Lj)
v odmoru... (Lj)
18.45 NAŠ KRAJ (Lj)
19.00 ZLATA PTICA (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 PRVA SOBOTA, glasbena oddaja (za JRT) (Lj)
21.00 Innsbruck: EP v umetnostnem drsanju - ženske, vključitev v prenos (EVR, Bgd II)
v odmoru ŠPORTNA SOBOTA (Bgd II)
23.00 POROČILA (Lj)
23.05 NAJETI MORILEC, ameriški film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.20 GLASBA NARODOV (Sa II)
17.50 IZ SPOREDA TV... (Sa II)
18.20 J. Horvat: MAČEK POD ČE-LADO, TV nadaljevanka (Zgb II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd I)
20.00 Innsbruck: EP v umetnostnem drsanju - ženske (do 23.00) (EVR, Bgd II)
v 1. odmoru POROČILA (Zgb II)
v 2. odmoru ŠPORTNA SOBOTA (Bgd II)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. THE WINNER TAKES IT ALL - ABBA
2. FUNKYTOWN - LIPS INC
3. DOŽIVETI STOTU - BIJELO DUGME
4. HOČU - OTO PESTNER
5. CALLME - BLONDIE

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Lestvico domačih melodij vam poklanja SLOVENIJALEŠ - DOM POHISTVA Celje, Zidanski 10.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. MOJ ROŽMARIN - CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
2. ME TEŽA TARE - VESELI HMEJARJI
3. VESELE URICE - AVSENİK
4. NEVIHTA V ZAKONU - MIHELIC
5. ZAPOJ MI PTIČICA PESMICO - AHAČIČ

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Aleš Čede, Petrovč 86 a

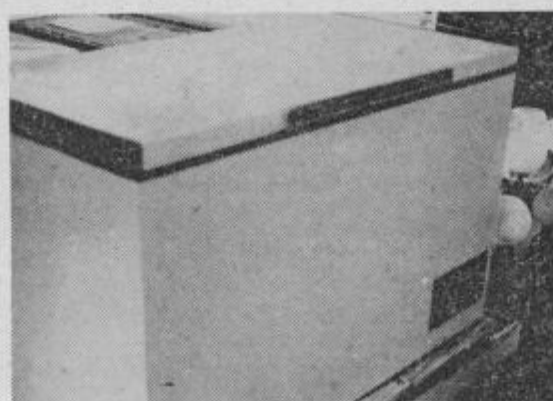
Janja Pančur, Breg 70 b, Polzela

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje

Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.

Vsakič nagrada mala plošča.

POIŠČITE V... TEHNIKI

kovinotehna

tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 29. 1. DO 4. 2. 1981

ČETRTEK, 29. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek oddaje, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V živo, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 30. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladinska oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

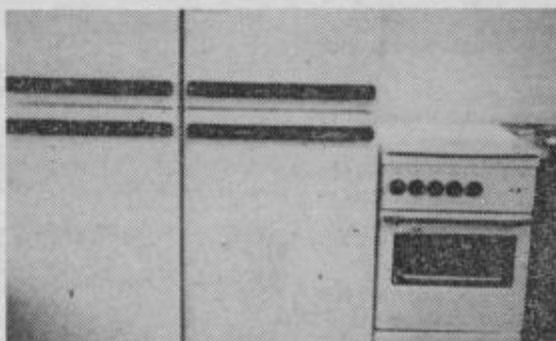
SOBOTA, 31. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 1. 2.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Kekčevi prijatelji, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Melodije za prijetno nedeljo, 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 2. 2.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodno-zabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novosti, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 3. 2.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz krajevskih skupnosti, 16.45 Zabavni globus, 17.45 Odmevi, 18.00 Zaključek sporeda.

V prodajalni Tehnika nasproti Ojstrice vam tokrat priporočajo nakup hladilnikov in zmrzovalnih skrinj. Cene so nižje kot sicer, saj gre za manjše lepote napake. Izkoristite priložnost!

SREDA, 4. 2.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Mi in zdravje, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

IZ RADIJSKEGA SPOREDA

ČETRTEK, 29. 1. 1981 ob 16.30 V ŽIVO

Četrtekova popoldanska oddaja V živo bo namenjena občini Zalec. Gost v oddaji bo Ivan Glušič, član Izvršnega sveta, ki bo govoril o prizadevanjih na področju komunalnega urejanja v občini, izvajanju prostorskega plana ter gradbenih zadevah. Gre za izredno široko zasnovano temo razgovorov. V oddaji lahko sodelujete tudi poslušalci na telefon 22-009, oddajo pa bo vodil novinar Janez Vedenik.

SOBOTA, 31. 1. 1981 ob 9.30 FILMSKI SPREHODI

V redni tedenski oddaji Filmski sprehodi, ki jo pripravlja odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič, boste lahko izvedeli spored celjskih kinematografov v prihodnjem tednu. Branko Stamejčič vam bo ob tem priporočal tudi, kateri film si velja ogledati. Če imate radi film, oddaje ne smete zamuditi.

PONEDELJEK, 2. 2. 1981 ob 17.45 GLASBENE NOVO-STI

Ponedeljkova oddaja Glasbene novosti si je že pridobila širok krog poslušalcev, saj v oddaji predstavljamo najnovejšo ploščo, ki izidejo pri jugoslovanskih produkcijah gramofonskih plošč. V oddaji pridejo na račun ljubiteljev prav vseh glasbenih zvrsti, odvisno pač od tega, kakšne plošče so v preteklem tednu izšle. Sama oddaja pa je prav gotovo dobrodošla vsem, ki radi kupujejo gramofonske plošče.

IRSKA – »SMARAGDNI OTOK«

OB OBALI PROTI SEVERU

Pot na severo-zahodni del otoka nas je vodila preko velikega mesta Limericka, ki leži ob izlivu največje irske reke Shannon v morje. Mesta so si med seboj s svojim nemirnim utripom podobna, zato smo raje pohiteli v valovito pomirjujoče zeleno pokrajino z redko posejanimi domačijami in vasmí.

Na poti smo se ustavljali pri številnih znanih najinega gostitelja in povsod smo

8

PIŠE:

JELKA ŽOLNIR

doživeli enako prisrčen sprejem, kakor da se ne bi zadnjič srečali pred nekaj leti oziroma sploh prvič v življenju. Povsod so nam postregli s čajem in pecivom, pogovor pa je bilo vedno potrebno na sredini prekiniti, da smo sploh lahko nadaljevali potovanje. Irsko angleščina je v tistih krajih precej melodična – kot da bi Dolenjci govorili angleščino s svojim značilnim potegovanjem zlogov. Ta melodičnost se na jugu otoka še stopnjuje, medtem ko je v Dublinu skoraj ni opaziti in govore skoraj čisto angleščino, ki pa je brez aspiracije, sicer tako značilne za ta jezik. Vsi sogovorniki so sicer poznali našo državo, vendar v glavnem le zaradi našega Tita. Njegova smrt je tudi Irce prizadela na svoj način. Na splošno zelo malo Ircev potuje oziroma preživlja počitnice na evropski celine, tako da nismo srečali nikogar, ki bi že bil v Jugoslaviji, zelo redki pa so bili v katerikoli drugi kontinentalni državi. Tisti domačini, ki se ne izselijo, so namreč močno navezani na svojo do-

movino in so ponosni nanjo. Pri tem izstopajo zlasti ženske, saj se praviloma Irke po poroki posvetijo le svojim družinam in prenehajo hoditi v službo, kar pri velikem številu otrok niti ni tako ne- navadno.

Pot nas je vodila mimo najvišjih pečin na otoku, imenovanih Cliffs of Moher; veličastno se vzdigujejo več sto metrov nad Atlantikom, ki jih počasti izpodjeda z neizprosnim ritmičnim butanjem vode razburkanega oceana.

Blizu teh pečin se iz morja vzdigujejo Aranski otoki, ki so zlasti dobro vidni z ragednega stolpa trdnjave, ki se imenuje O'Brien's Tower. Seveda pa je treba imeti srečo z vremenom, da se vidijo najbližje domačije na omejenem otočju, ki je posebno poznano zaradi čudovitih ročno izdelanih pletenin iz domače volne. Otočani počasi zapuščajo slabo rodovitno zemljo in si skušajo najti svoj življenjski prostor v prijaznejšem okolju.

Bliznje letovišče Lahinch, ki se skriva v zalivu, je pravo nasprotje omenjenih pečin Cliffs of Moher: tam se razprostira dolga peščena obala, ki je bila polna kopalcev, predvsem otrok vseh starosti, ki so tam preživljali počitnice v sklopu nekakšnih kolonij. Prvič in edino krat med celotnim bivanjem na Irskem se nam je tisto zgodnje popoldne zdelo dovolj toplo, da bi si lahko oblekli kopalke. Sonce ima namreč v tistih krajih veliko večjo moč zaradi poševnega padanja žarkov, tako da smo bili po dopustu kljub občutku neprestane vlažnosti in navzlic hladnosti kar lepo zago-reli – seveda le po tistih delih telesa, ki so gledali iz jop ali vetrovk.

Nedaleč stran od Lahincha se razprostira področje živega peska. O tem naravnem pojavu krožijo med domačini različne legende. Še primernejše za razvijanje ljudske domišljije pa je področje na severo-zahodu Irske, kjer se nad pusto zemljo, pomešano s kamenjem, preprede- no z močvirji in jezeri, s kamenitimi ograjami, ki so zamenjale južnejše pregrade pašnikov iz žive meje, menda vedno vlečejo megle, ki ovirajo razgled na ravno pokrajino, kjer so hiše in nase- lja še izraziteje redko pose- jana.

Razgledni stolp trdnjave O'Brien s Tower.

SVETOVNE ZANIMIVOSTI

ZLATI FARAON V EVROPI

Bilo je 4. novembra 1922, ko je angleški arheolog Howard Carter po šestletnem iskanju v Dolini kraljev v Egiptu naletel na zapечатeno vrata, ki so držala v dotlej neznan grobnico. Ko je po obvestilu priletel na kraj najdišča še lord Carnarvon, ki je bil vsa ta leta financiral raziskovanja, so grobnico odprli.

Pred strmečimi očmi raziskovalcev so se odprli zakladi, kakršnih nihče niti v sanjah ni slutil. Križem krašem so bili po prostoru nametani kipi, kosi pohištva, dragotine. Vse se je bleščalo v zlatu, slonovini in drugem dragocenem materialu. Izkazalo se je, da gre za prvo neizropano grobnico starega Egipta, grobnico mladega faraona Tutankamona, ki je vladal nekako med leti 1332–1323 pred našim štetjem, torej približno pred 3300 leti. Vsega bogastva naenkrat niti pregledati ni bilo mogoče. Dolge mesece je trajalo, preden sta se raziskovalca prebila do notranjih prostorov, v stransko izbo, dvorano s kraljevskim sarkofagom in zakladnico, saj je bilo mnoge najdene kose potrebno poprej kar na kraju samem najprej restavrirati, preden so jih lahko premaknili in spravili na varno. Najbogatejše so bile najdbe v dvorani, kjer so našli v več krstah, vložnih eno v drugo, Tutankamonovo mumijo s slovito zlato masko, in v zakladnici, kjer je bilo poleg z zlato pločevino oblečene omare na stotine dragotin, predvsem zlatih ali pozlačenih kipov bogov, drobnih predmetov vsakdanje rabe iz alabastra in plemenitih lesov, pa številni kosi nakita iz zlata, karneola, poldragih kamnov in podobno. V vsej grobnici je bilo okoli 5000 različnih predmetov, eden dragocenejši od drugega – najdba, ki še po šestdesetih letih, odkar so jo odkrili, buri domišljijo in katere vrednost je še vedno neprecenljiva. Za kakšne zaklade gre, nam pove že samo podatek, da je bila ena

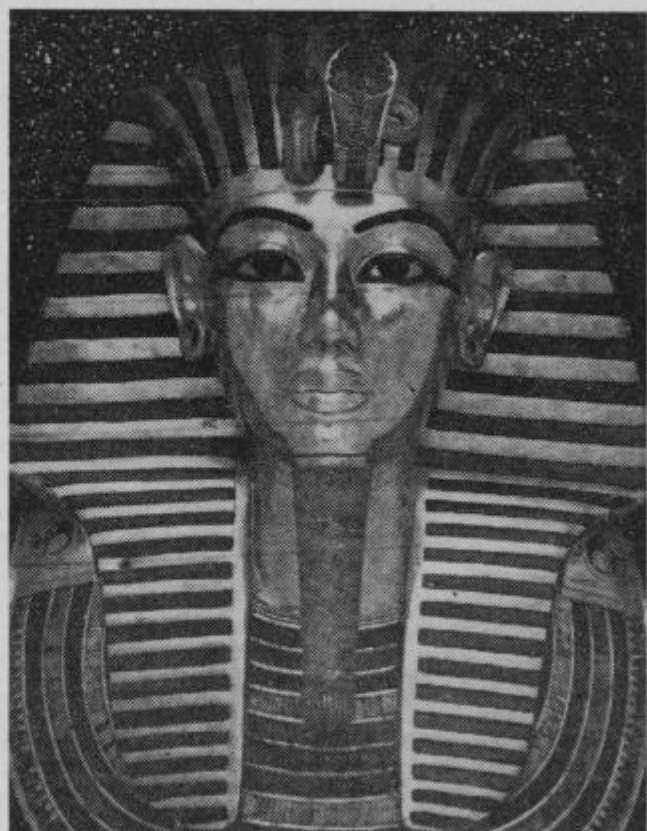
izmed krst, v kateri je ležalo faraonovo truplo, izdelana iz čistega zlata, tehtala pa je nič manj kot 225 kg, ob njej pa je stala omara, obita z zlato pločevino, ob kateri je Carter vzkliknil: »To je največja pozlačena površina na svetu.«

Majhen delček tega bogastva, vsega nekaj prek 50 kosov, je zdaj Egiptovski muzej iz Kaira, ki te zaklade hrani, predstavil na razstavi, ki potuje po Evropi in se je zdaj ustavila v Münchnu. Samo nekaj prek 50 kosov, in vendar so ti predmeti zavzeli površino nekaj velikih dvoran v münchenski Kunsthalle. Ljudje, ki se zgrinjajo od vsepovsod, čakajo v dolgi vrsti pred poslopjem muzeja, da bi ne zamudili te enkratne prilike. Tudi mi smo čakali debele tri ure v snežnem metežu, preden smo korak za korak pristopi-

cali do vhoda. In ni nam bilo žal. Takoj za prvo dvorano, kjer velike foto-povečave govorijo o zgodovini odkritja, smo vstopili v sobane, kjer so bili razstavljeni predmeti. Vsi prostori so bili preoblečeni v črno, predmete, postavljene na kvadrastih podstavkih in zavarovane z debelimi stekli, pa so osvetljevali direktno usmerjeni reflektorji, tako da je njihova lepota prišla še bolj do izraza – tako v dvoranah ni bilo druge luči od tiste, ki so jo izžarevali zlati razstavljeni predmeti – prečudovito izdelani kipci faraona, raznih božanstev in živali, pa vsakovrstno okrasje, posodje, umetelne skrinjice iz ebenovine, slonovine in cedrovine okovane z zlatom itd. Vsak predmet svet zase, pa vendar vsi skupaj ubrana celota, ki bi jo gledala ure in ure ne da bi opazila, kako mineva čas.

Na posebno visokem podstavku je bila ožarjena slovi- ta Tutankamonova posmrtna maska, izdelana iz čistega zlata, obogatena z obloženimi steklovino in poldragimi kamni, ena izmed najbolj sle- večih umetnin starega sveta. Maska, težka okoli 11 kg, bolj kot karkoli priča o me- gočnosti nekdanjih egipčar- skih faraonov. Kljub tem ali morda prav zaradi tega pa se ob vsej njeni malone nad- zemski lepoti obiskovalce čuti kar nekam izgubljenega – kot bi stal pred posebej nim obličjem minljivosti. K zapuščam zamolkli žar razstav- nih prostorov in se spet znaj- de v žarki dnevi svetlobi, šele začuti, da stoji na trdnih zemeljskih tleh. A v njem je ostalo doživetje nekega tuje- ga, daljnega, skrivnostnega sveta, ki ga nikoli ne bo mo- pozabiti.

ZDENKA STOPAR

DAMIR JE BIL PRVI JUGOSLOVAN 1981

Tisto minuto čez polnoč letošnjega leta, ko je v celjski bolnišnici privekal na svet Damir, mamica Stefani- ja Žnidarec v svoji sreči prav gotovo ni mogla pomi- sliti, da se je pravzaprav ro- dil prvi Jugoslovian. No, o obeh dogodkih v novoletnih dneh smo v našem tedniku pisali že v prvi letošnji šte- vilki. Zdaj to vest osvežuje- mo samo še zato, ker sta se Damir in Stefanija s tem svojevrstnim »rekordom« znašla med zanimivostmi, ki jih je zabeležil tudi Ta- njug s posredovanjem No- vega tednika in Radia Cel- lje.

ALI ŽE VESTE...

KOT POLOVICA HLEBCA

Blizu obale Raba leži otoček, ki ni večji od po- lovice hlebca. Tudi ime- nujejo ga tako: Pohljib. Leži v kanalu med Ra- bom in Dolino. Osamlje- na skala sredi morja, z lastnim svetilnikom, je bila nekoč last Kukuliča iz Raba; sedaj pripada vsem, kar je tudi prav, še posebej, ker gre za hle- bec.

KAJ POMENI RODNA GRUDA

Iso Čaparovski iz Galič- nika mi je povedal zgod- bo, ki jo lahko doživite tu- di vi, če se boste kdaj znašli na ohridskem leta- lišču. Kadar kdo iz tega območja, še posebej iz Drimkole, odhaja iz ro- dneega kraja in se odpelje z letalom, se na poti do letala skloni do zemlje, vzame kepo prsti in si jo pritisne k prsim.

VI, KI SE IGRATE Z ŽOGO

Najbrž ne poznate na- slednje malo znane po- drobnosti iz zgodovine našega nogometa. V vzhodnem delu franči- škanske cerkve v Du- brovniku je mogoče vide- ti v steno vdolan kamen, z napisom v latinščini. Na- pis izvira iz leta 1597, pre- veden pa se glasi takole: MIR Z VAMI, SPOMNI- TE SE, DA BOSTE UMR- LI TUDI VI, KI SE IGRATE Z ŽOGO. Ka- men z napisom je bil vzi- dan kot opozorilo du- brovniškemu fantom, ki so se z žogo pogosto igrali pred cerkvijo in tako mo- tilili vernike pri zbranosti. To pomeni, da igre z žogo v starem Dubrovniku ni- so bile neznane.

DREVO SVOBODE

Nenavaden spomenik svobode stoji na Rabu. To je črn hrast na Trgu svo- bode; vsadili so ga 23. aprila 1921, ob 10. uri in 35 minut. Tistega dne je Rab slavil svojo osvobo- ditev izpod italijanske okupacije. Tujci so mora- li po rapalski pogodbi za- pustiti otok Rab.